

ISSN 2080-1904

Nr 4 (36)

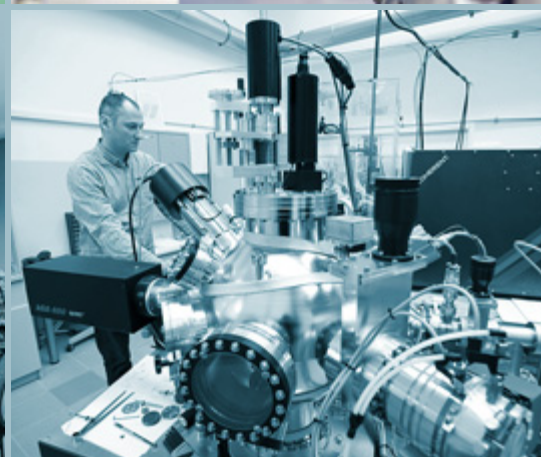
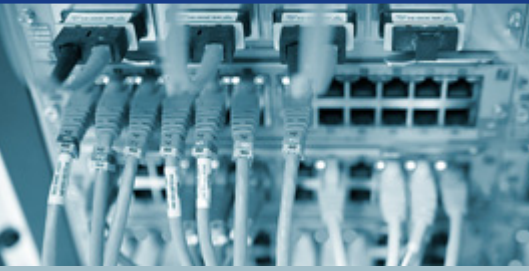
Grudzień 2017

Forum Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

Promocja
doktorska
2017

INAUGURACJA

- 2 Przemówienie inauguracyjne JM Rektora Jacka Wróbla

LUdzie UCZELNI

- 5 Katarzyna Michałek – habilitacja
Małgorzata Mrozik – habilitacja
6 Mariusz Szymczak – habilitacja
7 Bartosz Mickiewicz doktorem honoris causa
9 Doktor honoris causa Joost Walraven
11 Honorowa Złota Nagroda Międzynarodowej Akademii Termoelektryczności dla profesora Sergiya Filina

Z ŻYCIA UCZELNI

- 12 Prototyp hybrydowego silnika elektrycznego
Dwie umowy z grupą Santander
13 Najlepsi absolwenci wpisani do Złotej Księgi
14 Promocja dyplomantów europejskich studiów EMSHIP
Doktoranci współtwórcami nowoczesnego biosensora grafenowego
15 Podwójne zwycięstwo w konkursie „Młodzi Innowacyjni”
16 Biblioteka. Oczywiście!
17 Wystawa zagranicznej książki naukowej firmy ABE-IPS
Wizyta gości z Niemiec
18 Wizyta naukowców z Budapesztu

POZA UCZELNIĄ

- 18 Doktor Marcinek jednym z laureatów Konkursu o Nagrodę ABB
19 Wizyta na Hannover Messe oraz Impact'17 4.0 Economy
20 Wizyta w Chinach
ZUT na targach lotniczych w Rzeszowie

SEMINARIA, KONFERENCJE

- 21 Konferencja Awarie Budowlane 2017
22 Seminarium Komisji Automatyki i Informatyki PAN z sesją z okazji jubileuszu 50-lecia pracy prof. Jana Purczyńskiego
23 Nauki przyrodnicze we współczesnym świecie
XXIV Seminarium Naukowe z cyklu Regionalne Problemy Inżynierii Środowiska oraz Polsko-Ukraińskie Geotechniczne Seminarium Naukowe
24 MMAR 2017 – referaty, dyskusje, spotkania i golf
25 Genetyka konserwatorska – nauka w służbie przyrody
26 XXXVII Sympozjum Siłowni Okrętowych

NASI STUDENCI

- 27 Nagrodzone prace dyplomowe
28 Studenci z SKN Gruntowni na konferencji „Awarie Budowlane 2017”
29 Dzień Młodego Architekta i Dzień Młodego Inżyniera 2017
32 Nowatorska aplikacja w centrum akcji poszukiwawczej

- 32 Sukcesy studenckich kół naukowych
34 Studenci kynologii na wystawie psów rasowych

WARTO WIEDZIEĆ

- 34 XVII Zachodniopomorski Festiwal Nauki
Spotkania z nauką w Pyrzycach
35 ARIANTA – naukowe i branżowe polskie czasopisma elektroniczne
37 „Sztuczna głowa” na koncercie
Open Access – spotkanie informacyjne
38 Wypożyczalnie międzybiblioteczne – jaka przyszłość?

KULTURA

- 39 Biblioteka jako centrum kultury i edukacji
40 Rozmowa z Iwoną Wiśniewską-Salamon

WYSTAWY

- 41 Ekohabity – doświadczenia
42 FORMY w FORMIE

SPORT

- 43 Dzień Sportu
44 Nasze sukcesy w karate
Obroń się! Kurs samoobrony dla studentów ZUT

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 45 Sylwia Peryt-Stawiarska
46 Doktor inż. Lech Tołkacz
47 Wspomnienie o profesorze Janie Dudczaku
48 Stanisław Orłowski – wspomnienie

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok IX numer 4(36) • grudzień 2017

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczeliane, al. Piastów 48, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 47 60, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Redaktor naczelny: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki

Wydawca: Wydawnictwo Uczeliane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów. Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczeliane. Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Przemówienie inauguracyjne JM Rektora Jacka Wróbla

**Panie Ministrze,
Ekscelencjo,
Dostojni Goście,
Wysoki Senacie,
Drodzy Pracownicy i Studenci,**

dzisiejsza uroczystość to święto całej społeczności akademickiej, wpisujące się w wieloletnią tradycję uczelni wyższych. Radujemy się z kolejnej inauguracji roku akademickiego, bowiem w poczet naszej Alma Mater przyjmujemy nowych studentów.

Zeszłoroczną inaugurację, zapoczątkowującą moją kadencję rektorską, rozpocząłem słowami znanej pieśni studenckiej *Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!* – Radujmy się więc, dopókiśmy młodzi!

Dzisiaj zwracam się do Państwa, a zwłaszcza do Was, Droga Młodzieży, zupełnie innymi słowami – nieco rubasznymi:

„Nie jest się poważnym w siedemnastej wiosnie.

Wieczorem, wśród bomb piwa, szklanek lemoniady,
tam gdzie cień lip zielonych kryje promenady.”

z tymi słowami Artura Rimbaud jeszcze rok przed maturą mogliście iść w zawody z nieznośną lekkością bytu. Egzamin dojrzałości był jednak tą cezurą, która wielu z Was postawiła przed faustowskim wręcz pytaniem: „Czy chciałbym wiedzieć to wszystko, co jest tu na ziemi i tam na niebie; pojąć w pełni, co się mieści w słów tych – przyroda, wiedza – nieznaney mi treści?”

Daliście sobie na nie sami odpowiedź, trafnie wybierając naszą wszechnicę – Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Bowiem nasza Alma Mater czerpie swą siłę zarówno z kilkudziesięcioletniej tradycji, jak i z nowoczesności. Umożliwia zdobycie wiedzy o tym, „co jest tu na ziemi i tam na niebie”. Ta tradycja, sięgająca 70 lat, to dwa filary pragmatycznego podejścia do otaczającej nas rzeczywistości, jakimi były Politechnika Szczecińska i Akademia Rolnicza w Szczecinie, dwie poprzedniczki naszej uczelni. Wtedy tworzył się etos rzetelnej pracy dla społeczeństwa i przyszłych pokoleń. Poniosło go wiele tysięcy absolwentów wspomnianych uczelni, którzy w codziennym trudzie odbudowywali nasz region i kraj z powojennych zniszczeń i zakreślali wizje postępu i rozwoju w architekturze, budownictwie, przemyśle i rolnictwie. My wszyscy z nich...

Szanowni Państwo,

w tym radosnym dniu nie można zapomnieć o tych pracownikach naszej uczelni, którzy w mijającym roku akademickim odeszli od nas. Są to: dr inż. Sylwia Peryt-Stawiarska, mgr Barbara Prokesch, Stanisław Łabuk.

Proszę Państwa o powstanie i uczczenie Ich pamięci minutą ciszy...
Dziękuję.

Miło widzieć tak licznie zgromadzonych na naszej uroczystości dostojnych gości. Mam zaszczyt powitać szczególnego gościa – wicepremiera, ministra nauki i szkolnictwa wyższego dr. Jarosława Gowina. Panie Premierze dziękuję za przyjęcie zaproszenia.

Witam doktorów honoris causa: prof. Wiesława Olszaka, prof. Fryderyka Stręka, prof. Ryszarda Sikorę, prof. Krzysztofa Marchelka, prof. Adama Żuchowskiego, prof. Wacława Królikowskiego.

Witam honorowych członków Senatu ZUT – rektorów naszej uczelni ubiegłych kadencji.

Witam przedstawicieli władz terytorialnych, dyrektorów urzędów wojewódzkich i miejskich, przedstawicieli służb mundurowych, dyrektorów placówek oświatowych, dyrektorów szkół średnich, dyrektorów przedsiębiorstw przemysłowych i banków oraz instytucji kulturalnych.

Witam przedstawicieli prasy, radia i telewizji. Witam serdecznie wszystkich gości oraz pracowników Uczelni przybyłych na naszą uroczystość.

A nade wszystko gorąco witam naszych studentów pierwszego roku studiów, którzy będą dzisiaj immatrykulowani.

Szanowni Państwo, Dostojni Goście, Studenci,

etos pracy, o którym mówiłem na wstępie, nadal przyświeca pracownikom naszej uczelni i studentom. Nasza Alma Mater musiała się jednak bardzo zmodernizować, by sprostać wyzwaniom czasów, w jakich przyszło nam żyć. To już od dobrych kilku lat nie tylko tablica i kreda, czy palnik i kolba, ale nowoczesne środki przekazu, innowacyjne technologie, świetnie wyposażone laboratoria, możliwość korzystania poprzez internet z wirtualnych bibliotek gromadzących najnowsze osiągnięcia nauki. To wszystko już czeka na Was, Drodzy Studenci.

Jesteśmy świadomi tego, że w wiedzę i wykształcenie należy inwestować. Nie możemy jednak zapomnieć o tym, że ważne są jeszcze inteligencja i mądrość. A co jest najważniejsze? Odpowiedzmy sobie na to pytanie innym pytaniem. O co prosił Salomon Pana Boga? O mądrość! Można mieć wykształcenie, wiedzę i wiedzieć, co należy zrobić (inteligencja), a nawet – jak to należy zrobić (roztropność), ale przy braku mądrości nie jest się w stanie podjąć właściwych decyzji.

Wierzę, że Wy, Drodzy Studenci, wykazaliście się tą mądrością – wybierając różne kierunki studiów na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie, podjęliście właściwą decyzję. Obyście się tą mądrością kierowali podczas studiów i w dalszym Waszym życiu.

Tego również sobie życzymy! A będzie to nam Wszystkim bardzo potrzebne.

W zeszłym roku społeczność akademicka Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie powierzyła mi sprawowanie bardzo zaszczytnej, ale nade wszystko odpowiedzialnej funkcji rektora. Wiem, jak trudno jest realizować założone cele. Zacytowałem wówczas myśl francuskiego pisarza Antoine'a de Saint-Exupery o przyszłości, której nie można do końca przewidzieć, ale którą powinno się budować razem. Zwróciłem się więc do Was, ale też do otoczenia społeczno-gospodarczego z prośbą o wsparcie i pomoc w budowaniu przyszłości oraz lepszej jakości naszej Alma Mater. I czynię to po raz kolejny. Tym bardziej, że wkraczamy w okres przełomowych oraz daleko idących zmian w nauce i szkolnictwie wyższym. Dlatego chcę Wam podziękować za dotychczasowe zaangażowanie i wysiłek wkładany w rozwój naszej uczelni i prosić o wytrwałość w dalszych działaniach. Jak powiedział Oliver Wendell Holmes: „Musimy żeglować – czasem z wiatrem, czasem pod wiatr, ale żeglować, nie dryfować ani stawać na kotwicy...”

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie jest uczelnią bardzo ważną dla regionu i kraju – o dużym potencjale, uczelnią, która się zmienia i dostosowuje do wymagań rynku. Chcemy być postrzegani nie jako hermetyczna, skostniała instytucja naukowo-dydaktyczna, ale jako instytucja nowoczesna, innowacyjna, oparta na wiedzy oraz otwarta na współpracę z regionalnym, krajowym i międzynarodowym otoczeniem naukowym oraz biznesowym. A także jako jednostka podejmująca działania na rzecz zwiększenia dostępności uczelni dla osób niepełnosprawnych.

Efektom ostatnich naszych wspólnych działań jest uzyskanie znaczących wyróżnień i sukcesów:

– W VII Ogólnopolskim Konkursie „Strona Internetowa bez Barier” zajęliśmy pierwsze miejsce w kategorii główna strona publiczna.

- Jesteśmy jedną z 10 uczelni w Polsce, które uzyskały nadane przez Komisję Europejską prestiżowe logo HR Excellence in Research. W ten sposób ZUT dołączył do 35 elitarnych instytucji w Polsce. Zwracamy szczególną uwagę na jakość kształcenia:
- Nasz kierunek studiów projektowanie architektury wnętrz i otoczenia uzyskał ogólnopolski certyfikat „Studia z przyszłością”.
- W ramach umowy podpisanej z Grupą Azoty Zakłady Chemiczne Police S.A. na specjalności inżynieria procesowa wytwarzania olefin na studiach II stopnia kształci się kadra dla przyszłej największej w Europie fabryki propylenu w Policach.
- Osiągamy też sukcesy naukowe nie tylko na skalę krajową, ale i międzynarodową:
- Zespół naukowców z Wydziału Elektrycznego stworzył silnik elektryczny, który jest bardziej oszczędny od stosowanych aktualnie silników konwencjonalnych, w tym silników renomowanej firmy Tesla! Wynalazek ten posiada już patenty krajowe.
- Profesor Urszula Narkiewicz kilka dni temu odebrała w Sztokholmie międzynarodowe wyróżnienie za osiągnięcia w dziedzinie zaawansowanej inżynierii materiałowej i technologii.
- Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych znalazło się wśród 165 jednostek badawczo-naukowych z Europy, w tym wśród 4 jednostek z Polski na liście europejskich centrów technologicznych świadczących usługi dla małych i średnich przedsiębiorstw.
- Zwiększamy skuteczność pozyskiwania funduszy zewnętrznych:
- Ostatnio uzyskaliśmy m.in. dofinansowanie w I edycji programu MNiSW pn. „Doktorat wdrożeniowy” (na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej).
- Nasz projekt pn. „Badanie wzorców doskonałości w nauce i sztuce” uzyskał wysokie dofinansowanie w ramach programu „Dialog”.
- Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przyznało wysoką dotację na badania genetyczne w zakresie postępu biologicznego w produkcji roślinnej.
- O naszej innowacyjności i prowadzeniu aplikacyjnych badań świadczy fakt, że od kilku lat utrzymujemy bardzo wysoką pozycję w Polsce (2–3 miejsce) pod względem liczby i dobrej jakości wynalazków zgłaszanych do ochrony w Urzędzie Patentowym RP.
- Uczestniczymy w wielu projektach wraz z partnerami gospodarczymi, np. w programie „Innowacyjne lotnictwo” oraz w Polskiej Platformie Technologicznej Innowacyjnej Medycyny.
- Podejmujemy starania, aby na naszym uniwersytecie utworzono Centrum Kompetencyjne, przygotowujące kadry dla przemysłu 4.0 w obszarze automatyki i robotyki, mechatroniki, informatyki przemysłowej i inżynierii procesowej. Jesteśmy w przededniu podpisania listu intencyjnego z partnerami: PGE Polska Grupa Energetyczna, Grupą Azoty i ENEA o współpracy w zakresie innowacji i działalności badawczo-rozwojowej (B+R) przygotowujących uczelnie do zadań wynikających ze zmian w gospodarce regionalnej, krajowej i światowej.
- Pracujemy nad skutecznym systemem transferu wiedzy do gospodarki, staramy się być bardziej aktywni we współpracy z otoczeniem, świadczyć na wysokim poziomie usługi edukacyjne i badawcze.

Podejmujemy wszelkie działania w celu zbudowania dobrych relacji między nauką a gospodarką, co powinno skutkować wdrażaniem wyników badań naszych zespołów badawczych do gospodarki. Sukcesu jednak nie osiągniemy bez silnego otoczenia gospodarczego i jego wsparcia, a także bez zrozumienia oraz poparcia władz rządowych i samorządowych.

To tylko nieliczne przykłady naszej działalności, wpisującej się w nowy model uczelni akademickich. Osobiście dołożę wszelkich starań, aby na naszym uniwersytecie było bardziej elitarnie, międzynarodowo, biznesowo i mniej biurokratycznie!

W roku jubileuszu 70-lecia tradycji akademickich Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie to duży i cenny potencjał, który gwarantuje studentom właściwe przygotowanie do życia zawodowego, uczelni – rozwój naukowy, a regionowi i krajowi – wysoko wykwalifikowanych absolwentów i rozwój technologiczny. Uważam jednak, że nie do końca jest on wykorzystany. I nad tym musimy popracować.

Szanowni Państwo, Droga Młodzieży,

dziś naukę na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie na 10 wydziałach rozpoczyna ponad 2500 studentów na 39 kierunkach studiów. W dobie głębokiego niżu demograficznego, szczególnie odczuwalnego w naszym regionie, oraz przy zmianie sposobu finansowania uczelni wyższych odchodzi się od masowego kształcenia na korzyść jego jakości. I my też to czynimy. Współczynnik jakości kształcenia na naszej uczelni jest zbliżony do optymalnego – wynosi 13.

Duży nacisk kładziemy na zwiększenie stopnia umiędzynarodowienia studiów, a także mobilności – zarówno studentów, jak i pracowników. W tym roku przyjęliśmy ok. 80 studentów zagranicznych (z Ukrainy, Białorusi, Czech, Iraku). Poszerzamy ofertę edukacyjną programów studiów w językach obcych. Mobilność studentów wzrasta, jednak nie jest to poziom nas satysfakcjonujący!

W tym roku prowadziliśmy rekrutację na studia doktoranckie na 8 wydziałach w 17 dyscyplinach naukowych. Przyjęliśmy ok. 70 kandydatów. Uruchomiliśmy studia doktoranckie w języku angielskim. Ponadto na 8 wydziałach prowadzimy 14 studiów podyplomowych.

Na uczelni studiuje ok. 10 tys. studentów, ok. 500 doktorantów i ok. 400 słuchaczy studiów podyplomowych.

Wszystkie dotychczas przeprowadzone na uczelni akredytacje instytucjonalne przez Polską Komisję Akredytacyjną uzyskały wynik pozytywny. Mniejsza liczba studentów ma skutkować podniesieniem

jakości kształcenia, ale też obciąża uczelnię do zwiększonej aktywności w zakresie badań naukowych i ich komercjalizacji. Na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w minionym roku akademickim realizowano ok. 70 projektów badawczych.

W Regionalnym Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT realizowano 12 projektów w ramach 7PR UE, programu „Horyzont 2020” oraz w ramach polsko-norweskiej współpracy.

Istotny wkład w rozwój naszego uniwersytetu wnoszą jednostki ogólnouczelniane, w których prowadzone są badania interdyscyplinarne. Uważam, że taka interdyscyplinarność powinna też znaleźć się w kształceniu studentów.

Szanowni Państwo,

znamy już projekt nowej ustawy 2.0, który Pan Minister – tu obecny – zaprezentował kilka dni temu na spotkaniu Narodowego Kongresu Nauki w Krakowie. Kongres był zwieńczeniem poprzedzających go comiesięcznych konferencji programowych, na których dyskutowano o stworzeniu warunków do systematycznego zmniejszania dystansu polskiej nauki i szkolnictwa wyższego w stosunku do światowej czołówki, a także kreowania mechanizmów, dzięki którym polska nauka będzie akcelerorem rozwoju rodzimej gospodarki.

Środowisko akademickie pozytywnie przyjęło ten projekt. Mamy pewne uwagi, ale będą one jeszcze konsultowane. Chcę podkreślić, że od wielu lat nie były prowadzone tak intensywne rozmowy i dyskusje ze środowiskiem akademickim na temat zmian w nauce i szkolnictwie wyższym.

Drodzy Studenci pierwszego roku studiów,

rozpoczynacie nową intelektualną przygodę. Niech będzie ona niezwykła, nieprzeciętna i inspirująca, dająca Wam możliwości lepszego życia. Mam nadzieję, że szybko zintegrujecie się ze społecznością akademicką naszej uczelni. Wierzę, że znajdziecie tu doskonałe warunki do poznawania cudownego świata nauki i rozwoju własnej osobowości. Wszystkim tu zebrany życzę zdrowia oraz wytrwałości w dążeniu do doskonałości, a przede wszystkim mądrości w podejmowaniu wszelkich decyzji.

Szanowni Państwo,

rok akademicki 2017/2018 na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie ogłaszam za otwarty.

Gaudeamus igitur

Habilitacja

Katarzyna Michałek

Rada Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie dorobku naukowego oraz pięciu oryginalnych prac twórczych stanowiących osiągnięcie naukowe pt. „Akwaporyna 2 (AQP2): Identyfikacja oraz analiza udziału w nerkowej regulacji bilansu wodnego u bydła domowego (*Bos taurus*) dzika (*Sus scrofa*) i świń domowych (*Sus scrofa f. domestica*)”, nadała 29 marca 2017 r. dr inż. Katarzynie Michałek stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie zootechnika, specjalność fizjologia zwierząt.

Katarzyna Michałek urodziła się 7 lipca 1977 r. w Szczecinie. W 1996 r. podjęła studia dzienne na kierunku zootechnika Akademii Rolniczej w Szczecinie. W roku 2001 r. obroniła pracę magisterską pt. „Wybrane wskaźniki czynności nerek u ciężarnych kóz”. Tego samego roku podjęła międzywydziałowe studia doktoranckie w Katedrze Fizjologii Zwierząt (obecnie: Katedra Fizjologii, Cytobiologii i Proteomiki). W 2006 r., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Wybrane wskaźniki czynności nerek u kóz w ciąży pojedynczej i bliźniaczej”, uzyskała stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika, specjalność fizjologia zwierząt. W 2008 r. została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze Fizjologii Zwierząt na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Akademii Rolniczej w Szczecinie (obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie).

Główne kierunki badawcze, realizowane przez Katarzynę Michałek, związane są z czynnością nerek i regulacją bilansu

wodno-elektrolitowego u zwierząt gospodarskich, ze szczególnym uwzględnieniem akwaporyn (AQP). Jej dorobek naukowy obejmuje 53 publikacje (9 przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora, 44 po jego uzyskaniu), w tym 31 oryginalnych prac twórczych, 4 prace przeglądowe, 1 pracę popularnonaukową, 3 rozdziały w monografiach, 1 rozdział w podręczniku akademickim, 2 rozdziały w skrypcie akademickim i 11 doniesień oraz komunikatów. Za osiągnięcia naukowe Katarzyna Michałek została uhonorowana medalem Amicus Scientiae et Veritatis Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego (w 2009 r.) oraz indywidualną nagrodą naukową 2 i 3 stopnia JM Rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie (w 2011 r. i 2017 r.). Swoje doświadczenie oraz kwalifikacje naukowo-dydaktyczne Katarzyna Michałek zwiększała podczas wyjazdów zagranicznych (w 2010 r. Uniwersytet w Aarhus, Dania; w 2011 r. Uniwersytet Południowej Danii; w 2012 r., 2013 r. i 2016 r. Uniwersytet Arystotelesa, Grecja; w 2013 r. Uniwersytet w Aarhus; w 2014 r. Uniwersytet w Manchesterze, Wielka Brytania; w 2017 r. Uniwersytet Rolniczy w Islandii, 2017 r. Uniwersytet w Helsinkach, Finlandia).

Katarzyna Michałek była promotorem 7 prac magisterskich i 7 prac inżynierskich. Od 2008 r. pełni funkcję opiekuna naukowego Studentckiego Koła Naukowego Fizjologii Zwierząt. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Fizjologicznego, Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego (też skarbnikiem tego koła w Szczecinie), Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego (jest wiceprezesem II Wydziału Nauk Przyrodniczych) i Polskiego Towarzystwa Biologii Komórki.

Habilitacja

Małgorzata Mrozik

Rada Wydziału Maszyn Roboczych i Transportu Politechniki Poznańskiej, na podstawie oceny dorobku naukowego oraz monografii pt. „Modelowanie i energetyczno-ekologiczna ocena cyklu życia samochodu osobowego”, 11 lipca 2017 r. nadała dr inż. Małgorzacie Mrozik stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, w dyscyplinie transport.

Małgorzata Mrozik urodziła się 6 lipca 1977 r. w Wałczu. Ukończyła studia na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Uniwersytetu Szczecińskiego i na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. Tytuł naukowy magistra inżyniera uzyskała w 2001 r. na podstawie pracy pt. „Nieprawidłowości w działaniu urządzeń kontrolno-pomiarowych w zakresie prędkości pojazdów mechanicznych przy zastosowaniu radaru”.

Pracę naukową rozpoczęła w 2001 r. W październiku tego roku została słuchaczką studiów doktoranckich na Wydziale Mechanicznym Politechniki Szczecińskiej (obecnie:

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie). W latach 2002–2004, prowadząc badania na potrzeby rozprawy doktorskiej, nawiązała współpracę z Wydziałem Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w Szczecinie w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Stopień doktora nauk technicznych uzyskała w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn na Wydziale Mechanicznym Politechniki Szczecińskiej 28 lutego 2006 r. Tematem rozprawy było: „Oszacowanie prędkości jazdy samochodu osobowego na podstawie analizy wypadków drogowych”. W 2005 r. zatrudniona została w Katedrze Eksploatacji Pojazdów Samochodowych na Wydziale Mechanicznym, gdzie pracuje do dziś.

Problematyka naukowo-badawcza, którą zajmuje się dr hab. inż. Małgorzata Mrozik, obejmuje ocenę oddziaływań pojazdów samochodowych na środowisko. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się przede wszystkim na zagadnieniach bezpieczeństwa

ruchu drogowego, a zwłaszcza na analizie prędkości jazdy, metod jej szacowania oraz na analizie wypadków drogowych, a także na szacowaniu energochłonności i obciążeń emisyjnych pojazdów, analizie możliwości recyklingu samochodów osobowych i na modelowaniu cyklu życia samochodów osobowych i ciężarowych.

W 2011 r. Małgorzata Mrozik uzyskała środki z Narodowego Centrum Nauki na sfinansowanie projektu badawczego nt. „Model materiałowej i energetyczno-ekologicznej oceny pojazdów samochodowych w ujęciu ich całego cyklu życia”. Była też wykonawcą projektu międzynarodowego pt. „SYNKOPE – Synergetische Kopplung von Energieträgern für effiziente Prozesse („SYNKOPE – Syntetyczne sprzężenie nośników energii na rzecz wydajnych procesów”), zrealizowanego w 2014 r. wspólnie z naukowcami z Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie, Uniwersytetu Technicznego we Freibergu oraz z Politechniki Praskiej. Jest autorem i współautorem 51 publikacji naukowych.

Praca na uczelni w charakterze nauczyciela akademickiego wiąże się nierozdzielnie z prowadzeniem działalności dydaktycznej i organizacyjnej. W ramach działalności dydaktycznej dr hab. inż. Małgorzata Mrozik prowadzi: wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia projektowe oraz zajęcia laboratoryjne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, przede wszystkim na kierunku transport, a także na kierunkach mechanika i budowa maszyn oraz zarządzanie i inżynieria produkcji. Była promotorem 57 prac dyplomowych, w tym inżynierskich i magisterskich. Obecnie sprawuje opiekę naukową nad trzema doktorantami.

Doktor hab. inż. Małgorzata Mrozik pełni liczne funkcje akademickie i administracyjne na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie, m.in. jest pełnomocnikiem dziekana ds. praktyk zawodowych studentów, sekretarzem Wydziałowej Komisji Wyborczej, członkiem Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów oraz członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej na studiach niestacjonarnych. Mieszka w Szczecinie z mężem Markiem i synem Mateuszem.

Habilitacja

Mariusz Szymczak

Rada Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie oceny monograficznego cyklu publikacji pt. „Występowanie endopeptydaz aspartylowych w kąpielach po marynowaniu śledzi” oraz dorobku naukowego, 15 lutego 2017 r. podjęła uchwałę o nadaniu dr. inż. Mariuszowi Szymczakowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie technologia żywności i żywienia.

Mariusz Szymczak urodził się 14 marca 1979 r. w Szczecinie. W 1999 r. ukończył szkołę średnią w Policach jako technik ochrony środowiska, a następnie rozpoczął studia w Akademii Rolniczej w Szczecinie. Studia inżynierskie ukończył w 2003 r., półtora roku później, na podstawie pracy pt. „Analiza składu aminokwasowego odbielonych ekstraktów mięsa pstrąga”, uzyskał tytuł magistra w zakresie technologii rybnej i ogólnej. Po czteroletnich studiach doktoranckich w Akademii Rolniczej, na podstawie rozprawy pt. „Wpływ podstawowych czynników technologicznych na proces marynowania śledzi”, uzyskał stopień doktora w specjalności technologia rybna. Zarówno pracę magisterską, jak i pracę doktorską wykonał pod kierunkiem prof. dr. hab. Edwarda Kołakowskiego. W 2008 r. został przyjęty na stanowisko asystenta w Katedrze Technologii Żywności na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa, a po roku – na stanowisko adiunkta.

Zainteresowania naukowe dr. hab. Mariusza Szymczaka koncentrują się na technologiach przetwórstwa rybnego, w których wykorzystywana jest aktywność endogennych enzymów. Zajmuje się on również wpływem składowania chłodniczego i zamrażalniczego surowca rybnego na jakość gotowych produktów. Przedmiotem jego badań są właściwości i zastosowanie białek, enzymów oraz hydrolizatów pochodzących z surowców ubocznych w przemyśle rybnym. Współpracując z zakładami przemysłu rybnego, opracowuje technologie zwiększające wydajność ryb solonych, marynowanych i wędzonych, jak również produktów z surimi oraz owoców morza, głównie poprzez zmniejszenie strat masy przetwarzanego surowca.

W swojej pracy habilitacyjnej opisał wykrycie obecności endogennych proteaz w kwaśnych solankach rybnych, tzw. kąpielach marynujących, gdzie zgodnie z powszechną opinią nie powinno ich być. Wykazał, że wręcz przeciwnie: kąpiele, traktowane w przemyśle jako kłopotliwy odpad, są bogatym źródłem tych enzymów, które ze względu na swoje unikatowe właściwości, czyli działanie w łagodnie kwaśnym środowisku i niskiej temperaturze, mogą być wykorzystywane nie tylko w przemyśle rybnym. Po dokładnym scharakteryzowaniu tych enzymów opracował metody ich izolacji i dodatkowej aktywacji z frakcji lizosomalnej, z użyciem metod fizycznych, np. ultradźwiękami, co zgłosił w formie patentu. Efektem jego badań jest również innowacyjna metoda produkcji nowych przetworów rybnych. To osiągnięcie naukowe po opublikowaniu w renomowanych czasopiśmie zostało w tym roku nagrodzone przez Kapitułę Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki Zachodniopomorskim Noblem w dziedzinie nauk rolniczych za osiągnięcia w badaniach nad doskonaleniem technologii przetwórstwa ryb.

Dorobek naukowy Mariusza Szymczaka obejmuje ponad 20 publikacji, przy czym większość stanowią publikacje w czasopiśmie z listy filadelfijskiej, a także 1 patent, 1 zgłoszenie patentowe i 1 know-how przedstawione na European Seafood Exposition w Brukseli. Brał on również czynny udział w 15 polskich i zagranicznych konferencjach naukowych; jest edytorem i współautorem książki na temat wykorzystania kwasu octowego w przemyśle spożywczym, zaplanowanej do druku w Nova Science Publishers (NY, USA). Za osiągnięcia naukowe został trzykrotnie uhonorowany nagrodami indywidualnymi pierwszego i drugiego stopnia przez Rektora ZUT. Kierował dwoma projektami naukowymi finansowanymi przez Narodowe Centrum Nauki oraz przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Jest współautorem podstawy programowej kształcenia w zawodzie przetwórcy ryb, a od 2016 r. jest ekspertem reprezentującym ten zawód na Forum Przedstawicieli Partnerów Społecznych, organizowanym przez Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie. Odbył

dwa staże w zakładach przetwórstwa rybnego; był opiekunem stazystki z Działu Badań i Rozwoju w firmie Lucky Union Foods Euro Poland. Jest współautorem wdrożonej technologii dotyczącej temperatury utrwalania paluszków krabowych z surimi w celu obniżenia wycieku wody i podniesienia jakości gotowego produktu pakowanego próżniowo. Pełni funkcję edytora w dwóch czasopismach naukowych, wykonuje recenzje artykułów dla najlepszych światowych czasopism naukowych z przetwórstwa żywności oraz recenzje projektów naukowych dla Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

Współpracuje z uczelniami w regionie oraz z zagranicznymi w Stanach Zjednoczonych i Turcji. Od 2013 r. jest członkiem Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności w Warszawie, a od 2016 r. – członkiem Institute of Food Technologists (USA, Chicago). W latach 2010–2015 był webmasterem strony internetowej swojego wydziału oraz opiekunem studentów studiów niestacjonarnych na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka. Jest współzałożycielem

działającego od 2012 r. Studenckiego Koła Naukowego Technologii Rybnej i Enzymów. Był promotorem ponad 20 prac dyplomowych. W 2016 r. był członkiem komisji bloku: technologia żywności podczas etapu okręgowego XL Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych w Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Pырzycach.

W ramach działalności dydaktycznej Mariusz Szymczak prowadził wykłady i zajęcia laboratoryjne z przedmiotów: towaroznawstwo produktów rybnych, technologia rybna, podstawy technologii żywności, ogólna technologia żywności, technologia produktów spożywczych fermentowanych, enzymologia, technologia produktów zbożowych, zarys ogólnej technologii żywności, podstawy technologii żywności.

Wraz z żoną, która także jest adiunktem w Katedrze Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej, oraz z synem i córką mieszkającą w Goleniowie. Jego hobby to informatyka, fotografia oraz wycieczki w górach i nad morzem.

Bartosz Mickiewicz doktorem honoris causa

WGrodzieńskim Państwowym Uniwersytecie Rolniczym 12 maja 2017 r. odbyła się uroczystość nadania godności doktora honoris causa dziekanowi Wydziału Ekonomicznego ZUT w Szczecinie dr. hab. inż. Bartoszowi Mickiewiczowi, prof. ZUT. Uroczystość miała miejsce podczas uroczystego posiedzenia Senatu Uniwersytetu pod przewodnictwem rektora Witolda Pestisa.

W przemówieniu Rektor podkreślił, że dr hab. inż. Bartosz Mickiewicz otrzymał najwyższą godność doktora honoris causa za zasługi w rozwijaniu międzynarodowej współpracy naukowo-dydaktycznej obu uczelni, a także w sferze praktycznej, dotyczącej rozwoju obszarów wiejskich oraz transferu polskiej wiedzy ekonomicznej i rolniczej na Białoruś.

Bartosz Mickiewicz urodził się w 1969 r. W 1994 r. ukończył studia wyższe w Akademii Rolniczej w Szczecinie na Wydziale Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności. W 1998 r. w Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie uzyskał stopień doktora w zakresie agronomii.

Tematem pracy doktorskiej były przekształcenia własnościowe w rolnictwie państwowym na Pomorzu Środkowym w latach 1992–1996. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w ramach specjalności ekonomika i zarządzanie gospodarką uzyskał w 2011 r. na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Od 2012 r. jest profesorem nadzwyczajnym w Zakładzie Ekonomii Środowiska na Wydziale Ekonomicznym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Bartosz Mickiewicz odbył liczne staże i szkolenia w kraju i za granicą, m.in. w Plunkett Foundation w Oksfordzie (Wielka Brytania), w Mashav Centre w Tel Aviwie (Izrael). Od lat współpracuje z Uniwersytetem Rolniczym w Jełgawie (Łotwa), z Akademią Nauk Białorusi w Mińsku i z Międzynarodową

Akademią Rolniczego Kształcenia w Moskwie (Rosja).

Pełni funkcje dziekana Wydziału Ekonomicznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie (w kadencji 2012–2016 i 2016–2020) oraz kierownika Zakładu Ekonomii Środowiska na Wydziale Ekonomicznym ZUT. Jest także członkiem rzeczywistym Stowarzyszenia Klub Polskie Forum ISO 14000 z siedzibą w Warszawie, akademikiem Międzynarodowej Akademii Kształcenia Rolniczego w Moskwie, członkiem Łotewskiej Akademii Nauk Rolniczych i Leśnych w Rydze, założycielem i prezesem zarządu Stowarzyszenia Naukowego Instytut Gospodarki i Rynku w Szczecinie, członkiem Stowarzyszenia Ekspert SITR – Inżynierów i Techników Rolnictwa w Koszalinie, prezesem Fundacji Europejski Instytut Rozwoju Zrównoważonego z siedzibą w Szczecinie. Uczestniczy w pracach Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego (PTE), Małopolskiego Stowarzyszenia Doradztwa Rolnego, organizacji Eurasia Business and Economics Society (EBES) oraz Royal Economic Society w Wielkiej Brytanii.

W ostatnich latach kierował licznymi projektami badawczymi dotyczącymi m.in.: czynników sukcesu i niepowodzeń w procesie opracowywania i wdrażania strategii lokalnego rozwoju obszarów wiejskich, społeczno-ekonomicznych uwarunkowań rozwoju przygranicznych

obszarów wiejskich i małych miast województwa zachodniopomorskiego, przyrodniczych, społecznych i ekonomicznych efektów wdrażania, funkcjonowania oraz upowszechniania programów rolno-środowiskowych w północnej i zachodniej Polsce, czynników i barier rozwoju społeczno-gospodarczego terenów nadmorskich w Polsce, a także roli doradztwa rolniczego w procesie restrukturyzacji gospodarstw rodzinnych na Pomorzu Zachodnim.

Był członkiem zespołów badających m.in. kreowanie procesu przemian strukturalnych w gospodarstwach rolnych Polski północnej w aspekcie

integracji z Unią Europejską, tworzenie nowej strategii rozwoju obszarów prawnie chronionych na potrzeby zwiększenia jakości życia społeczności lokalnych, efekty współpracy euroregionalnej w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego na zachodnim pograniczu Polski, wykorzystanie środków pomocowych w ramach programu SAPARD.

Uczestniczył w międzynarodowych grupach ekspertów ds. wspierania przemian gospodarczych w państwach Europy Środkowej: Łotwie, Rosji, Białorusi, a także jako ekspert brał udział w szkoleniach dla rolników, liderów rozwoju społeczno-gospodarczego, przedsiębiorców i przedstawicieli samorządu lokalnego na temat grup marketingowych producentów ziemniaków i mleka, w szkoleniach dotyczących wdrażania i realizacji pakietów programu rolno-środowiskowego w województwach zachodniopomorskim i warmińsko-mazurskim.

Jest promotorem ponad 300 prac magisterskich i licencjackich dotyczących szeroko rozumianej ekonomii i ekonomiki rolnictwa, dwóch rozpraw doktorskich, recenzentem 9 rozpraw doktorskich i jednej rozprawy habilitacyjnej.

Jest autorem ponad 380 publikacji naukowych z zakresu ekonomiki rolnictwa, a także procesów integracyjnych gospodarki żywnościowej z Unią Europejską oraz ochrony środowiska, również autorem i współautorem 9 monografii, w tym 3 w języku rosyjskim i 3 w języku angielskim.

Prywatnie pasjonuje się historią, literaturą i polityką świata antycznego, uprawia wędkarstwo i turystykę.

Doktor hab. inż. Bartosz Mickiewicz, prof. ZUT, jest także (od 2010 r.) doktorem honoris causa Białoruskiej Państwowej Akademii Rolniczej w Gorkach.

red.

W październiku 2017 r. w gabinecie rektora Jacka Wróbla odbyło się spotkanie w związku z uzyskaniem tytułu profesora w dziedzinie nauk technicznych przez prof. dr. hab. inż. Jacka Eliasza oraz jubileuszem pracy zawodowej prof. dr. hab. inż. Anny Biedunkiewicz, prof. dr. hab. inż. Iouria N. Semenova i dr. hab. inż. Teodora Skotarczaka, prof. ZUT.

Doktor honoris causa Joost Walraven

22 maja 2017 r. odbyła się ceremonia nadania godności doktora honoris causa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego profesorowi Joostowi Walravenowi.

Tytuł ten został nadany przez Rektora i Senat naszej uczelni na wniosek Wydziału Architektury i Budownictwa w uznaniu

Jego wybitnych zasług dla nauki światowej, nieprzeciętnych osiągnięć naukowych, inżynierskich, dydaktycznych i organizacyjnych oraz zasług dla Politechniki Szczecińskiej i Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w zakresie współpracy naukowej, jako wyraz największego uznania i podziękowanie za wkład w rozwój światowej nauki, chęć dzielenia się wiedzą i umiejętnościami oraz otwartość na współpracę międzynarodową.

Profesor Joost Walraven jest osobowością niezwykłą. Jest wybitnym uczonym, światowej klasy autorytetem w zakresie konstrukcji betonowych i technologii betonu, prekursorem wprowadzania nowych materiałów kompozytowych do światowego budownictwa, laureatem prestiżowych międzynarodowych nagród i wyróżnień, znanym i cenionym w międzynarodowym środowisku akademickim i zawodowym związanym z budownictwem.

Profesor Joost Walraven od lat utrzymuje ścisłe kontakty z polskim środowiskiem naukowym, uczestnicząc w wielu konferencjach organizowanych w Polsce oraz współpracując z polskimi uczelniami technicznymi.

Wydział Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie współpracuje z Profesorem od wielu lat. Profesor jest członkiem Komitetu Naukowego cyklicznej konferencji „Awarie Budowlane”. Szczególnie ceniony jest aktywny udział Profesora w obradach kolejnych konferencji i merytoryczny wkład w budowanie jej prestiżu.

W uroczystości wzięło udział wielu znakomitych gości – przedstawiciele ośrodków akademickich z kraju i ze świata, z instytucji i organizacji branżowych oraz rodzina Pana Profesora.

Maria Kaszyńska

Laudacja prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Kiernożyckiego z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Szanowny Doktorze Honorowy,
Panie i Panowie,

czuję się zaszczycony i zarazem wyróżniony z tego powodu, że mogę dzisiaj przedstawić sylwetkę i dokonania prof. Joosta Walravena – uczonego, którego Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie wyróżnił najważniejszą godnością akademicką – tytułem doktora honoris causa. Godność doktora honoris causa w tradycji akademickiej przyznawana jest osobom szczególnie zasłużonym dla szeroko rozumianej nauki. W tym obszarze niezwykle osiągnięcia Profesora wykraczają daleko poza granice własnego kraju, zyskując uznanie również na arenie międzynarodowej. Profesor Joost Walraven, utrzymując przez wiele lat kontakty z naszą uczelnią – Wydziałem Budownictwa i Architektury, wniósł również swój wkład w budowanie prestiżu i jej pozycji międzynarodowej. Przyznanie tego wyróżnienia jest wyrazem uznania Jego osiągnięć naukowych oraz pracy na rzecz rozwoju naszej uczelni.

Profesor Joost Walraven urodził się 6 lutego 1947 r. w Bredzie w Holandii. Pracę zawodową rozpoczął w Delft University of Technology, na którym w 1972 r. uzyskał stopień MSc in Civil Engineering. Bezpośrednio po ukończeniu studiów rozpoczął pracę jako pracownik badawczy w Katedrze Konstrukcji Betonowych tej uczelni w prestiżowym Stevin Laboratory. W 1980 r. na macierzystej uczelni,

na podstawie dysertacji „Aggregate interlock in cracks in concrete”, uzyskał stopień naukowy doktora. Następne lata działalności zawodowej Profesora (1981–1985) to okres zdobywania doświadczeń inżynierskich w trakcie pracy na stanowisku projektanta w Corsmit Consulting Engineers w Hadze, które stanowiły później inspirację dla Jego przedsięwzięć badawczych. W 1985 r. został zatrudniony na stanowisku profesora konstrukcji betonowych (Professor of Concrete

Structures) na Uniwersytecie Technicznym Darmstadt w Niemczech, a następnie od 1989 r. podjął pracę na macierzystej uczelni – Delft University of Technology, zajmując ponownie stanowisko profesora konstrukcji betonowych. W 2011 r. przeszedł na emeryturę, zachowując związki z uczelnią, na której pełni funkcję doradcy-konsultanta.

Działalność naukowa Profesora związana jest z problematyką konstrukcji betonowych. Opracował on wiele oryginalnych koncepcji i rozwiązań teoretycznych związanych z mechaniką betonu, kształtowaniem konstrukcji żelbetowych i sprężonych, z inżynierią materiałową tworzyw betonowych oraz z technologią ich wytwarzania. W zakresie mechaniki betonu na szczególną uwagę zasługują prace Profesora dotyczące: ścinania w konstrukcjach żelbetowych, mechanizmu inicjacji i propagacji rys w aspekcie ograniczenia ich rozwarcia oraz znaczenia w projektowaniu konstrukcji następstw wpływów reologicznych – skurczu i pęcznienia betonu. Ważnym obszarem podejmowanych badań były zagadnienia stanów granicznych konstrukcji żelbetowych, przede wszystkim ich nośności. W obszarze inżynierii materiałowej i technologii betonu ważny jest wkład Profesora do nauki dotyczący betonów nowej generacji, w tym betonów wysokiej wytrzymałości, betonów samozagęszczalnych oraz betonów modyfikowanych dodatkami włókien – fibrobetonów.

Imponujący jest dorobek naukowy Profesora. Opublikował ponad 450 prac naukowych w językach: holenderskim, niemieckim, angielskim i rosyjskim. Prace były zamieszczane w prestiżowych międzynarodowych czasopismach naukowych i naukowo-technicznych oraz w materiałach znaczących konferencji międzynarodowych i sympozjów. Profesor jest autorem kilku monografii. Należy podkreślić, że po przejściu w 2012 r. na emeryturę nadal wiele publikuje oraz aktywnie uczestniczy, z wielkim zaangażowaniem, w pracach międzynarodowych instytucji naukowo-technicznych.

Profesor Joost Walraven wniósł znaczący wkład w kształcenie kadry młodych pracowników nauki. Wypromował samodzielnie 27 doktorów, w tym 22 w Holandii i pięciu w Niemczech. W pięciu przewodach doktorskich pełnił funkcję kopromotora. Czterech wypromowanych młodych pracowników nauki zostało wyróżnionych prestiżową nagrodą Międzynarodowej Federacji Konstrukcji Betonowych (The International Federation for Structural Concrete). Doceniona została również działalność dydaktyczna Profesora jako nauczyciela akademickiego. Wyrazem tego jest m.in. przyznanie Mu nagrody dla najlepszego wykładowcy Technicznego Uniwersytetu w Delft w 2015 r.

Ogromna wiedza naukowa oraz wszechstronne doświadczenie inżynierskie pozwoliły Profesorowi podejmować trudne zadania o znaczeniu praktycznym, dotyczące utrzymania i projektowania

złożonych konstrukcji betonowych, m.in. w zakresie budownictwa mostowego, budownictwa podziemnego – konstrukcji metra i tuneli, a także budownictwa wodnego, w tym zapór przeciwsztormowych. Prace te realizował m.in. na terenie Holandii, Niemiec, Danii, Włoch i Szwecji. Wymienię tutaj np. jego udział w pracach projektowych: fundamentów mostu przez Wielki Bełt w Danii, tunelu zachodniego Scheldt w Holandii oraz tunelu Katzenberg w Freyburgu w Niemczech i podziemnej autostrady w Amsterdamie.

Powierzenie Profesorowi tych trudnych zadań świadczy jednoznacznie o uznaniu Jego autorytetu naukowego i inżynierskiego w przestrzeni międzynarodowej.

Profesor Joost Walraven znany jest w międzynarodowym środowisku inżynierii budowlanej, poza wybitnymi osiągnięciami naukowymi i inżynierskimi, także ze swojej działalności organizacyjnej w wielu prestiżowych instytucjach działających w obszarze budownictwa betonowego. Pełnił w nich ważne funkcje kierownicze. W latach 2000–2002 sprawował prestiżową funkcję prezydenta Międzynarodowej Federacji Konstrukcji Betonowych FIB. Był liderem zespołu powołanego do opracowania Eurokodu 2: Konstrukcje betonowe (1998–2002) – podstawowej normy europejskiej dotyczącej projektowania konstrukcji betonowych. Kontynuując prace normalizacyjne w tym obszarze, kierował Specjalną Grupą Działania SAG 5-New Model Code – Nowy Model Code Konstrukcji Betonowych, przyjęty przez Międzynarodową Federację Konstrukcji Betonowych w 2011 r. Poza tym przewodniczył specjalnym grupom zadaniowym FIB ds. betonów ultrawysokiej wytrzymałości zbrojonych włókna-ami oraz oceny istniejących konstrukcji. Przedstawić tutaj można długą listę obejmującą nazwy ponad 20 krajowych i międzynarodowych instytucji, którym Profesor przewodniczył lub których był członkiem zarówno w Holandii, jak i w Hiszpanii, Belgii, Szwecji, Norwegii i w Niemczech.

W bogatej działalności naukowo-inżynierskiej Profesora przede wszystkim warto podkreślić jego wybitny wkład związany z tworzeniem oraz wdrażaniem w przestrzeni europejskiej norm projektowania konstrukcji żelbetowych. Ostatnio wydane związane z tym dwutomowe obszerne dzieło „Prenorma konstrukcji betonowych, fib Model Code 2010” powstało przy wiodącej roli Profesora jako kierownika zespołu autorskiego. Prenorma była przygotowywana w okresie ostatnich 10 lat z udziałem ekspertów z 44 krajów. Jak czytamy w przedmowie do tego opracowania, prenorma fib-MC 2010: „[...] ma służyć jako podstawa dla przyszłych norm konstrukcji betonowych oraz prezentować nowe osiągnięcia w zakresie konstrukcji betonowych i materiałów konstrukcyjnych oraz nowe pomysły mające na celu uzyskanie optymalnych rozwiązań.” Po raz pierwszy

w prenormie fib-MC 2010 ujęto cały cykl tworzenia konstrukcji betonowych, począwszy od ich projektowania i wznoszenia, poprzez okres eksploatacji i związane z nimi niezbędne prace konserwacyjne, aż do ich rozbiórki oraz recyklingu materiałów. Jest to dzieło nie tylko stanowiące implementację najnowszych osiągnięć naukowych do praktyki projektowania konstrukcji betonowych, ale również uwzględniające uwarunkowania zrównoważonego rozwoju w aspektach ekonomicznym, społecznym i ekologicznym. Niewątpliwie wiodąca rola Profesora miała znaczny wpływ na ostateczny kształt tego dzieła i na zawarte w nim nowe koncepcje teoretyczne oraz przesłania o charakterze społecznym.

Wybitne osiągnięcia naukowe, inżynierskie oraz organizacyjne prof. Joosta Walravena zostały docenione i wyróżnione wieloma nagrodami.

Profesor Joost Walraven uzyskał zaszczytny tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu w Kassel w Niemczech (w 2009 r.) oraz Uniwersytetu w Shenzhen w Chinach (w 2013 r.). W 2002 r. został wyróżniony przez Politechnikę Krakowską Medalem Zasługi za znane na świecie osiągnięcia w zakresie konstrukcji betonowych. W uznaniu osiągnięć i zasług, związanych z prezydencją Międzynarodowej Federacji Konstrukcji Betonowych, Profesorowi w 2002 r. nadano tytuł honorowego prezydenta FIB. Pośród licznych innych wyróżnień warto wymienić: Swedish Concrete Award (z 1991 r.) za wybitny wkład w rozwój budownictwa z prefabrykatów betonowych oraz Medal Freyssineta (Freyssinet Medal FIB) z 2014 r. za wybitny wkład w rozwój betonu konstrukcyjnego.

Profesor Joost Walraven należy niewątpliwie do grona wybitnych światowych uczonych i praktyków, działających w dyscyplinie budownictwo. Jest niekwestionowanym autorytetem w zakresie mechaniki betonu oraz konstrukcji betonowych. Od lat utrzymuje ścisłe kontakty z polskim środowiskiem naukowym, uczestnicząc w wielu konferencjach organizowanych w Polsce oraz współpracując z polskimi uczelniami technicznymi, w tym z Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie. Nie do przecenienia jest jego aktywny udział i merytoryczny wkład w budowanie prestiżu organizowanej przez Wydział Budownictwa i Architektury cyklicznej konferencji „Awarie Budowlane”. Powszechnie postrzegany jest jako człowiek skromny i życzliwy innym ludziom, sprzyjający polskiemu środowisku akademickiemu poza granicami naszego kraju.

Wszystkie wymienione dokonania Profesora sprawiły, że Senat Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na wniosek Wydziału Budownictwa i Architektury, przy poparciu Senatów: Politechniki Krakowskiej, Politechniki Warszawskiej oraz Politechniki Wrocławskiej, postanowił nadać Mu tytuł i godność doktora honoris causa.

Dzisiejsza ceremonia uroczystie wpisuje Pana Profesora w dzieje naszej uczelni. Tytuł doktora honorowego, którym dzisiaj Pana obdarzamy, jest podziękowaniem za wkład wniesiony do światowej skarbnicy wiedzy o konstrukcjach betonowych oraz w budowanie prestiżu naszej uczelni. Jest wyrazem najwyższego szacunku dla Pana Profesora.

Honorowa Złota Nagroda Międzynarodowej Akademii Termoelektryczności dla profesora Sergiyya Filina

W Belfaście (Wielka Brytania) w dniach 15–18 maja br. odbyło się XVII Międzynarodowe Forum Termoelektryczności zorganizowane przez International Thermoelectric Academy (ITA) oraz Queen's University of Belfast. Akademia utworzona w 1994 r. obecnie zrzesza ponad 80 wybitnych naukowców z 28 krajów, specjalistów w dziedzinie termoelektrycznego

Prezydent ITA wręcza Nagrody przy pomniku Lorda Kelwina

przekształcania energii. Do aktualnych zainteresowań Akademii należą: poszukiwanie nowych, bardziej efektywnych, materiałów termoelektrycznych i badanie ich właściwości, opracowywanie przemysłowych technologii produkcji tych materiałów i modułów na ich

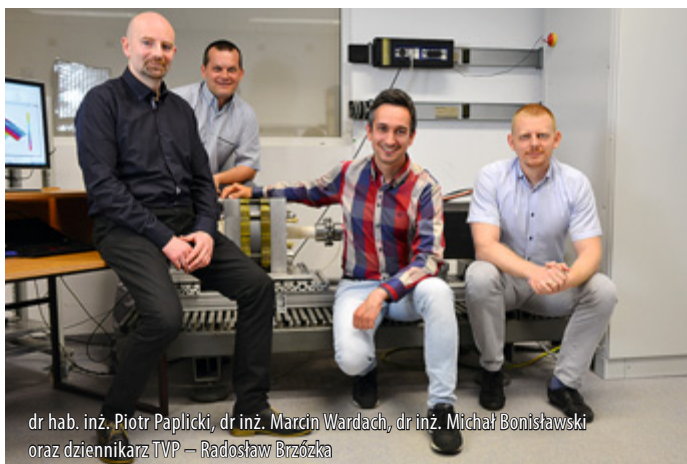
bazie, praktyczne zastosowanie termoelektryczności, w tym generacja energii elektrycznej, termoelektryczne chłodzenie i klimatyzacja, a także termometria.

Tegoroczne Forum było poświęcone jednemu z założycieli teorii zjawisk termoelektrycznych Williamowi Thomsonowi (Lord Kelvin), który urodził się i pracował w Belfaście. W pierwszym dniu obrad Forum wygłoszono kilka referatów nawiązujących do działalności naukowej W. Thomsona. W następnych dniach członkowie Akademii i kandydaci na członków prezentowali własne osiągnięcia.

Na zakończenie Forum na walnym zgromadzeniu Akademii tradycyjnie wybrano nowych członków i przyznano Honorowe Złote Nagrody. Dotychczas takie nagrody otrzymało 13 naukowców i 17 firm lub instytucji. Jednym z tegorocznych laureatów, nominowanym za wybitne osiągnięcia w termoelektryczności, po raz pierwszy został reprezentant Polski dr hab. inż. Sergiy Filin, prof. ZUT, z Wydziału Techniki Morskiej i Transportu. Opracowane przez Profesora i jego zespół z Katedry Klimatyzacji i Transportu Chłodniczego termoelektryczne chłodziarki transportowe i wtryski chłodnicze wykazują najlepsze na świecie wskaźniki energetyczne w swojej klasie, dzięki czemu są konkurencyjne również wobec swoich odpowiedników sprężarkowych. Właśnie te osiągnięcia tak wysoko zostały ocenione przez ITA.

tekst: Bogusław Zakrzewski
zdjęcie: Krzysztof Wojciechowski

dr hab. inż. Piotr Paplicki, dr inż. Marcin Wardach, dr inż. Michał Bonisławski
oraz dziennikarz TVP – Radosław Brzózka

prof. dr hab. inż. Ryszard Pałka, dr inż. Marcin Wardach, dr hab. inż. Piotr Paplicki

Prototyp hybrydowego silnika elektrycznego

W marcu br. całą Polskę obiegła informacja o unikatowym silniku elektrycznym z magnesami trwałymi, który zaprojektował i zbudował zespół z Katedry Elektroenergetyki i Napędów Elektrycznych Wydziału Elektrycznego w składzie: prof. dr hab. inż. Ryszard Pałka, dr inż. Piotr Paplicki, dr inż. Marcin Wardach, dr inż. Michał Bonisławski oraz dr inż. Rafał Piotuch. Opracowany silnik charakteryzuje się hybrydowym wzbudzeniem, który w połączeniu z opracowaną nowatorską strategią sterowania daje m.in. możliwość efektywnego sterowania pracą silnika oraz kontroli jego osiągnięć. Zaprojektowany silnik może pracować z dużą prędkością obrotową i dobrą sprawnością, a w zakresie małych prędkości obrotowych może wytworzyć duży moment obrotowy.

Wynalazkiem naukowców WE zainteresowały się liczne media, m.in. TVN24, TVP Szczecin, Radio Szczecin, PAP, *Nauka w Polsce*, *Głos Szczeciński* oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Przy opisywaniu prototypu często używano stwierdzenia, że ma on lepsze parametry od silników, które są wykorzystywane w samochodach Tesli. W wywiadzie dla *Głosu Szczecińskiego* prof. Pałka tak to tłumaczył: „Silnik, jaki jest używany w samochodach Tesli, jest najprostszy silnikiem elektrycznym, znanym od 100 lat. Tam nie ma żadnej nowości, jest tam jednak idealnie dopracowana cała konstrukcja. Natomiast samochód nie składa się tylko z silnika. To jest

kilkadziesiąt innych składników, które są równie ważne. A my zajęliśmy się tylko silnikiem i ten nasz silnik elektryczny jest na pewno lepszy od Tesli”.

Profesor Pałka przyznaje, że zainteresowanie naszym silnikiem jest bardzo duże: „Nawet ogromne i światowe koncerty samochodowe pytają, ile można wyprodukować tych naszych silników i jak szybko, oraz ile to będzie kosztować. A my nie mamy żadnego silnika na poziomie komercyjnym. My mamy wynalazek, prototyp. Nad tym naszym wynalazkiem trzeba jeszcze popracować, aby można było go zastosować w samochodach elektrycznych. A do tego potrzebne są pieniądze, czas, badania”.

Innowacyjny pomysł naukowców Wydziału Elektrycznego został doceniony przez jury konkursu „Eureka! DGP – Odkrywamy Polskie Wynalazki”, które postanowiło przyznać naszemu zespołowi III miejsce za wynalazek „Maszyna elektryczna o wzbudzeniu hybrydowym do pojazdów elektrycznych i elektrowni wiatrowych”.

Tegoroczna edycja dotyczyła wynalazków zgłoszonych do Urzędu Patentowego RP w latach 2014–2015. Wzięło w niej udział 51 zespołów z polskich uczelni (publicznych i niepublicznych) oraz 17 zespołów z instytutów badawczych i jednostek naukowych PAN.

tekst i zdjęcie: Aurelia Kołodziej

Dwie umowy z grupą Santander

Santander Universidades to program realizowany przez Bank Zachodni WBK od 2011 r. Już ponad 60 polskich uczelni korzysta z możliwości, jakie on daje, uczestnicząc w programach umożliwiających bezpośrednią współpracę z najbardziej prestiżowymi uczelniami na świecie, w programach stypendialnych, indywidualnych programach badawczych z zakresu przedsiębiorczości i rozwoju badań naukowych. 16 maja 2017 r. do tego grona dołączył Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie.

Zawarte umowy – umowa ramowa i umowa ukierunkowana na studentów umożliwią współpracę na wielu płaszczyznach i wypracowanie wspólnej strategii na najbliższe lata. Zapewnią wsparcie innowacyjności i przedsiębiorczości, digitalizację i cyfryzację Uczelni oraz jej umiędzynarodowienie i zwiększenie wskaźnika zatrudnialności

absolwentów, np. poprzez staże i praktyki dla studentów i młodych pracowników nauki.

Umowy w obecności przedstawicieli władz Uczelni podpisali dyrektor Departamentu Santander Universidades Tomasz Mielniczuk oraz rektor ZUT Jacek Wróbel.

Najlepsi absolwenci wpisani do Złotej Księgi

Absolwenci Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, którzy uzyskali średnią ocen w czasie studiów nie niższą niż 4,9, a za pracę dyplomową i z egzaminu dyplomowego – oceny bardzo dobre oraz którzy ukończyli studia w określonym terminie, zostali wyróżnieni przez Rektora

Uczelni. Ich nazwiska wpisano do „Złotej księgi absolwentów”. Uroczystość z okazji umieszczenia w księdze kolejnych wpisów odbyła się 22 czerwca 2017 r. w sali Senatu ZUT. Wszyscy wyróżnieni otrzymali z rąk prorektora ds. studenckich Arkadiusza Termana listy gratulacyjne oraz pamiątkowe medale.

Najlepsi absolwenci Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w roku akademickim 2015/2016

mgr inż. Rafał Piórkowski
średnia ocen – 5,00
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. Joanna Lechowska
średnia ocen – 4,94
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek inżynieria chemiczna i procesowa

mgr inż. Krzysztof Wolski
średnia ocen – 4,99
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. Alicja Zofia Szpikalska
średnia ocen – 4,93
Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt
kierunek biotechnologia

mgr inż. Natalia Dąbkowska
średnia ocen – 4,91
Wydział Budownictwa i Architektury
kierunek inżynieria środowiska

mgr inż. Mateusz Piotr Spychała
średnia ocen – 4,98
Wydział Elektryczny
kierunek automatyka i robotyka

mgr inż. Justyna Kiper
średnia ocen – 4,93
Wydział Budownictwa i Architektury
kierunek inżynieria środowiska

mgr inż. Damian Klimaszewski
średnia ocen – 4,91
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. Monika Zofia Potiopa
średnia ocen – 4,97
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. Patryk Chełstowski
średnia ocen – 4,92
Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt
kierunek zootechnika

mgr inż. Katarzyna Anna Mazur
średnia ocen – 4,90
Wydział Budownictwa i Architektury
kierunek budownictwo

mgr inż. Karolina Dub
średnia ocen – 4,94
Wydział Informatyki
kierunek informatyka

mgr inż. Agata Komorowska
średnia ocen – 4,92
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
kierunek nanotechnologia

inż. Monika Fleszar
średnia ocen – 4,90
Wydział Techniki Morskiej i Transportu
kierunek inżynieria bezpieczeństwa

Promocja dyplomantów europejskich studiów EMSHIP

Od 2011 r. Wydział Techniki Morskiej i Transportu uczestniczy w kształceniu na studiach podyplomowych (post-master) EMSHIP – European Masters Course in Integrated Advanced Ship Design (nr ref. 159652-1-2009-BE-EMMC), prowadzonych przez międzynarodowe konsorcjum uczelni europejskich: Universite de Liege (Belgia), Ecole Centrale de Nantes (Francja), University of Galati (Rumunia), University of Rostock (Niemcy), University of Genova (Włochy), Institut Catholique d'Arts et Métiers de Nantes (Francja), Solent University (Wielka Brytania) oraz ZUT w Szczecinie (Polska). Studia finansowane są częściowo ze środków Unii Europejskiej, w ramach programu Erasmus Mundus, co stanowi potwierdzenie wysokiej jakości organizacyjnej i merytorycznej kształcenia.

Celem wspólnych europejskich studiów magisterskich EMSHIP jest zapewnienie kształcenia w zakresie zaawansowanego projektowania konstrukcji statków i pływających obiektów offshore, w trybie półtorarocznych studiów drugiego stopnia, którym odpowiada 90 punktów ECTS. Absolwenci otrzymują dwa dyplomy ukończenia magisterskich studiów wyższych – jeden z Universite de Liege (ULG) w Belgii, drugi z Ecole Centrale de Nantes (ECN) we Francji. W suplementach do dyplomów znajdują się informacje o przebiegu studiów, z uwzględnieniem trzeciego semestru zaliczonego na jednej z czterech uczelni: University of Galati Dunarea de Jos,

Universita Degli Studi di Genova, Universität Rostock lub na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Studia EMSHIP ukończyło już sześć roczników, czyli prawie 200 studentów z wielu krajów świata. W tej grupie znalazło się prawie 60 studentów, którzy na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu zaliczyli jeden semestr studiów, przygotowali prace magisterskie oraz zdali egzamin dyplomowy.

14 października 2017 r. dziekan WTMiT Maciej Taczała (lokalny koordynator studiów EMSHIP, wykładowca przedmiotów Advanced Ship and Offshore Structural Mechanics oraz opiekun prac dyplomowych), a także dr hab. inż. Zbigniew Sekulski (wydziałowy koordynator programu Erasmus+, zastępca lokalnego koordynatora studiów EMSHIP, wykładowca przedmiotu Advanced Ship and Offshore Structural Design oraz opiekun prac dyplomowych) uczestniczyli w uroczystości z okazji ukończenia studiów EMSHIP, przygotowanej dla szóstego rocznika, która odbyła się na Universite de Liege.

Studentom nie wręczono jeszcze dyplomów ukończenia studiów (formalny dokument otrzymają później), ale ogłoszono publicznie fakt, że ukończyli studia i uzyskali tytuł magistra.

Uroczystość była również okazją do spotkania i rozmowy z władzami partnerskiej uczelni z Belgii.

*tekst: Zbigniew Sekulski
zdjęcia: Universite de Liege*

Doktoranci współtwórcami nowoczesnego biosensora grafenowego

Dwaj doktoranci Wydziału Elektrycznego mgr inż. Łukasz Przeniosło i mgr inż. Michał Raczyński otrzymali dwukrotnie stypendium naukowe Prezydenta Miasta Szczecin za udział w tworzeniu biosensora grafenowego, który ma pomóc w szybszym i bardziej precyzyjnym diagnozowaniu

pacjentów. Urządzenia pomiarowo-kontrolne do systemu biosensorowego zostały opracowane przez zespół Katedry Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki Wydziału Elektrycznego, którym kierował dr inż. Krzysztof Penkala. W skład zespołu badawczego KISSE wchodził również – jeszcze jako studenci – obaj nagrodzeni

doktoranci. Mają oni już na swoim koncie wiele innych sukcesów naukowych – w czasie studiów realizowali swoje pasje w Studenckim Kole Naukowym Inżynierii Biomedycznej AKSON, nad którym opiekę sprawował dr Krzysztof Penkala.

Nowoczesny biosensor powstał dzięki współpracy Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, Wydziału Elektrycznego oraz Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Meditest. Na realizację projektu BI-SENSOR konsorcjum, którego pracami kierowała prof. dr hab. Ewa Mijowska, otrzymało dofinansowanie z Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w ramach programu GRAF-TECH.

Innowacyjność rozwiązań wielofunkcyjnego biosensora przejawia się głównie w wykorzystaniu elektrod opartych na technologii grafenu, który charakteryzuje się unikatowymi właściwościami mechanicznymi, elektrycznymi i optycznymi, w porównaniu z dotychczas stosowanymi materiałami. Biosensor autorstwa naszych naukowców jest mniejszy, prostszy w obsłudze i znacznie tańszy w produkcji od dostępnych na rynku. Zastosowane rozwiązania umożliwią szybką detekcję DNA bakterii czy wirusów w warunkach np. gabinetu lekarskiego, poza specjalistycznym laboratorium analitycznym. Urządzenie to może być wykorzystywane również do pomiarów stężenia glukozy we krwi.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny ubiega się o kilka patentów i wzorów użytkowych na powstałe w ramach projektu

rozwiązania; współautorami części z nich są obaj nasi doktoranci. Obecnie prowadzone są rozmowy z partnerami z przemysłu zainteresowanymi wdrożeniem biosensora. W tych kontaktach ważną rolę odgrywają specjaliści z Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii.

tekst: Krzysztof Penkala
zdjęcie: Aurelia Kołodziej

Podwójne zwycięstwo w konkursie „Młodzi Innowacyjni”

Podczas Konferencji AUTOMATICON w Warszawie, 15 marca 2017 r., zostały ogłoszone wyniki Ogólnopolskiego Konkursu „Młodzi Innowacyjni”, którego organizatorem był Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów (PIAP) w Warszawie.

W kategorii prac dyplomowych magisterskich zwyciężył doktorant Wydziału Elektrycznego mgr inż. Mateusz Spychała, który otrzymał nagrodę główną za pracę dyplomową pt. „System oraz metody bezpiecznego współdzielenia przestrzeni powietrznej między załogowymi i bezzałogowymi statkami powietrznymi” (opiekun pracy: dr inż. Rafał Osypiuk).

W kategorii prac dyplomowych inżynierskich główną nagrodę otrzymała studentka Wydziału Elektrycznego inż. Ewa Abrahamowicz za pracę pt. „Optymalizacja parametrów układu sterowania w systemach magazynowych z dużymi opóźnieniami” (opiekun pracy: dr hab. inż. Przemysław Orłowski, prof. nadzw.).

Powyższe zwycięstwa młodych naukowców mają szczególną wartość, ponieważ w tegorocznej edycji konkursu do rywalizacji przystąpili absolwenci tak znaczących uczelni, jak Politechnika Warszawska, Politechnika Poznańska i Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.

tekst i zdjęcia: Aurelia Kołodziej

Biblioteka. Oczywiście!

Tytuł artykułu to hasło tegorocznej XIV edycji Ogólnopolskiego Tygodnia Bibliotek. Akcji promującej czytelnictwo i działalność bibliotek, prowadzonej cyklicznie w drugim tygodniu maja. Biblioteka Główna Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, jak co roku, przygotowała z tej okazji wiele atrakcji.

Tydzień Bibliotek rozpoczął się wernisażem wystawy zatytułowanej „Moje emocje”, prezentującej malarstwo Ludmiły Sabadini. Wystawie w galerii Biblioteki Głównej towarzyszyła ekspozycja zaprezentowana w gablotach z okazji jubileuszu 100-lecia działalności Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich.

Przez cały tydzień w Wypożyczalni zbierano karmę dla zwierząt, podopiecznych schroniska mieszczącego się przy al. Wojska Polskiego w Szczecinie. Zbiórkę przeprowadzono w ramach akcji: „Weź książeczkę, daj w miseczkę”.

W ramach akcji „Biblioteka od zaplecza” odwiedziły nas cztery grupy dzieci ze szkół podstawowych Szczecina i Przecławia. Dzieciom udostępniono do zwiedzania również te pomieszczenia naszej biblioteki, które na co dzień nie są dostępne dla użytkowników. Największym zainteresowaniem cieszyły się magazyny biblioteczne oraz urządzenie do foliowania książek.

W Tygodniu Bibliotek i tuż po nim w Bibliotece Głównej odbyły się szkolenia z następujących baz: Reaxys, Knovel i z menedżera bibliografii Mendeley. Uczestniczyli w nich pracownicy oraz studenci ZUT.

Biblioteki wydziałowe przygotowały interesujące wystawy:

- Biblioteka Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt – wystawę fotografii pt. „Portret ze zwierzęciem”;
- Czytelnia Architektury w Bibliotece Wydziału Budownictwa i Architektury – wystawę prac studenckich wykonanych w Pracowni Projektowania Grafiki Wydawniczej pt. „O książce inaczej...”, Czytelnia Budownictwa – wystawę osiągnięć Studenckiego Koła Naukowego „Młodzi Inżynierowie PZITB” pt. „I ty możesz zostać młodym inżynierem”;
- Biblioteka Wydziału Ekonomicznego – wystawę książek, informacji, artykułów pt. „Reklama. Oczywiście!” oraz przykłady reklam z różnych krajów;
- Biblioteka Wydziału Elektrycznego – wystawę książek i fotografii pt. „Biblioteka. Oczywiście!”;

- Biblioteka Wydziału Informatyki – wystawę plakatów pt. „Historia Tygodnia Bibliotek na plakacie – lata 2004–2017”;
- Biblioteka Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa – wystawę prezentującą prace Romany Kaszczyk – artystki wszechstronnej, zajmującej się ceramiką, grafiką, malarstwem i pisarstwem (autorki wielu książek, m.in. „Duchy z puszczy rodem”, „Przelewickie opowieści”, „Kiedy kruk był biały”, której pierwsza rocznica śmierci przypada w tym roku) – pt. „Duchy drzew”; wystawę prezentującą dorobek fotograficzny członków Studenckiego Koła Naukowego Ochrony Środowiska pt. „Osobliwości świata przyrody”; fotorelację z podróży do Australii studentów Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Marty Serafin i Wojciecha Janocha pt. „Marta i Wojtek w krainie kangurów”;
- Biblioteka Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa – wystawę fotografii pt. „Najdziwniejsze potrawy świata”;
- Biblioteka Wydziału Techniki Morskiej i Transportu – wystawę zdjęć i publikacji pt. „Biblioteki świata”;
- Biblioteka Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej – wystawę zdjęć i publikacji pt. „Biblioteka jako centrum kultury i edukacji”.

W Tygodniu Bibliotek zorganizowaliśmy również konkurs na nazwę galerii Biblioteki Głównej. Zwyciężyła nazwa „Suplement”; jej autorką jest Danuta Kotula-Krajewska, kierownik Oddziału Gromadzenia Zbiorów Biblioteki Głównej ZUT.

Jak co roku w Bibliotece Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki przygotowano wystawę książek zagranicznych firmy ABE-IPS.

Pracownicy Biblioteki Wydziału Elektrycznego pomagali w organizacji kiermaszu charytatywnego „Bibliotekarze dzieciom”, zorganizowanego przez Bibliotekę Główną PUM.

Biblioteka Akademii Morskiej w Szczecinie przygotowała po raz kolejny „Dyktando Akademickie”, do udziału w którym zaproszono pracowników i studentów wszystkich uczelni Szczecina.

20 maja br. odbyła się również VI edycja „Odjazdowego Bibliotekarza” w Szczecinie.

Tydzień Bibliotek to zawsze okazja do poznania ich pozabibliotecznej działalności. Kolejna edycja już za rok. Zapraszamy.

*Anna Gryta
Biblioteka Główna ZUT*

Wystawa zagranicznej książki naukowej firmy ABE-IPS

W Bibliotece Wydziału Inżynierii Mechanicznej od 2007 r. organizowane są wystawy zagranicznej książki naukowej towarzyszące Tygodniowi Bibliotek. Tegoroczna, czternasta, wystawa odbyła się 16–18 maja 2017 r.; tradycyjnie już jej współorganizatorem była Biblioteka Główna naszej uczelni.

Początkowo wystawy organizowano wspólnie z firmą ABE Marketing, która od 2011 r. zaczęła działać razem z firmą IPS, tworząc wspólną markę ABE-IPS i jedną z największych w Polsce firm dystrybuujących książki z całego świata. Przedstawicielem firmy współpracującym z naszą biblioteką jest Jerzy Pluskota.

Wystawę tegoroczną otworzyli dziekan Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki Mirosław Pajor oraz dyrektor Biblioteki Głównej Anna Grzelak-Rozenberg.

Zaprezentowano ponad 400 egzemplarzy najnowszych (w większości z 2016 i 2017 r.) zagranicznych książek naukowych wydawców: Springer Verlag, CRC Incorporations, Pearson Education, Cambridge University Press, Microsoft Press i innych. Były to publikacje z fizyki, matematyki, mechaniki, materiałoznawstwa, technologii mechanicznej, robotyki, elektroniki, elektrotechniki, telekomunikacji, informatyki, architektury, budownictwa, chemii, transportu, ochrony środowiska. Firma ABE-IPS umożliwiła gościom zakup na miejscu wybranych publikacji lub ich rezerwację i zakup w terminie późniejszym. Na wszystkie zbiory udzielono 10% zniżki. Dzięki pomocy

finansowej dziekana Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki Biblioteka wzbogaciła się o następujące pozycje:

- Alloys and Intermetallic Compounds,
- Biofuels and Bioenergy,
- Corrosion Control Through Organic Coatings,
- Corrosion Protection of Metals by Intrinsically Conducting Polymers,
- Corrosion Engineering and Cathodic Protection Handbook,
- Crystallography and Surface Structure,
- Green and Sustainable Manufacturing of Advanced Material,
- Introduction to Bioenergy,
- Low Temperature Materials and Mechanisms,
- Polymeric Foams.

Natomiast Instytut Inżynierii Materiałowej WIMiM zakupił pozycje: Hybryd Nanomaterials i Engineered Nanoparticles and the Environment.

Zbiory te trafią do Biblioteki Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki. Część z nich przeznaczona jest dla studentów z programu ERASMUS, część – dla pracowników naukowych, studentów i innych czytelników. Pozostałe zakupione książki wzbogacą zasoby naszych bibliotek wydziałowych. Serdecznie zapraszamy wszystkich czytelników do naszych oddziałów.

*tekst: Grażyna Wojsznis
zdjęcia: Elżbieta Gut*

Wizyta gości z Niemiec

Wydział Techniki Morskiej i Transportu (WTMiT) ZUT odwiedzili, 14 września 2017 r., przedstawiciele Institut für Sicherheitstechnik/Schiffssicherheit E.V. (ISV) z Rostoku – Dirk Sedlacek, Dana Meißner i Konrad Robé. Instytut ten zajmuje się zagadnieniami bezpieczeństwa, a w szczególności bezpieczeństwa eksploatacji statków, prowadzi szkolenia specjalistyczne na potrzeby przemysłu, uczestniczy w projektach badawczych krajowych i międzynarodowych. Celem wizyty było nawiązanie współpracy dydaktycznej i naukowej pomiędzy WTMiT i ISV. Podczas spotkania zaprezentowane zostały zakresy działalności obu jednostek w obszarze problematyki bezpieczeństwa, omówione zostały aktualne i przyszłe kierunki badań. Goście z dużym zainteresowaniem obejrżeli na wydziale Laboratorium Badań Cech Pożarowych Materiałów oraz Laboratorium Chłodziwa.

tekst: Ludmiła Filina-Dawidowicz

Dziekan WTMiT Maciej Taczała (w środku) oraz goście dr inż. Csaba Csiszár (po prawej) i Dávid Földes (po lewej)

Wizyta naukowców z Budapesztu

Przedstawiciele Wydziału Inżynierii Transportowej i Inżynierii Pojazdów Uniwersytetu Technologiczno-Ekonomicznego w Budapeszcie: Csaba Csiszár i Dávid Földes odwiedzili w październiku 2017 r. Wydział Techniki Morskiej i Transportu ZUT. Goście przyjechali z rewizytą po pobycie dr inż. Ludmiły Filiny-Dawidowicz na tej uczelni w ramach programu Erasmus+ w kwietniu tego roku. Doktor inż. Csaba Csiszár przyjechał do nas w ramach wymiany, finansowanej ze środków programu Erasmus+; towarzyszył mu jego doktorant Dávid Földes. Ludmiła Filina-Dawidowicz była inicjatorką ich przyjazdu i opiekowała się nimi podczas pobytu w Szczecinie. Obszary zainteresowań naukowych gości to transport miejski, eksploatacja pojazdów elektrycznych i autonomicznych. Wizyta daje nadzieję na bardzo obiecujące perspektywy współpracy w obszarze badań naukowych i kształcenia dotyczącym transportu.

Podczas pięciodniowego pobytu goście spotkali się z dziekanem Wydziału Techniki Morskiej i Transportu Maciejem Taczałą, pełnomocnikiem dziekana ds. dydaktycznej współpracy z zagranicą oraz koordynatorem programu Erasmus+ dr. hab. inż. Zbigniewem Sekulskim, a także kierownikiem Katedry Logistyki i Ekonomiki Transportu prof. dr. hab. inż. Iourim Semenovem. Podczas spotkań omówiono możliwości rozwoju współpracy naukowej i dydaktycznej dotyczącej zagadnień transportu.

Studenci Wydziału z zainteresowaniem wysłuchali cyklu wykładów na temat mobilności na Węgrzech i w Budapeszcie oraz logistyki miejskiej w stolicy Węgier. Dużym zainteresowaniem cieszyły się też wykłady dotyczące eksploatacji pojazdów elektrycznych i autonomicznych, w tym zagadnienia lokalizacji stacji zasilania pojazdów elektrycznych na Węgrzech.

Goście zapoznali się z systemem komunikacji miejskiej w Szczecinie, m.in. z funkcjonowaniem systemu rowerów miejskich, a także

Wykład dr. inż. Csaby Csiszára na WTMiT

zwiedzili Muzeum Techniki i Komunikacji. Kolejnym etapem przyszłej współpracy pomiędzy uczelniami zapewne będzie wymiana studentów. Na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu oferta wymiany z uniwersytetem partnerskim skierowana będzie przede wszystkim do studentów kierunku transport, rozszerzając dostępną dla nich ofertę mobilności.

Ludmiła Filina-Dawidowicz
Wydział Techniki Morskiej i Transportu ZUT

Doktor Marcinek jednym z laureatów Konkursu o Nagrodę ABB

od lewej Marcin Marcinek i Marcin Hołub

Jednym z tegorocznych laureatów Konkursu o Nagrodę ABB został naukowiec z Wydziału Elektrycznego – dr inż. Marcin Marcinek, który zdobył wyróżnienie za swoją pracę doktorską pt. „Rezonansowy układ przekształtnikowy z aktywną stabilizacją punktu pracy w systemach bezstykowego przekazywania energii”. Promotorem rozprawy był prof. dr hab. inż. Ryszard Pałka, a promotorem pomocniczym – dr hab. inż. Marcin Hołub. Do XIV edycji konkursu zgłoszono aż 55 prac, napisanych w języku polskim lub angielskim, z następujących dziedzin: elektroenergetyka, automatyka i diagnostyka przemysłowa, energoelektronika, inżynieria i zarządzanie procesami wytwarzania, zaawansowane technologie i systemy inżynierskie, technologie i systemy informatyczne, nanotechnologia i inżynieria materiałowa w zastosowaniach przemysłowych.

Doktor Marcinek w swojej rozprawie poruszył temat indukcyjnych systemów bezstykowego przekazywania energii. Opracował (opatentowaną już) zmodyfikowaną topologię przekształtnika zasilającego, niewrażliwą na zmianę parametrów sprzężenia magnetycznego oraz obciążenia.

Jury konkursu doceniło w nagrodzonej pracy optymalne połączenie podstaw teoretycznych i badawczych oraz wkład w rozwój bazy wiedzy specjalistycznej.

Uroczysta gala wręczenia nagród odbyła się 26 maja 2017 r. w Centrum Badawczym ABB w Krakowie.

tekst: Aurelia Kołodziej
zdjęcie: Filip Grecki

Korporacyjne Centrum Badawcze ABB w Krakowie

Wizyta na Hannover Messe oraz Impact'17 4.0 Economy

Międzynarodowe Targi Innowacyjnych Technologii Przemysłowych Hannover Messe odbywały się w dniach 24–28 kwietnia 2017 r. W tym roku Polska, jako kraj partnerski, stworzyła specjalną strefę dla naukowców SciTech Poland, do której Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wzycznego, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju oraz fundacja Impact zaprosiły 17 zespołów odkrywców i badaczy. Głównym kryterium wyboru było przedstawienie technologii o zasięgu światowym, z wysokim potencjałem komercjalizacji.

Wśród elity polskich badaczy znaleźli się naukowcy z Wydziału Elektrycznego ZUT w Szczecinie – dr inż. Rafał Osypiuk oraz mgr inż. Mateusz Spychała, którzy na targach zaprezentowali technologię przyszłości DAA (Detect and Avoid) dla bezzałogowych statków powietrznych UAS (Unmanned Aircraft Systems). Obecnie trwa standaryzacja tej technologii przez organizacje lotnicze, m.in. przez EUROCAE oraz RTCA; w najbliższym czasie będzie ona stanowiła istotną część sterowania UAS, zapewniając bezpieczne współdzielenie przestrzeni powietrznej z załogowym ruchem lotniczym. Zaprezentowane w Hanowerze systemy DAA powstały w latach 2015–2016 na ZUT w Szczecinie; stanowią najmniejsze na świecie implementacje ADS-B (Automatic Dependant Surveillance-Broadcast) oraz multi-GNS!

Ponadto nasi naukowcy przedstawili najnowszą technologię ADS-B CORE, opracowaną w ramach działalności startupu Aerobits (w tej chwili już spółki z o.o.), której warstwę fizyczną tworzy unikatowe (opatentowane) połączenie wielordzeniowego procesora z FPGA. ADS-B CORE to obecnie najszybsza implementacja systemu dozoru ruchu lotniczego, o wadze 2 g. Technologia ta otwiera drogę do wytwarzania różnych produktów zarządzania przestrzenią powietrzną dla systemów bezzałogowych z sektora cywilnego i z sektora komercyjnego.

Naukowcy z Wydziału Elektrycznego mgr inż. Mateusz Spychała oraz – w zastępstwie dr inż. Rafała Osypiuka – Marcin Nowosad byli również obecni na kongresie gospodarczym Impact'17 4.0 Economy, który trwał od 31 maja do 1 czerwca 2017 r. w Krakowie. Uczestniczyli w nim m.in. premier Beata Szydło oraz trzej wicepremierzy: Jarosław Gowin, Mateusz Morawiecki i Piotr Gliński. Było to jedyne w regionie spotkanie CEE w całości poświęcone gospodarce przyszłości. Wzięło w nim udział ponad 5000 osób ze 130 krajów – przedstawiciele korporacji i administracji publicznej, startupów,

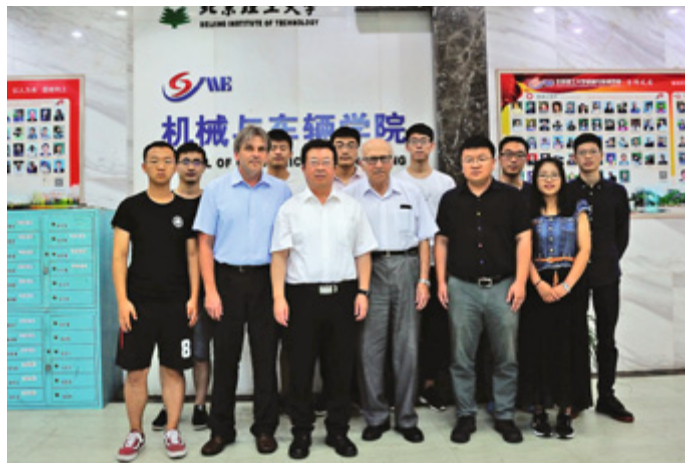

naukowców oraz inwestorów. Z inicjatywy fundacji Impact podczas kongresu została odtworzona strefa SciTech Poland, która prezentowała wybrane polskie technologie na targach Hannover Messe 2017.

tekst: Aurelia Kołodziej,
zdjęcia: Rafał Osypiuk, Mateusz Spychała

Wizyta w Chinach

Doktor hab. inż. Tomasz Chady, prof. ZUT, prezes Polskiego Towarzystwa Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej, wraz z przewodniczącym Szczecińskiego Oddziału PTETiS prof. Ryszardem Sikorą przebywali w dniach od 19 do 28 czerwca 2017 r. z wizytą naukową w Chinach, gdzie wygłosili referaty plenarne na konferencji „Far East Forum on Nondestructive Testing & Evaluation” (FENDT). Profesor Tomasz Chady wygłosił referat na temat wykorzystania sztucznej inteligencji w wiroprądowej metodzie badań nieniszczących. Został także poproszony o wygłoszenie przemówienia podczas otwarcia konferencji i o wręczenie nagród pierwszego stopnia studentom za najlepsze prace o tematyce dotyczącej badań nieniszczących. Profesor Ryszard Sikora z kolei uzyskał nagrodę za najlepszy referat zgłoszony na konferencji w roku 2017. Należy wspomnieć, iż obaj profesorowie są członkami komitetu naukowego tej największej w Chinach corocznej konferencji dotyczącej badań nieniszczących. Po zakończeniu konferencji FENDT 2017 obaj profesorowie zostali zaproszeni do wygłoszenia referatów na temat badań nieniszczących w Beijing Institute of Technology oraz w China Special Equipment Inspection and Research Institute, gdzie następnie przeprowadzili rozmowy dotyczące podjęcia współpracy naukowej. W wyniku jednej z wcześniejszych wizyt, o podobnym charakterze, w 2017 r. podpisana została umowa o współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy ZUT a Nanjing University of Aeronautics and Astronautics

Uczestnicy spotkania w Beijing Institute of Technology (drugi od lewej: dr hab. inż. Tomasz Chady, prof. ZUT, a następnie kolejno: prof. Chunguang Xu i prof. Ryszard Sikora

(NUAA), za której realizację ze strony ZUT odpowiedzialny jest dr hab. inż. Tomasz Chady, prof. ZUT. Umowa ta stwarza także możliwość wymiany studentów i pracowników naukowych.

Tomasz Chady

ZUT na targach lotniczych w Rzeszowie

Międzynarodowe Targi Przemysłu Lotniczego i Obronnego (Aerospace and Defense Meetings Central Europe Rzeszów), które odbyły się w dniach 9–11 maja br. w Rzeszowie, były okazją do spotkań bilateralnych przedstawicieli 150 firm – liderów przemysłu lotniczego i obronnego z USA, Kanady, Norwegii, Polski, Francji, Belgii, Niemiec, Czech, Włoch (m.in. Boeing Company, Dolina Lotnicza, Pratt&Withney, PZL Mielec, Eurotech).

Miło nam poinformować, że w tym gronie znalazł się również przedstawiciel naszej uczelni. Doktor inż. Agnieszka Kowalczyk z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej miała okazję zaprezentować swoje rozwiązanie dla przemysłu lotniczego, przygotowane w ramach projektu Lider NCBR, którego jest kierownikiem. Celem projektu pt. „Wysoko zaawansowane spoiwa klejowe do konstrukcji lotniczych” jest opracowanie technologii otrzymywania klejów konstrukcyjnych w postaci taśm dwustronnie klejących oraz sposobu przygotowywania powierzchni duraluminium lotniczego i kompozytów epoksydowych do klejenia tego typu wyrobami. W zespole naukowym projektu, oprócz pracowników Instytutu Polimerów ZUT w Szczecinie (dr inż. Honoraty Mąki, dr hab. inż. Krzysztofa Kowalczyka, dr inż. Krzysztofa Gorącego i mgr. inż. Grzegorza Krali), pracują także dr inż. Rafał Oliwa z Politechniki Rzeszowskiej – specjalista w zakresie wytwarzania i charakterystyki kompozytów epoksydowych stosowanych w lotnictwie oraz dr Michał Sałaciński i mgr inż. Dominik Nowakowski z Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w Warszawie – specjaliści w dziedzinie badań termomechanicznych i wytrzymałościowych materiałów konstrukcyjnych stosowanych w lotnictwie. Udział w międzynarodowych targach w Rzeszowie zaowocował nawiązaniem współpracy zespołu dr hab. inż. Agnieszki Kowalczyk z Polskimi Zakładami Lotniczymi w Mielcu (obecnie: Sikorsky a Lockheed Martin Company) i przystąpieniem do testów przydatności opracowanych klejów AD-AIR w nowych wariantach wytwarzania trwałych połączeń metalowych w konstrukcjach lotniczych firmy.

Konferencja „Awarie Budowlane 2017”

W dniach 22–26 maja 2017 r. odbyła się w Międzyzdrojach kolejna już XXVIII Konferencja Naukowo-Techniczna „Awarie Budowlane”. Historia konferencji na temat awarii i katastrof budowlanych zaczęła się w 1974 r. w Szczecinie.

Patronat merytoryczny nad konferencją sprawuje Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Komitet Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Konferencja jest współorganizowana przez Wydział Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz Szczeciński Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, przy wsparciu Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie. Honorowym patronatem konferencję objęło Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Wojewoda i Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego, Prezydent Miasta Szczecina i Prezydent Miasta Świnoujścia, Porozumienie dla Bezpieczeństwa w Budownictwie i po raz kolejny Amerykański Instytut Betonu (ACI).

Konferencję poprzedziła 22 maja br. podniosła uroczystość w Szczecinie, w czasie której na wniosek Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT, poparty przez Senaty Politechniki Krakowskiej, Politechniki Warszawskiej i Politechniki Wrocławskiej, prof. Joost Walraven z Delft University otrzymał tytuł i godność doktora honoris causa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Uroczysty bankiet dla uhonorowania Profesora odbył się wieczorem już w Międzyzdrojach; partnerem wydarzenia była firma PERI.

Otwarcia konferencji 23 maja br. dokonała przewodnicząca komitetu organizacyjnego prof. Maria Kaszyńska jak co roku w Międzyzdrojach. Następnie głos zabrali zasiadający w prezydium przedstawiciele współorganizatorów konferencji: prof. Kazimierz Furtak – przewodniczący KILiW PAN, Ryszard Trykosko – przewodniczący PZITB, Andrzej Roch Dobrucki – przewodniczący Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, dr inż. Marcin Kruk – dyrektor ITB w Warszawie, prof. Kazimierz Flaga – przewodniczący Komitetu Naukowego Konferencji, prof. Jacek Wróbel – rektor Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Sesji plenarnej pt. „Wybrane zagadnienia diagnostyki, napraw i rekonstrukcji” przewodniczyli: prof. Kazimierz Furtak, prof. Wojciech Radomski i prezes firmy PERI Michał Wrzosek. Prezentowane referaty zamówione zostały przez Komitet Organizacyjny Konferencji. Pierwszy referat wygłosił prof. Joost Walraven – doktor honoris causa ZUT i członek Komitetu Naukowego Konferencji. Kolejne referaty wygłosili: prof. Piotr Moncarz z USA, prof. Ewa Błazik-Borowy z Politechniki Lubelskiej, prof. Andrzej S. Nowak – ambasador American Concrete Institute z Auburn University w USA, prof. Zbigniew Paszkowski z ZUT w Szczecinie oraz prof. Lech Czarnecki z ITB w Warszawie. Dodatkowo krótką informację o majowej katastrofie w Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie przedstawił dr inż. Stefan Nowaczyk z ZUT. Na zakończenie sesji odbyła się promocja książki Lecha Czarneckiego, Andrzeja Garbacza i Pawła Łukowskiego pt. „Ochrona i naprawa konstrukcji z betonu – komentarz do PN-EN 1504”, wydanej w 2016 r. przez PWN. Po przerwie obiadowej odbyła się dyskusja panelowa, współorganizowana przez Porozumienie dla Bezpieczeństwa w Budownictwie, w której udział wzięli minister Tomasz Żuchowski – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, minister Jacek Szer – główny inspektor nadzoru budowlanego, prezydent PBB Jerzy Werle – prezes WAR-BUD-u oraz Dariusz Mińkowski – zastępca Głównego Inspektora Pracy. Moderatorami dyskusji byli Wiktor Piwkowski – sekretarz generalny PZITB oraz Michał Wasilewski – rzecznik PDB.

Referaty, zgłoszone na konferencję i zakwalifikowane przez komitet naukowy, zostały podzielone na 8 sesji tematycznych: awarie konstrukcji żelbetowych, geotechniczne aspekty awarii, awarie obiektów mostowych i drogowych, materiałowe aspekty awarii i napraw, diagnostyka w ocenie bezpieczeństwa konstrukcji, awarie konstrukcji metalowych, awarie obiektów mieszkalnych i użyteczności publicznej, awarie obiektów sakralnych i zabytkowych. W każdym bloku tematycznym znalazło się 11 lub 12 referatów, które zaprezentowano w trakcie obrad lub w formie plakatów podczas specjalnej sesji, która odbyła się w pierwszym dniu konferencji po dyskusji panelowej. W każdej grupie plakatów z danego bloku

najlepsze plakaty zostały wybrane przez komitet naukowy, a ich autorzy zostali nagrodzeni.

Pierwszy dzień konferencji, którego partnerem było Porozumienie dla Bezpieczeństwa w Budownictwie, zakończył się uroczystym bankietem, podczas którego sygnatariusze porozumienia (12 wiodących firm budowlanych w Polsce) otrzymali „betonowe” medale z logiem Wydziału Budownictwa i Architektury, a główni partnerzy konferencji – tytuły bursztynowych partnerów wraz z bursztynowymi różami na betonowych cokołach.

W drugim dniu konferencji odbyły się dwie sesje tematyczne: „Geotechniczne aspekty awarii” oraz „Awarie obiektów mostowych i drogowych”; referat dotyczący pożaru mostu Świętokrzyskiego wygłosił prof. Henryk Zobel. Po zakończeniu sesji uczestnicy popłynęli statkiem z mola w Międzyzdrojach do Świnoujścia, gdzie odbyła się na zaproszenie Prezydenta Miasta sesja specjalna nt. budownictwa tunelowego w związku z planowaną inwestycją budowy tunelu pod Świną. Sesji przewodniczyli: prof. Zbigniew Młynarek, prof. Zbigniew Lechowicz oraz prezes firmy TINES Tomasz Szuba. Referat dotyczący procesu przygotowawczego budowy tunelu w Świnoujściu wygłosiła wiceprezydent Świnoujścia Barbara Michalska. Profesor Anna Siemińska-Lewandowska omówiła problemy związane z doborem i uwarunkowaniami technologii drążenia tunelu. Profesor Michał Topolnicki przedstawił zagadnienia dotyczące projektowania i realizacji robót geotechnicznych na potrzeby tunelu drążonego, a Ryszard Trykosko omówił problemy z realizacją przejść poprzecznych w tunelu na podstawie doświadczenia z budowy tunelu pod Martwą Wisłą. Następnie uczestnicy konferencji udali się na krótkie zwiedzanie Świnoujścia, po którym odbył się bankiet sponsorowany przez firmę TINES, który uświetnił występ orkiestry dętej marynarki wojennej ze Świnoujścia.

W trzecim dniu konferencji odbyły się sesje dotyczące awarii konstrukcji żelbetonowych, metalowych i materiałowych aspektów awarii, sesja specjalna dotycząca technologii BIM (Building Information

Modeling), posiedzenie Komitetu Naukowego Konferencji oraz prezentacje firm sponsorujących konferencję. Dzień zakończył się „pi-racką biesiadą” z okazji 25-lecia firmy SIKA, którą uświetnił występ zespołu „Obsession”.

W czwartym dniu konferencji odbyły się sesje dotyczące diagnostyki konstrukcji i awarii obiektów budownictwa mieszkalnego, użyteczności publicznej, sakralnego i zabytkowego.

Wszystkie 104 referaty zostały wydrukowane w monografii konferencyjnej, w jednym liczącym 1153 strony tomie, z podziałem na referaty problemowe zamawiane przez organizatorów (7 referatów), referaty zgłoszone przez uczestników i zakwalifikowane przez Komitet Naukowy Konferencji (94 referaty) oraz referaty sponsorowane (3 referaty).

W trakcie konferencji zaprezentowało się 27 firm budowlanych z całej Polski; ich stoiska wystawiennicze cieszyły się dużym zainteresowaniem uczestników konferencji.

Tradycyjnie już z okazji konferencji został wydany specjalny szczyński numer miesięcznika *Inżynieria i Budownictwo*. Patronat medialny nad konferencją objęły: *Builder, Inżynier Budownictwa, Mosty, Inżynieria i Budownictwo, Nowoczesne Budownictwo Inżynieryjne, Magazyn Autostrady i Nowoczesne Hale, Materiały Budowlane, Izolacje, Przegląd Budowlany, Inżynieria Morska i Geotechnika*, a także Wydawnictwo Inżynieria, Wydawnictwo ZBI oraz Energetyka Wodna.

W konferencji udział wzięło ponad 500 uczestników, w tym wielu gości z zagranicy, m.in. z USA, Niemiec, Kanady, Holandii, reprezentujących wyższe uczelnie i instytuty naukowe, firmy consultingowe i wykonawstwo, nadzór budowlany, urzędy i administrację, biura projektowe i wydawnictwa. Konferencję tłumaczono symultanicznie na język angielski.

Konferencja została bardzo wysoko oceniona przez uczestników oraz przez patronujące jej instytucje. Jak zwykle była wspaniałą promocją naszej uczelni i naszego regionu.

Maria Kaszyńska

Seminarium Komisji Automatyki i Informatyki PAN z sesją z okazji jubileuszu 50-lecia pracy prof. Jana Purczyńskiego

„Metody analizy obrazów oraz systemy wizyjne w automatyce i informatyce” to temat przewodni seminarium naukowego, które odbyło się 19 maja 2017 r. w Audytorium im. Profesora Stanisława Skoczowskiego w ramach obchodów 70-lecia Wydziału Elektrycznego ZUT w Szczecinie. Współorganizatorem tego spotkania była

Komisja Automatyki i Informatyki Oddziału PAN w Poznaniu. Udział w nim wzięli prelegenci z wielu ośrodków naukowych: z Uniwersytetu Zielonogórskiego, Politechniki Warszawskiej, Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie, Politechniki Śląskiej, Politechniki Poznańskiej, Politechniki Rzeszowskiej oraz z AGH w Krakowie.

Otwarcia seminarium dokonali prof. dr hab. inż. Józef Korbicz, przewodniczący KAIi PAN, Oddział Poznań, oraz dziekan Wydziału Elektrycznego Krzysztof Okarma. Spotkanie podzielono na trzy części. W pierwszej i drugiej części wygłoszone zostały referaty programowe, natomiast trzecią część stanowiła sesja specjalna z okazji 50-lecia pracy twórczej prof. Jana Purczyńskiego – jednego z dziekanów Wydziału Elektrycznego w poprzednich kadencjach i jednocześnie twórcy Katedry Przetwarzania Sygnałów i Inżynierii Multimedialnej, w której prowadzone są interdyscyplinarne badania naukowe związane z automatyką i robotyką oraz informatyką stosowaną. O dorobek naukowym, błyskotliwej karierze, zainteresowaniach i sukcesach Profesora opowiedział w swoim wystąpieniu, pt. „Profesor Jan Purczyński – uczony, organizator, nauczyciel, starszy kolega”, prof. dr hab. inż. Andrzej Brykalski.

*tekst: Aurelia Kołodziej
zdjęcie: Jerzy Undro*

Nauki przyrodnicze we współczesnym świecie

Nauki przyrodnicze we współczesnym świecie to temat konferencji naukowej zorganizowanej 2 czerwca 2017 r. na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa. Organizatorami konferencji były: Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa oraz Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie; Wydział Lekarsko-Biotechnologiczny i Medycyny Laboratoryjnej Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie; Wydział Nauk o Zwierzętach oraz Wydział Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie; Wydział Biologii Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Oddział Szczeciński Polskiego Towarzystwa Parazytologicznego. Konferencja składała się z kilku sesji: plenarnej, parazytologicznej (poświęconej pamięci profesor Wandy Kuźnej-Grygiel) pt. „Parazytyzy ludzi i zwierząt”, młodych naukowców i studenckich kół naukowych.

W konferencji uczestniczyło około 100 osób z dziewięciu jednostek naukowych z kraju i z zagranicy.

Podczas sesji plenarnej wykłady wygłosili: prof. dr hab. Józef Domała (US, Szczecin), prof. dr hab. Elżbieta Kalisińska (PUM, Szczecin), dr n.wet. Michał Skibniewski (SGGW, Warszawa), prof. dr hab. Wiesław Deptuła (US, Szczecin).

Zaprezentowano łącznie 117 doniesień naukowych i wygłoszono 25 referatów. W trakcie konferencji odbył się konkurs dla młodych naukowców i studentów na najlepszy referat oraz poster. Wybór zwycięzców był bardzo trudny ze względu na wysoki poziom wygłoszonych referatów oraz przedstawionych posterów. W związku z bardzo dużą liczbą zgłoszonych do konkursu posterów sesję tę podzielono na kilka bloków tematycznych.

Konferencja stanowiła forum wymiany doświadczeń z zakresu nauk przyrodniczych. Zgromadziła nasze szczecińskie środowisko naukowe oraz zainteresowane osoby z kraju i z zagranicy.

Miłym akcentem i wyrazem dobrze układającej się współpracy między Wydziałem Biotechnologii i Hodowli Zwierząt a Zespołem Szkół nr 6 im. Mikołaja Reja w Szczecinie był przygotowany przez uczniów poczęstunek podczas przerwy na kawę. Uczniowie pod opieką swoich nauczycieli wykazali się dużym profesjonalizmem i kunsztem kulinarnym – przepyszne rogaliki do dzisiaj wspominamy. Gorąco im dziękujemy, życząc samych piątek, a nauczycielom i dyrekcji szkoły gratulujemy takich wychowanków, życząc im satysfakcji i zadowolenia z pracy.

Jan Udała, Bogumiła Pilarczyk

XXIV Seminarium Naukowe z cyklu „Regionalne Problemy Inżynierii Środowiska” oraz Polsko-Ukraińskie Geotechniczne Seminarium Naukowe

„Problemy współpracy fundamentów z podłożem gruntowym” to temat Polsko-Ukraińskiego Geotechnicznego Seminarium Naukowego, zorganizowanego w dniach 27 i 28 czerwca 2017 r. na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT w Szczecinie. Spotkanie przygotowano wspólnie z Uniwersytetem Zielonogórskim i Kijowskim Narodowym Uniwersytetem Budownictwa i Architektury. Podczas seminarium zaprezentowano problemy dotyczące metod interpretacji próbnych obciążeń pali, mobilizację naprężenia wokół pala fundamentu płytowo-palowego, z uwzględnieniem wzajemnego oddziaływania płyty, pali i gruntu.

Pierwszego dnia odbyło się seminarium naukowe z cyklu Regionalne Problemy Inżynierii Środowiska, na którym przedstawiono wyniki badań dotyczące: wpływu oznaczenia porowatości na modelowanie osiadania gruntu organicznego, określenia współczynnika podatności podłoża uwarstwionego dla gruntów słabych oraz zaprezentowano metody obliczania osiadania pali pojedynczych i interpretacji wyników próbnych obciążeń statycznych. Na zakończenie odbyła się dyskusja.

Drugiego dnia odbyło się Polsko-Ukraińskie Seminarium Geotechniczne. Tematyką obejmowała m.in.: wykorzystanie testu statycznego pala do prognozy osiadania, mobilizacji pobocznic i podstawy pala, wyniki badań sejsmicznych i sejsmoakustycznych w rozpoznawaniu warunków geologicznych i geotechnicznych podłoża gruntowego, nieliniowe zachowanie się budynków wielokondygnacyjnych w obszarach niebezpiecznych sejsmicznie oraz analizę sił

wewnętrznych wywołanych wznoszeniem konstrukcji gruntowo-powłokowej, z uwzględnieniem tarcia pomiędzy powłoką i zasypką.

W seminarium wzięli udział przedstawiciele władz Wydziału, profesorowie i doktoranci z Uniwersytetu Zielonogórskiego i Kijowskiego Narodowego Uniwersytetu Budownictwa i Architektury, zaproszeni goście oraz pracownicy Katedry Geotechniki. Sesję naukową prowadził prof. Zygmunt Meyer.

tekst: Urszula Tusińska

zdjęcie: Magdalena Olszewska

MMAR 2017 – referaty, dyskusje, spotkania i golf

XXII Międzynarodowa Konferencja „Methods and Models in Automation and Robotics – MMAR 2017” („Metody i modele w automatyce i robotyce”) odbyła się w hotelu Amber Baltic w Międzyzdrojach w dniach 28–31 sierpnia br. Ta właśnie konferencja, o takiej tematyce, po raz pierwszy zorganizowana została w 1994 r. – w czasie, kiedy inne konferencje, sympozja czy warsztaty naukowe zawieszały swoją działalność z braku środków finansowych albo z braku zainteresowania uczestników. Pomysł MMAR-u zrodził się w ówczesnym kierownictwie Instytutu Automatyki Przemysłowej na Wydziale Elektrycznym po wyrażeniu zgody przez prof. Tadeusza Kaczorka na przewodniczenie Międzynarodowemu Komitetowi Programowemu. Teraz można powiedzieć, że to nie był „skok na głęboką wodę” – po latach naprawdę ciężkiej pracy MMAR stał się marką uznaną i rozpoznawalną na całym świecie wśród automatyków i robotyków.

Dyskusja po referacie prof. Allgowera

Komitety organizacyjny i programowy dokładały wszelkich starań, by poziom referatów podnosił się z roku na rok. Przyniosło to efekt w postaci uzyskania patronatu naukowego IEEE – największej światowej organizacji zrzeszającej elektryków, elektroników, automatyków i informatyków. W 2001 r. patronatu udzieliło Automatic & Robotic Society IEEE, a w następnych latach dołączyło ze swoim patronatem Control Systems Society IEEE. Następnie przebrnęliśmy ciężką drogę, aby referaty wygłaszane na kolejnych konferencjach znalazły się w bibliotece elektronicznej IEEE *Explore*, dostępnej na całym świecie oraz na najpoważniejszym portalu cytowań *Web of Science*, co powoduje, że są w światowym obiegu naukowych cytowani, a MMAR trafił do elitarnego grona konferencji. W Polsce rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za takie referaty otrzymuje się 15 pkt.

Od 1994 r. odbyło się około 80 sesji plenarnych, na których referaty wygłaszały największe sławy światowej automatyki i robotyki. Trudno byłoby wymienić wszystkich, ale nie można nie wspomnieć profesora Lotfi Zadeha z Uniwersytetu w Berkeley – twórcy teorii

zbiorów rozmytych i jednego z ojców sztucznej inteligencji, który w 2001 r. wygłosił referat plenarny ubarwiony opisem sposobu pilotowania kierowcy przez jednego z pasażerów podczas krótkiej podróży ze Świnoujścia do Międzyzdrojów. Komentarz i wskazówki typu: „jedź najpierw prosto, potem w prawo, w lewo” stały się oryginalnym wstępem do wykładu nt. sterowania rozmytego.

W tym roku jeden z czterech referatów plenarnych wygłosił prof. Frank Allgower, od lipca br. prezydent IFAC (Międzynarodowej Federacji Automatyki i Sterowania). Profesor Allgower był już na MMAR w 2000 r. jako wschodząca gwiazda automatyki. Wówczas swój referat plenarny wygłaszał w ostatnim dniu konferencji, a najlepszym komentarzem mogą być słowa prof. Janiszowskiego, który wychodząc z sali po referacie, powiedział: „U was to tak jak w Kanie Galilejskiej – najlepsze wino na końcu”, choć wcześniejsze „wino” też było świetne. O tegorocznym referacie plenarnym prof. Allgowera można by powiedzieć, że tamto „wino” nabrało jeszcze koloru, smaku i szlachetności. Wracając do Stuttgartu, czekając na samolot na lotnisku, przysłał do nas e-maila:

Dear ...
with this email I want to thank you again for the kind invitation to this year's MMAR conference. I really have to congratulate you:
This conference was not only scientifically interesting, but also one of the best organized meetings I have ever attended. Your attention to details and the lovely atmosphere are unparalleled.
This is highly admirable. Congratulations.
...
With kind regards, --Frank

/Bardzo dziękuję za zaproszenie na tegoroczną konferencję MMAR. Była ona nie tylko interesująca z naukowego punktu widzenia, ale także perfekcyjnie zorganizowana. Wasza dbałość o szczegóły oraz przyjazna atmosfera są niespotykane i godne podziwu. Serdecznie gratuluję!/
Wracając do konkretów tegorocznego MMAR-u, należy odnotować, że spośród 252 referatów na konferencję zakwalifikowano 189 plus cztery referaty plenarne. Dwóch autorów nie mogło przyjechać; obaj wygłosili swoje prace podczas zorganizowanej telekonferencji.

Jak co roku był ogłoszony konkurs dla młodych na najlepszy referat. Zgłoszonych zostało 55 prac. W tym roku główną nagrodę zdobyła Julia Kersten z Niemiec.

Imprezą towarzyszącą był wyjazd na pole golfowe do Kołczewa, gdzie większość uczestników próbowała swych sił w tej trudnej grze, inni spacerowali po okolicy, a na koniec wszyscy degustowali grillowane przysmaki.

Rozpoczęliśmy już przygotowania do przyszłorocznego 23. MMAR-u (jest już gotowa oficjalna strona MMAR-u 2018 i strona na facebooku), który odbędzie się w dniach od 27 do 30 sierpnia 2018 r. i zabierze organizatorom kolejne wakacje.

**tekst: Roman Kaszyński,
Co-Chairman MMAR 2017
zdjęcia: Adam Łukomski**

Na bankiecie konferencji

Laureaci konkursu młodych

Genetyka konserwatorska – nauka w służbie przyrody

Genetyka konserwatorska, czyli nauka o ochronie puli genowych, to temat przewodni projektu zatytułowanego „Nauka w służbie przyrody – ochrona puli genowych gatunków ssaków zagrożonych i bliskich zagrożeniu wymarciem poprzez transfer wiedzy i wymianę doświadczeń w zakresie najlepszych praktyk w genetyce konserwatorskiej teriofauny”. Liderami projektu były Instytut Badań nad Bioróżnorodnością Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Coalition Clean Baltic. Wydziały Nauk o Żywności i Rybactwa oraz Biologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie wraz z Polskim Towarzystwem Genetyki Konserwatorskiej LUTREOLA oraz Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu pełniły rolę aktywnych partnerów.

Środki finansowe na realizację projektu pozyskano w ramach konkursu ogłoszonego przez Fundusz Współpracy Dwustronnej Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009–2014 dla Programu PL02 „Ochrona różnorodności biologicznej i ekosystemów” oraz ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Oprócz licznych działań podejmowanych w ramach projektu, obejmujących między innymi organizację seminarium poświęconego zastosowaniu osiągnięć genetyki konserwatorskiej w ochronie przyrody, opracowanie monografii poświęconej najlepszym przykładom ochrony puli genowych, zorganizowano również międzynarodową konferencję zatytułowaną „Nauka w służbie przyrody – genetyka konserwatorska i przeciwdziałanie inwazjom biologicznym”. Konferencja odbyła się 25 września 2017 r. w Centrum Dydaktyczno-Badawczym Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Szczecińskiego, gromadząc liczną grupę uczestników z krajowych oraz zagranicznych ośrodków akademickich, instytucji państwowych i organizacji pozarządowych.

Monitoringowi oraz ochronie zasobów genetycznych organizmów poświęcono prelekcje, które otworzył wykładem plenarnym dr hab. inż. Przemysław Śmietana, prof. US, przedstawiając wyniki wieloletnich badań w zakresie aktywnej ochrony populacji raka szlachetnego (*Astacus astacus*) na Pomorzu. Ochronie zasobów genetycznych innych gatunków organizmów wodnych poświęcone były prelekcje przygotowane przez Gunnara Noréna z Coalition Clean Baltic, obrazujące, w jaki sposób analizy środowiskowego DNA (eDNA, ang. environmental DNA) wspomagają programy ochrony ryb wędrownych, a także wykład dr. inż. Łukasza Napora-Rutkowskiego z Zakładu Ichtiologii i Gospodarki Rybackiej PAN w Gołyszach, dotyczący kwestii związanych ze zróżnicowaniem genetycznym populacji ryb w kontekście ochrony ichtiofauny w Polsce. Oprócz kwestii ochrony „wodnych” puli genowych prezentowane prace obejmowały zagadnienia dotyczące zachowania bioróżnorodności Sudetów, których

unikatowy charakter przedstawiła na przykładzie zróżnicowania genetycznego popielicy (*Glis glis*) dr Magdalena Moska z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Dodatkowo znaczenie zachowania bioróżnorodności drzewostanów podkreśliła dr inż. Marta Kempf z Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kołłątaja w Krakowie w wykładzie nt. „Rola genetyki konserwatorskiej w ochronie populacji drzew leśnych”. Zwieńczeniem sesji była wizyta w Muzeum Geologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego, podczas której mgr Robert Woźniński zaprezentował bogatą kolekcję skał, minerałów (w tym fluorescencyjnych), skamieniałości, meteorytów, tektytów oraz piasków z plaż i pustyń całego świata.

Przygotowana konferencja i zrealizowany projekt są przykładem działalności Polskiego Towarzystwa Genetyki Konserwatorskiej LUTREOLA. Towarzystwa, które od momentu utworzenia w 2015 r. prowadzi aktywną działalność naukową wspierającą rozwój genetyki konserwatorskiej, przez co poszerza współczesną wiedzę z zakresu ochrony puli genowych oraz propaguje osiągnięcia w tej dziedzinie. Misją PTGK LUTREOLA jest powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej poprzez inicjowanie i wspieranie rozwoju genetyki konserwatorskiej oraz praktycznego wykorzystywania jej osiągnięć w ochronie przyrody, a w szczególności poprzez wspieranie zawodu genetyka konserwatora, zgodnie z dewizą: Nauka w służbie przyrody.

Osoby zainteresowane podjęciem wspólnych działań, związanych z ochroną bioróżnorodności, serdecznie zapraszamy do współpracy z PTGK LUTREOLA (<http://lutreola.pl/>).

tekst i zdjęcia: Remigiusz Panicz

Uroczyste otwarcie obrad w sali Senatu AM w Szczecinie. Fot. T. Kwiatkowski

Prezentacja dyrektora MAN Diesel & Turbo Poland Sp. z o.o. Fot. D. Łuszczczyński

XXXVII Sympozjum Siłowni Okrętowych

XXXVII Sympozjum Siłowni Okrętowych zorganizowane zostało 23 i 24 listopada 2017 r. przez Katedrę Inżynierii Bezpieczeństwa i Energetyki na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie (ZUT) oraz Instytut Eksploatacji Siłowni Okrętowych na Wydziale Mechanicznym Akademii Morskiej w Szczecinie (AM). Patronat naukowy objęły Zespół Środowiskowy Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy maszyn PAN oraz Polskie Naukowo-Techniczne Towarzystwo Eksploatacyjne, Komisja Eksploatacji Portów Morskich i Obiektów Oceanotechnicznych.

Otwarcie Sympozjum i pierwszy dzień obrad odbyły się w Akademii Morskiej, drugi dzień – na naszej uczelni. W VI sesjach tematycznych udział wzięło 65 uczestników reprezentujących Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, Akademię Morską w Szczecinie, Akademię Morską w Gdyni, Politechnikę Gdańską oraz Akademię Marynarki Wojennej w Gdyni, a także przedstawiciele przemysłu.

Wygłoszono 22 referaty, których tematyka obejmowała zagadnienia projektowania, badania i obliczeń oraz diagnostyki i eksploatacji siłowni okrętowych. Recenzowane referaty będą opublikowane w czasopiśmie *Journal of Machine Construction and Maintenance. Problemy Eksploatacji*.

Obrady I sesji: Projektowanie, badania i obliczenia prowadził dr hab. inż. Cezary Behrendt, prof. nadzw. AM. Wygłoszone referaty dotyczyły metodologii obliczeń wytrzymałości śruby napędowej w ustalonych i niestabilnych warunkach pracy (Lech Murawski), wybranych wyników badań eksperymentalnych transportu pneumatycznego paliwa stałego do kotła okrętowego (Daniel Łuszczczyński, Wojciech Zeńczak) oraz alternatywnych układów napędowych współczesnych zbiornikowców LNG (Szymon Grzesiak).

Obrady II sesji: Projektowanie, badania i obliczenia prowadził dr hab. inż. Wojciech Zeńczak, prof. nadzw. ZUT, poświęcono tematami takim jak: redundancja jako sposób zwiększenia niezawodności siłowni okrętowej, zastosowanie redundancji w siłowniach okrętowych statków oceanotechnicznych (Wiesław Tarełko), wpływ zawartości tlenu w paliwie na zwłokę samozapłonu i proces spalania w turbodoładowanym silniku wysokoprężnym typu CRDI (Gvidonas Labeckas, Stasys Slavinskas, Arvydas Pauliukas), wpływ dodatków oleju roślinnego na lepkość zużytego morskiego oleju silnikowego Marinol RG 1240 (Małgorzata Malinowska).

Przewodniczącym sesji III: Diagnostyka i eksploatacja był dr inż. Tomasz Lus reprezentujący Akademię Marynarki Wojennej w Gdyni. Poruszano tematy dotyczące zmienności obciążeń układu napędowego zbiornikowca LNG na akwencie ograniczonym (Anna Anczykowska), wykrywania i rejestracji emisji akustycznej w dyskretnych tranzystorach IGBT (Artur Bejger, Maciej Kozak, Radosław Gordon), głowic sensorów drgań okrętowego systemu napędowego (Piotr Jan Bielawski).

Obrady IV sesji: Diagnostyka i eksploatacja, której przewodniczył prof. dr hab. inż. Wiesław Tarełko, obejmowały prezentację pięciu

referatów: „Diagnostyczne aspekty monitoringu oscylacji skrętnych wału korbowego poprzez pomiar chwilowej prędkości kątowej” (Mirosław Dereszowski), „Analiza możliwości zastosowania emisji akustycznej do monitorowania stanu technicznego wtryskiwacza w silniku 3AL25/30” (Krzysztof Dudzik), „Przeciaki metanu podczas operacji ładunkowych na gazowcach LNG oraz statkach zasilanych LNG jako paliwem” (Jerzy Herdzik).

V sesji prowadzonej w drugim dniu obrad na ZUT: Diagnostyka i eksploatacja, przewodniczył dr hab. inż. Andrzej Adamkiewicz, prof. nadzw. AM w Szczecinie. Prezentowane referaty to: „Analiza możliwości dostosowania dwusuwowego spalinowego silnika tłokowego do zasilania gazem LNG na przykładzie wybranego gazowca” (Mariusz Giernalczyk), „Zastosowanie modelu matematycznego okrętowego tłokowego silnika spalinowego w programie komputerowym” (Tomasz Kniaziewicz, Marcin Zacharewicz, Artur Bogdanowicz), „Zmiany strategii eksploatacji okrętowych tłokowych silników spalinowych” (Tomasz Lus), „Wpływ regulacji silnika na ocenę jego stanu technicznego bazującą na ograniczonym zasobie dostępnych parametrów” (Marek Łutowicz).

VI sesja: Diagnostyka i eksploatacja, której przewodniczył dr inż. Mariusz Giernalczyk, prof. nadzw. AM w Gdyni, obejmowała prezentację 6 referatów: „Parametry eksploatacyjne poprzecznych łożysk ślizgowych smarowanych przerepracowanym olejem o właściwościach nienewtonowskich” (Andrzej Miszczak, Grzegorz Sikora), „Baza danych o istotnych producentach tłokowych okrętowych silników spalinowych” (Jan Monieta), „Analiza stanu dynamicznego wtryskiwaczy silników o zapłonie samoczynnym dla potrzeb bezinwazyjnej diagnostyki” (Marek Dudziński, Marcin Kluczyk), „Eksploatacyjne aspekty zastosowania alternatywnych paliw żeglugowych w rejonie Morza Bałtyckiego w perspektywie 2020 r.” (Piotr Treichel), „Eksploatacja siłowni okrętowej w perspektywie zmian przepisów wynikających z Konwencji MARPOL wprowadzanych do roku 2020” (Piotr Treichel, Joanna Orymowska, Karolina Pilip).

Swoje prezentacje mieli także przedstawiciele firm: Alfa – Laval Polska Sp. z o.o., Kongsberg Maritime Poland Sp. z o.o., UNITEST Marine Simulators Sp. z o.o. oraz MAN Diesel & Turbo Poland Sp. z o.o.

Celem XXXVII Sympozjum Siłowni Okrętowych było współtworzenie forum wymiany informacji i doświadczeń naukowo-technicznych przez pracowników nauki oraz przedsiębiorstw i instytucji gospodarki morskiej, a ponadto umacnianie związków nauki z praktyką przez wymianę doświadczeń i weryfikację nowych trendów w technice okrętowej.

Kolejne XXXVIII Sympozjum Siłowni Okrętowych odbędzie się w listopadzie 2018 r. Jego organizatorem będzie Akademia Morska w Gdyni.

Więcej informacji na stronie: <http://symso2017.zut.edu.pl/>

tekst: Agata Krystosik-Gromadzińska

Nagrodzone prace dyplomowe

Celem konkursu ogłaszanego przez Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego jest prezentacja możliwych do zrealizowania rozwiązań projektowych i przekształceń przestrzennych w Zachodniopomorskiem. 6 listopada 2017 r. odbyła się uroczystość wręczenia nagród w VIII edycji konkursu oraz otwarcie wystawy projektów w Galerii Architektów Forma. Podczas konkursu wybierane są najlepsze dyplomy magisterskie i inżynierskie w dziedzinie architektury, urbanistyki i planowania przestrzennego, związane tematycznie z województwem zachodniopomorskim. Nagrody i wyróżnienia są przyznawane w trzech kategoriach: planowanie przestrzenne i projektowanie urbanistyczne, projektowanie architektoniczne oraz architektura krajobrazu o znaczeniu ponadlokalnym.

Nagroda w kategorii planowanie przestrzenne i projektowanie urbanistyczne

inż. arch. KRZYSZTOF WOJCIECH ŻYWUCKI: „SKM Szczecin-Zdroje – koncepcja stacji i rewitalizacja terenów przyległych”; opiekun naukowy: prof. dr hab. inż. arch. Waldemar Marzęcki.

Praca nagrodzona za właściwy dobór tematu (stacja SKM) we właściwym miejscu (Szczecin-Zdroje). Trafiona lokalizacja i pomysł na rozwiązanie węzła przesiadkowego poprawiającego dostępność prawobrzeżnej części miasta to główne atuty pracy, ale również sposób rozwiązania i pomysł na organizację przestrzeni przystanku komunikacyjnego został wysoko oceniony. Propozycje oszczędnych w formie i materii architektonicznej rozwiązań swoją dynamiką kojarzą się z komunikacyjną funkcją obiektu (funkcją ruchu).

Wyróżnienie w kategorii planowanie przestrzenne i projektowanie urbanistyczne

mgr inż. arch. JOANNA HARTWIG i mgr inż. arch. MARTA SMO-LARCZYK: „Metropolitalny Park Doliny Odry”; opiekun naukowy: dr inż. arch. Lechosław Czernik

Praca wyróżniona za twórcze wykorzystanie niezwykłych walorów przyrodniczych i krajobrazowych regionu dolnej Odry oraz za propozycję utworzenia Parku Doliny Dolnej Odry jako atrakcyjnego produktu turystycznego wykorzystującego i eksponującego te walory. Pomysł na stworzenie tzw. muzeum w naturze, z „żywymi” eksponatami, jest ciekawy nie tylko z powodu turystycznego wykorzystania idei parku, ale także dlatego, że jest to świetny produkt edukacyjny o zasięgu ponadregionalnym.

Nagroda w kategorii projektowanie architektoniczne

mgr inż. arch. MARTYNA KUCHNOWSKA: „Teatr Współczesny w Szczecinie”; opiekun naukowy: prof. dr hab. inż. arch. Adam Maria Szymski

Praca nagrodzona za kompleksowe podejście do tematu, za interesujący wybór lokalizacji i pomysł na wyeksponowanie miejsca w przestrzeni miasta. Budynek ciekawy w swojej formie, bardzo dynamiczny, został usytuowany w reprezentacyjnym miejscu miasta. Rozwiązanie w postaci „podwójnej” elewacji umożliwia dla dnia obserwację funkcjonowania teatru i pracy aktorów z zewnątrz, a w porze nocnej za pomocą iluminacji i gry światła inspirowane efektami wizualnymi obserwatorów nieuczestniczących w spektaklach. Szkieletowa struktura konstrukcji budynku idealnie komponuje się z ekspozycją portowej infrastruktury w otoczeniu obiektu. Na wysoką ocenę zasługują również pogłębione analizy i wzorowe podejście do funkcjonalnego rozplanowania przestrzeni wewnętrznej.

Wyróżnienie w kategorii projektowanie architektoniczne

mgr inż. arch. FILIP RAUPUK: „Obiekt kontemplacji na terenie Parku im. Jana Kasprowicza w Szczecinie”; opiekun naukowy: dr inż. arch. Leszek Świątek

Obiekt wyróżniony za ciekawe i inspirujące rozwiązanie projektowe oraz za towarzyszącą mu funkcję. Autor podjął się ryzykownego i ciekawego zagadnienia zaplanowania i skonstruowania przestrzeni „użytkowej” w otoczeniu wody i pod wodą. Funkcja obiektu (miejsce kontemplacji, wyciszenia) dostosowana została do klimatu wody, otaczającej przyrody i obecnej w zaprojektowanej przestrzeni gry światła. Wszystko zostało zaprojektowane w bardzo oszczędnej formie i stosownie do założonej funkcji.

Wyróżnienie w kategorii architektura krajobrazu o znaczeniu ponadlokalnym

mgr inż. arch. JUSTYNA HŁADKULIK: „Majątek Rzędziny – spokój, szczęście i życie pełne sensu”; opiekun naukowy: dr inż. arch. Adam Zwoliński

Praca wyróżniona za kompleksowe podejście do rewitalizacji dawnego folwarku i jego otoczenia, jako modelowe podejście do kwestii poszanowania dziedzictwa kulturowego regionu. Dyplomantka podeszła kompleksowo do zadania, przywracając stare funkcje majątku do życia, jednocześnie osadzając je w naszej rzeczywistości. Bogata oferta z produkcją tradycyjnego trunku w postaci nalewki oraz

z możliwościami agroturystycznymi daje duże szanse na utrzymanie się historycznej posiadłości w obecnych realiach ekonomicznych.

Wyróżnienie w kategorii architektura krajobrazu o znaczeniu ponadlokalnym

mgr inż. arch. MAGDALENA ANDRUSZKIEWICZ: „Wioślarski Ośrodek Olimpijski Dziewoklicz”; opiekun naukowy: dr inż. arch. Adam Zwoliński

Praca wyróżniona m.in. za pomysł przywrócenia funkcji działającego w tym miejscu przed laty obiektu sportowego i rekreacyjnego.

Projekt idealnie wpasowuje się w markę regionu (Pomorze Zachodnie) i Miasta Szczecin (Szczecin Floating Garden 2050). Zmyślnie zaprojektowane pomosty, otwarcia widokowe i budynki o nowoczesnym wyrazie architektonicznym wtapiają się w malowniczy krajobraz nadwodny kanału. Dodatkowym atutem jest zaprojektowana (ponownie po kilkudziesięciu latach – od czasów igrzysk w Berlinie w 1936 r.) funkcja ośrodka olimpijskiego, co przy realizacji takiego przedsięwzięcia zwiększa możliwości organizowania w naszym regionie imprez o zasięgu ponadregionalnym, krajowym i międzynarodowym.

Studenci z SKN Gruntowni na konferencji „Awaryje Budowlane 2017”

Praca w budownictwie związana jest z wielką odpowiedzialnością. Wszelkie projekty narażone są na niepowodzenie spowodowane nawet niewielkim błędem lub niedopatrzeniem. By ograniczyć tego typu zdarzenia, co roku organizowana jest Konferencja Naukowo-Techniczna „Awaryje Budowlane”. W tym roku od 22 do 26 maja odbyła się 28. edycja konferencji, na której zaprezentowano awaryje budowlane, które wydarzyły się na terenie Polski oraz innych krajów. Konferencja „Awaryje Budowlane” to spotkanie, które łączy praktyków i naukowców. Wydział Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie jest współorganizatorem tej konferencji, dlatego studenci tego wydziału oraz członkowie SKN Gruntowni mogli wziąć w niej udział i słuchać wykładów w ramach różnych sesji tematycznych.

Przedstawicielami WBiA w dziedzinie geotechniki byli dr inż. Grzegorz Szmehel i mgr inż. Abraham Wojciechowski, którzy podczas sesji plakatoowo-posterowej zaprezentowali plakat „Awaria południowo-wschodniej skarpy Zamku Książąt Pomorskich (Damage of south east slope of West Pomeranian Dukes Castle)”. W sesji posterowej wzięli udział dr inż. Jarosław Błyszko i dr inż. Stanisław Majer (również z WBiA), prezentując „Przyczyny powstania rys płyt drogowych podczas ich układania” – poster, który został wyróżniony.

Podczas sesji, dotyczącej geotechnicznych aspektów awarii budowlanych, przedstawiono 6 referatów. Każdy z nich był niezwykle ciekawy i pouczający. Jako pierwsza wystąpiła dr inż. Lucyna Florkowska za prezentacją na temat: „Diagnostyka stanu deformacji i uszkodzeń budynku wielosegmentowego objętego oddziaływaniem ruchów masowych”. Szeroko opisaną problematykę ruchów masowych, które spowodowały stan awaryjny konstrukcji budynku wielosegmentowego, przedstawiono od najdrobniejszych szczegółów,

wraz z zaleceniami prac, które należy wykonać, aby przywrócić stan budynku co najmniej dobry.

Następnym referentem był dr inż. Marian Kawulok reprezentujący zespół Marian Kawulok, Leszek Słowik, Leszek Chomacki, którzy pracowali nad zagadnieniem: „Awaryjny stan budynku spowodowany likwidacją zapadliska”. W tej prezentacji obrazowano źle wykonaną likwidację zapadliska przez materiał spulchniający, który niewłaściwie przygotowany zadziałał odwrotnie do zamierzeń i podparł konstrukcję, powodując jej stan awaryjny. W podsumowaniu uwzględniono zalecenia prac, które należy wykonać w aktualnej sytuacji, wraz z opcją rozbiórki.

Kolejny zespół przedstawił przykład uszkodzeń drogi na podłożu wzmocnionym w technologii iniekcji rozpychającej. Zaprezentowana metoda wzmocnienia jest dość znanym rozwiązaniem, które jednak zostało przedstawione w nowych okolicznościach. Wysoką wytrzymałość, jaką osiągnięto, uzyskano przy mniejszych nakładach niż przy użyciu np. kolumn.

Następne prezentacje skupiały się na wykopach w trudnych warunkach gruntowych.

Podsumowanie sesji geotechnicznej zwróciło uwagę na brak dobrze wykonanych dokumentacji podłoża gruntowego, a także na zaniedbania inwestorów w czasie tworzenia dokumentacji projektowej. Zdobyta w czasie konferencji wiedza na pewno będzie miała wpływ na młodych członków SKN Gruntowni podczas ich przyszłej pracy. Wdzięczni za świetną atmosferę oraz partnerskie relacje, głodni wiedzy studenci zapowiedzieli swoje uczestnictwo w kolejnych edycjach konferencji.

*Magdalena Olszewska, Katedra Geotechniki
Natalia Kowalczyk, studentka WBiA, członek SKN Gruntowni
zdjęcia: K. Żarkiewicz, M. Olszewska*

Dzień Młodego Architekta i Dzień Młodego Inżyniera 2017

Przez dwa jesienne dni – 23 i 24 października br. w Multikinie Żłote Tarasy w Warszawie odbywały się prelekcje i edukacyjne warsztaty związane z Dniem Młodego Architekta i Dniem Młodego Inżyniera. Wydarzenie zorganizował magazyn *Builder* wraz z partnerami strategicznymi programu „Builder for the future”.

W warsztatach wzięło udział wielu studentów z różnych polskich ośrodków akademickich, w tym także ponad 80 studentów z Wydziału Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Młodzi adepci kierunków budownictwo, architektura i urbanistyka oraz projektowanie architektury wnętrz i otoczenia, pod opieką dr inż. Krystyny Araszkiewicz, dr inż. arch. Haliny Rutyny i mgr Anny Pazdur-Czarnowskiej, wzięli udział w Akademii BIM. Wysłuchali dyskusji, interesujących prelekcji i wykładów mistrzów architektury oraz przedstawicieli firm specjalizujących się w produkcji systemów wyposażenia wnętrz. Uczestnicy warsztatów otrzymali liczne materiały pomocnicze do projektowania w postaci magazynów, szkiców, katalogów i programów edukacyjnych.

Innowacyjne modelowanie BIM i ArchiCAD

Akademia BIM (modelowanie informacji i budynku) trwała dwa dni. Prowadzący zajęcia zaprezentowali duże możliwości profesjonalnego oprogramowania, a studenci otrzymali sporą porcję wiedzy i wskazówek dotyczących modelowania BIM w powiązaniu z pracą w programie ArchiCAD, a nawet próbowali modelować proste obiekty architektoniczne (np. garaże) i tworzyć ich realistyczne wizualizacje.

Rozmowa mistrzów architektury o roli szkicowania; architekci (od lewej): Oskar Grąbczewski (OVO Grąbczewscy Architekci), Marcin Sadowski (JEMS Architekci), dr Rafał Barycz (Barycz i Saramowicz), Mirosław Nizio (Nizio Design International); zdjęcie: Anna Pazdur-Czarnowska

O roli szkicu w architekturze

Mistrzowie architektury dyskutowali nt. znaczenia szkicowania w pracy projektanta. Każdy z prelegentów przedstawił osobistą definicję szkicu, podkreślając znaczenie rysunku odręcznego w procesie dydaktycznym architekta, a zwłaszcza w kreacji projektanta, który obecnie chętnie korzysta z pomocy komputera.

Szkie bywają różnorodne nie tylko ze względu na różne tematy projektów, także dlatego, że są wyrazem zróżnicowanej osobowości autorów, przejawem ich talentu i siły wyrazu, z czego nadal warto korzystać.

Uczestnicy warsztatów dla zachęty otrzymali trzy publikacje szkicowników z pracami i autografami mistrzów: Marcina Sadowskiego, Barbary i Oskara Grąbczewskich, Roberta Koniecznego, przygotowane w ramach programu „Promujemy polską architekturę”.

Wykład londyńskiego architekta

Podczas wykładu Henning Stummel (z Henning Stummel Architects Ltd, London) starał się odpowiedzieć na pytanie, co znaczy dobrze projektować, by nie bać się z pozoru prostych, a tak naprawdę trudnych tematów.

„Uważaj na szczelinę” – ostrzegał, a raczej zachęcał do uważności ten znany i wielokrotnie nagradzany architekt, przedstawiając swój unikatowy projekt „Tin house”. Na dużym ekranie pojawiły się plany koncepcji domu w Londynie. Na zewnątrz dom otrzymał oryginalne wykończenie – elewację powlekaną organicznie stałą GreenCoat, którą produkuje tylko firma SSAB.

Stummel wyraźnie akcentował wagę projektowania w kontekście zastanej zabudowy. Podkreślał, że nie jest to tożsame z kopiowaniem istniejących tuż obok rozwiązań. Wskazywał na konieczność

Wizytówka Henninga Stummela; architekt osobiście prezentuje projekt własnego studio architektury; zdjęcie: Anna Pazdur-Czarnowska

Marcin Matuszewski, przewodnik Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, prezentuje ekspozycję pt. „Warszawa w budowie. Plac Defilad: krok do przodu”

fol. Builder

wizji lokalnej zabudowywanej parceli i poczucie ducha miejsca w nowej realizacji. Na koniec przedstawił projekt centrum edukacyjnego w Patongo (Uganda). Ujął słuchaczy oryginalnością projektów i ich prospołecznym charakterem.

Przestrzeń jako wartość kulturowa

Architekt Stanisław Deńko mówił o tym, czym są i jakie są wartości przestrzeni koegzystujące z konkretną zabudową, która przez wieki mogła być przekształcana.

Także o tym, czym jest dla niego proces twórczy i smak projektowania. Przedstawił kilka swoich realizacji, m.in. symboliczny w swej formie budynek Muzeum Tadeusza Kantora z lat 2006–2014, za który zdobył pierwszą nagrodę w konkursie na opracowanie koncepcji architektoniczno-urbanistycznej siedziby „Cricoteki”. Nawiązał do rysunków dramaturga wykonanych flamastrem, znanych pn. „Człowiek i stół”.

Każdy z młodych słuchaczy miał okazję narysować szkic na zadany przez prelegenta temat. Rysunek „Totem” miał reprezentować myślenie semantyczne i podkreślać rolę idei w architekturze.

Następnie mistrz omówił wybrane szkice nadesłane przez studentów na konkurs pn. „Wyzwania mistrzów”, podkreślając, że w projekcie i rysunku najważniejsza jest idea, czyli główny motyw architektoniczny, myśl przelana na papier za pomocą syntetycznej notatki graficznej.

Technologie dla architektury

O roli światła w codzienności człowieka i w architekturze mówił Bogdan Skorupka (przedstawiciel firmy ES – System S.A.). Problematyka wykładu była skoncentrowana na zależności rytmu aktywności człowieka w ciągu dnia od ilości światła naturalnego i sztucznego,

Makieta linearnego systemu ciągłego (LSC), który Hanseniowie z zespołem rozwijali od połowy 60. lat XX w. do końca życia. Kuratorka wystawy prezentuje studentom teorię formy otwartej w skali urbanistycznej, która powstała w odpowiedzi na optymistyczne prognozy demograficzne Polski drugiej połowy XX w.; zdjęcia: Halina Rutyna

na potrzeby realizacji dobrych jakościowo instalacji oświetleniowych, które są elementem wnętrza modelującym architekturę.

Konsultacje branżowe

Studenci mieli okazję porozmawiać z doradcami technicznymi firm budowlanych, poszerzyć swoją wiedzę na temat nowych materiałów i technologii, które są potrzebne podczas projektowania; otrzymali przygotowane materiały informacyjne i pomoce techniczne.

Młodzi architekci i inżynierowie mogli przeanalizować nagrodzone i wyróżnione studenckie projekty z IV edycji Konkursu Młodych Architektów 2016, zrealizowane w trzech kategoriach: „Dom własny architekta”, „Wypełnij lukę funkcją kultury”, „Współczesne miejsce pracy”.

Kolejnego dnia studenci obejrzeni wystawę w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w centrum Warszawy pt. „Plac Defilad: krok do przodu”.

Przy okazji mogli przeanalizować realną przestrzeń placu Defilad, a także jej naukowo-artystyczną interpretację w Galerii Studio, gdzie w ramach 9. edycji festiwalu „Warszawa w budowie” zaprezentowano zmieniające się aranżacje i historyczne przemiany wizerunku placu Defilad.

Od przewodnika dowiedzieli się o różnicach między przestrzenią placu cyrkulacji, która kontynuuje tradycję funkcji targów i rynków mieszczan, a przestrzenią spektaklu, jaką jest plac Defilad. Przestrzenie spektaklu odwołują się do tradycji forum i agory; są miejscem specjalnych uroczystości, a sąsiednie ogólnodostępne budynki odgrywają rolę scenografii wyreżyserowanej i obsługującej wielkie wydarzenia polityczne.

Zwiedzający byli zadziwieni tym, że centrum stolicy jest zabudowane niechcianym dziedzictwem kulturowym, powstałym w duchu socrealizmu sowieckiego, z dominantą Pałacu Kultury i Nauki, który obecnie jest prawnie chroniony wpisem do rejestru zabytków.

W Muzeum Sztuki Nowoczesnej na Powiślu studenci mieli okazję obejrzeć wystawę poświęconą twórczości małżeństwa architektów Zofii i Oskara Hansenów (1922–2005) – twórców teorii formy otwartej.

Wystawa przez ostatnie trzy lata pokazywana była za granicą (kolejno w Barcelonie, Porto i New Haven), aż w końcu zaprezentowana została polskiej publiczności.

Teoria formy otwartej została ogłoszona przez Oskara Hansena w 1959 r. podczas Międzynarodowego Kongresu Architektury Nowoczesnej CIAM w Otterlo. Zakładała otwarcie architektury na współtworzenie jej przez konkretnych użytkowników. Hansenowie przeciwstawiali się strukturom, które definiowali jako formę zamkniętą, czyli strukturom do końca zaprojektowanym, uniemożliwiającym kreatywność ich użytkowników. Proponowali radykalną zmianę sposobu myślenia na temat społecznej roli architekta. Miała ona polegać przede wszystkim na tworzeniu „tła dla zdarzeń”, dla codziennego życia, na podobieństwo roli podobrazia dla dzieła – tzw. *passé-partout*. Ich zdaniem architektura ma za zadanie ekspozycjonowanie ludzi i bogactwa ich codziennej aktywności w przestrzeni.

Studentom architektury ta ekspozycja dała wiele do myślenia na temat ich przyszłej ścieżki zawodowej i roli, jaką mają odgrywać w przestrzeniach społecznych.

Trzecią wystawę pt. „Biedermeier” mogli studenci obejrzeć w głównej siedzibie Muzeum Narodowego. To pierwsza prezentacja sztuki biedermeieru w Polsce, która dla naszych studentów okazała się cenną lekcją historii mebli i architektury wnętrz.

Ekspozycja pokazuje styl życia XIX-wiecznych mieszczan, którzy zamawiali swe podobizny na podobieństwo arystokratów. Najchętniej spędzali czas w domu i w modnych uzdrowiskach, w gronie rodziny i przyjaciół, na spotkaniach towarzyskich wypełnionych wspólną lekturą, muzykowaniem i śpiewem. Przepadali za pisaniem listów, prowadzeniem sztambucha i za robótkami ręcznymi. Biedermeier był nie tylko stylem w sztuce, ale i stylem życia, sztuką „udomowionego romantyzmu”.

Nie pominięto stałej wystawy pt. „Galeria Faras im. Profesora Kazimierza Michałowskiego”, prezentowanej na parterze głównej siedziby Muzeum Narodowego.

Galeria Faras jest jedyną w Europie i wyjątkową w skali światowej ekspozycją zabytków kultury i sztuki nubijskiej z okresu chrześcijańskiego. Do zbiorów muzealnych trafiły one dzięki polskim archeologom, głównie dzięki prof. Michałowskiemu. W latach 60. ub. w. uczestniczyli oni w objętej patronatem UNESCO wielkiej międzynarodowej akcji ratowania pozostałości dawnych kultur doliny Nilu. Dzięki pracom badawczym, prowadzonym na terenie starożytnego ośrodka miejskiego Faras w pobliżu granicy sudańsko-egipskiej, odkryto dobrze zachowane ruiny kościoła katedralnego z VIII w. Jego ściany były pokryte wspaniałymi malowidłami o tematyce religijnej, pochodzącymi z VIII–XIV w.

Sześćdziesiąt siedem przedstawień malarskich, a także wiele innych dzieł faraskich stanowi dziś największy i najcenniejszy zespół

Pokój w stylu biedermeier; zdjęcie: Halina Rutyna

zabytków archeologicznych pochodzących z wykopalisk prowadzonych za granicą, jaki kiedykolwiek udało się pozyskać do polskich zbiorów muzealnych.

Galeria Faras to doskonały przykład nowoczesnej, naszpikowanej elektroniką, aranżacji wnętrza odpowiedniej dla ekspozycji muzealnej sztuki dawnej. Od 2014 r. w Galerii została udostępniona zwiedzającym sala zaprojektowana tak, by oddawała nastrój panujący w historycznym wnętrzu sakralnym; znajdują się tu malowidła rozmieszczone podobnie jak w faraskiej świątyni. Oglądając je, można posłuchać oryginalnych koptyjskich śpiewów liturgicznych. Prezentowana w ramach ekspozycji cyfrowa rekonstrukcja wnętrza katedry wykonana została w technologii stereoskopowej 3D pn. „Projekt FARAS 3D”.

Unikatowa Galeria Faras została nagrodzona Sybillą Grand Prix 2014 i Sybillą 2014 w kategorii: wystawy historyczne i archeologiczne oraz nagrodą MUSE Awards przyznawaną przez Amerykańskie Stowarzyszenie Muzeów (American Alliance of Museums).

Dwa dni wyjazdu szkoleniowego studentów do Warszawy to także przestrzeń do bezpośredniego kontaktu z liderami polskiej i europejskiej architektury.

Spotkania w przestrzeniach muzeów sztuki starożytnej, XIX-wiecznej i nowoczesnej to wydarzenia, które na stałe powinny być wpisane w kalendarium edukacji naszych studentów architektury i urbanistyki.

Tego typu edukacyjno-warsztatowe spotkania dodają studentom entuzjazmu już na początku ich zawodowego rozwoju. Ponadto warsztaty wyłaniają autorów najlepszych prac, które cechują się pomysłowością, otwartością, wysoką jakością projektowanej architektury, dbałością o detale oraz poprawnością zastosowanych rozwiązań materiałowych i technologicznych.

dr inż. arch. Halina Rutyna

Wnętrze zaaranżowane na wzór przestrzeni nubijskiej katedry z VII w. z portretem ściennym św. Anny z X w.; zdjęcia: Halina Rutyna

Nowatorska aplikacja w centrum akcji poszukiwawczej

Na terenie miejscowości Leśno Górne (woj. zachodniopomorskie) w dniach od 2 do 3 maja 2017 r. prowadzono pozorowaną akcję poszukiwawczą, którą zorganizowały grupa Zachodniopomorskie Psy Ratownicze – GPR OSP Wołczkowo oraz Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Policach. Jej głównym celem była weryfikacja możliwości nowatorskiej aplikacji „Centrum akcji”, którą stworzył, w ramach programu Samsung Labo, inż. Kamil Maliński – student Wydziału Elektrycznego ZUT i pierwszy beneficjent wydziałowego programu wspierania przedsiębiorczości studentów i absolwentów Start-Up_WE.

Stworzone przez inż. Malińskiego narzędzie usprawnia fazę odpraw zespołów poszukiwawczych, umożliwia sprawowanie kontroli ich czasu pracy, pozwala na wprowadzanie i aktualizowanie informacji dotyczących osoby zaginionej oraz śledzenie na bieżąco postępów jej poszukiwań.

Zdaniem Łukasza Mazura, koordynatora grupy poszukiwawczej OSP Wołczkowo, „Centrum akcji” to spełnienie marzeń dla każdego poszukiwacza, ponieważ aplikacja umożliwia organizację pracy, która nie wymknie się spod kontroli.

Z kolei sam autor przyznał, że:

– Wykładowcy i opiekunowie uwrażliwiają nas na społeczny aspekt naszej działalności i inspirują tak, aby urządzenia i programy, które tworzymy, służyły ludziom i pomagały im w życiu. Uczymy się tego na co dzień podczas zajęć i wykładów, ale również w ramach dodatkowych kursów organizowanych przez wydział z firmami zewnętrznymi,

takimi jak Samsung. Samsung LABO dał mi szansę poznać ratowników z sekcji poszukiwawczej z psami z Wołczkowa i zmotywował do stworzenia aplikacji „Centrum akcji” (...). Otrzymałem wszystko, co niezbędne dla osoby takiej jak ja, bez doświadczenia i kapitału, aby rozpocząć działalność biznesową. Jestem przekonany, że projekt „Centrum akcji” mógł powstać tylko na Wydziale Elektrycznym – dzięki programom Samsung LABO i Start-Up_WE.

tekst i zdjęcie: Aurelia Kołodziej

Sukcesy studenckich kół naukowych

XLIII Ogólnopolska Sesja Studenckich Kół Naukowych Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie odbywała się od 15 do 16 maja 2017 r. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie reprezentowało m.in. Studenckie Koło Naukowe Analizy Gospodarczej i Innowacji. Pierwsze miejsce w sekcji ekonomicznej zajęła studentka II roku z kierunku zarządzanie Oksana Urbanskaya za prezentację artykułu pt. „Oferta usług edukacyjnych uczelni wyższych w Szczecinie w świetle badań ankietowych”. Jest to kolejny już istotny sukces tego koła. Od czasu rozpoczęcia działalności w 2014 r. jego członkowie odnieśli kilka sukcesów na podobnych konferencjach, co świadczy o ich zaangażowaniu i doskonałym prowadzeniu koła przez opiekuna naukowego.

Koło to działa przy Zakładzie Ekonomii i Rachunkowości na Wydziale Ekonomicznym ZUT, jego opiekunem naukowym jest dr hab. Irena Łącka, prof. ZUT.

W sekcji biologii i hodowli zwierząt ZUT w Szczecinie reprezentowały trzy koła naukowe z Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt: Studenckie Koło Naukowe Biotechnologów Mięsa Bio-Meat, Studenckie Koło Naukowe Higieny Środowiska oraz Studenckie Koło Naukowe Fizjologii Zwierząt.

Studentki Nikola Sadowska i Nicola Padzik z Koła Naukowego Higieny Środowiska, którego opiekunem naukowym jest dr hab. inż. Agnieszka Tomza-Marciniak, zaprezentowały referat pt. „Porównanie aktualnych i historycznych stężeń DDT i jego metabolitów w tkance tłuszczowej wybranych gatunków kaczek nurkujących zimujących nad Morzem Bałtyckim”. Koło Naukowe Fizjologii Zwierząt, którego opiekunem naukowym jest dr hab. inż. Katarzyna Michałek, reprezentowali Patryk Kozajda i Joanna Mochocka.

Jednak pierwsze miejsce w tej sekcji zajęła studentka IV roku Sanday Troczyńska, ze Studenckiego Koła Naukowego Biotechnologów Mięsa Bio-Meat, za pracę pt. „Wpływ suplementacji dodatkami prozdrowotnymi na wyniki ekonomiczne tuczu świń”. Koło działa przy Pracowni Towaroznawstwa Produktów Spożywczych w Katedrze Immunologii, Mikrobiologii i Chemii Fizjologicznej na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT. Opiekunem naukowym tego koła jest dr hab. inż. Artur Rybarczyk.

Rewelacyjne wyniki osiągnęli studenci ZUT ze Studenckiego Koła Naukowego Agrotechnologii na odbywającej się od 18 do 19 maja 2017 r. V Konferencji Studenckich Kół Naukowych, pt. „Współczesne problemy zarządzania i inżynierii produkcji”, zorganizowanej przez Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie. Pierwsze miejsce w III Sesji Naukowej zajęli Amadeusz Ślósarz i Anton Nesterenko za referat pt. „Bezprzewodowe przesyłanie energii elektrycznej”. Natomiast Katarzyna Tokarz z tego samego koła, w tej samej sekcji, zajęła drugie miejsce za artykuł pt. „Podobieństwa i różnice w zarządzaniu biogazowniami w Finlandii i Polsce”. Warto w tym miejscu przypomnieć i podkreślić, iż w marcu tego roku inni członkowie SKN Agrotechnologii zajęli pierwsze miejsce w konkursie „Różne Oblicza Chemii”. Świadczy to niewątpliwie o wysokim poziomie wiedzy studentów koła i o doskonałym ich przygotowaniu przez opiekunów naukowych, którymi są dr hab. Adam Koniuszy, prof. ZUT, oraz dr hab. Małgorzata Hawrot-Paw. Koło działa na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa przy Katedrze Inżynierii Systemów Agrotechnicznych ZUT.

Z kolei na odbywającej się w dniach 25–26 maja 2017 r. XXII Międzynarodowej Konferencji Studenckich Kół Naukowych, zorganizowanej przez Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, studentki

III roku, z kierunku zootechnika, ze Studenckiego Koła Naukowego Żywniowców: Marta Kurpińska, Katarzyna Pszczoła i Karolina Żurawowicz, zajęły pierwsze miejsce w sekcji biologii i hodowli zwierząt za referat pt. „Analiza składu chemicznego komercyjnych karm granulowanych dla psów rosnących”. Koło działa przy Katedrze Hodowli Trzody Chlewnej, Żywnienia Zwierząt i Żywności na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT. Jego opiekunem naukowym jest dr hab. inż. Wioletta Biel.

Na tej samej konferencji studentka II roku, na studiach drugiego stopnia, Magdalena Szymańska ze Studenckiego Koła Naukowego Enzymologów za wygłoszenie referatu, pt. „Zastosowanie celulozy bakteryjnej jako nośnika do immobilizacji esteraz bakteryjnych”, zajęła pierwsze miejsce w sekcji biotechnologii, technologii żywności i żywienia człowieka.

Koło działa przy Katedrze Immunologii, Mikrobiologii i Chemii Fizjologicznej na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT. Opiekunem naukowym koła jest dr inż. Radosław Drozd.

W sekcji nauk podstawowych i popularnonaukowej na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu studentka Joanna Mochocka ze Studenckiego Koła Naukowego Fizjologii Zwierząt, działającego przy Katedrze Fizjologii, Cytobiologii i Proteomiki na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT, zajęła drugie miejsce za prezentację pracy pt. „Analiza ekspresji akwaporyny 2 w moczu cieląt noworodków”. Natomiast Patryk Kozajda, z tego samego koła, w sekcji klinicznej: zwierzęta gospodarskie, konie i drób otrzymał wyróżnienie za pracę pt. „Analiza profilu białkowego osocza krwi kucyka szetlandzkiego z epilepsją – opis przypadku”. Opiekunem naukowym koła jest dr hab. inż. Katarzyna Michałek.

W dniach od 4 do 7 czerwca 2017 r. na VII Europejskim Kongresie Finansowym (Akademia EFC) oraz na międzynarodowej konferencji naukowej w Sopocie i Gdańsku, odbywającej się podczas kongresu, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie reprezentował student ZUT Oskar Musiał.

Akademia EFC to inicjatywa Europejskiego Kongresu Finansowego skierowana do studentów i młodych absolwentów, która łączy ich do debaty o przyszłości gospodarki Polski i UE. W debacie mogły uczestniczyć wyłącznie osoby, których esej został zakwalifikowany do publikacji. Konkurencja była w tym roku bardzo duża, a zgłoszenia przychodziły nie tylko z najlepszych ośrodków naukowych w Polsce, ale także z Europy, m.in. z University of Cambridge i z University of Edinburgh, którego przedstawicielka wygrała tegoroczną edycję.

Oskar Musiał zgłosił esej do tematu „Europejska solidarność gospodarcza – szansa czy utopia?”, który został opublikowany w biuletynie Akademii EFC pt. „Co zmienilibyśmy w Europie?”. Oskar Musiał jest studentem II roku (na studiach drugiego stopnia) kierunku ekonomia na Wydziale Ekonomicznym ZUT, a także aktywnym uczestnikiem Studenckiego Koła Naukowego Ekonomii „Inwestor”.

Od 7 do 9 czerwca 2017 r. odbyła się IV Ogólnopolska Konferencja Naukowa, pt. „Biologiczne metody oceny stanu środowiska przyrodniczego”, na której student Jędrzej Zajac ze Studenckiego Koła Naukowego Diagnostyków Stanu Środowiska Przyrodniczego zajął I miejsce w sesji posterowej Forum Młodych Naukowców. Zaprezentował poster, pt. „Porównanie oddziaływania wybranych herbicydów zawierających glifosat na aktywność fosfataz i oksydazy o-difenolowej w glebie”. Studenckie Koło Naukowe Diagnostyków Stanu Środowiska Przyrodniczego działa przy Katedrze Fizjologii Roślin i Biochemii, na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT, a opiekunem naukowym koła jest dr hab. inż. Arkadiusz Telesiński.

Wszystkim studentom biorącym udział w konferencjach oraz ich opiekunom naukowym dziękujemy za podejmowane wyzwania naukowe, gratulujemy uzyskanych wyników i życzymy dalszych sukcesów.

Dawid Dawidowicz

Studenci kynologii na wystawie psów rasowych

Na stadionie „Arkonii” w Szczecinie w dniach od 10 do 11 czerwca 2017 r. odbywały się XXX oraz XXXI Zachodniopomorskie Wystawy Psów Rasowych zorganizowane przez Związek Kynologiczny w Polsce, Oddział w Szczecinie. W ramach ścisłej współpracy z Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym studenci z Wydziału Biotechnologii i Hodowli

owczarki nizinne, polskie owczarki podhalańskie, gończe polskie oraz ogary polskie; przedstawiciele popularnych ras (beagle, golden retriever, owczarek niemiecki) i ras rzadko spotykanych (Basenji, Lagotto Romagnolo, owczarek węgierski Puli Sarlooswolfhond). Dodatkową atrakcją dla zwiedzających, wystawców oraz studentów były pokazy przeprowadzone przez mgr Małgorzatę Jędrzejczak, pracownika

Zwierząt z kierunku kynologia uczestniczyli w organizacji i przebiegu wystawy. Ponad pięćdziesięciu studentów wzięło w niej udział w ramach praktyk zawodowych, pełniąc funkcje sekretarzy, gospodarzy ringów oraz pomocy technicznej. Do ich obowiązków należało, między innymi, asystowanie sędziemu, wywoływanie psów zgłoszonych w poszczególnych klasach, odnotowywanie psów, które nie zgłosiły się do oceny oraz sporządzanie opisu psa wskazanego przez sędziego.

Studenci podeszli do tych praktyk z dużym entuzjazmem i zaangażowaniem, bowiem praca pod okiem sędziów kynologicznych oznacza nowe doświadczenie oraz możliwość zdobycia wiedzy i umiejętności od uznanych specjalistów. Na wystawach można było podziwiać ponad tysiąc psów, w tym psy ras polskich: charty polskie, polskie

ZUT oraz właścicielki szkoły dla psów UniwerPSYtet. Zaprezentowano najpopularniejsze sporty kynologiczne: agility, obediencje oraz mniej znane, ale nie mniej widowiskowe – mondioring. W ramach promocji kierunku kynologia pojawiało się także stoisko informacyjne dla osób zainteresowanych podjęciem nauki.

Szczególne podziękowania należą się Dorocie Witkowskiej i Dominice Kubisz za ogrom wiedzy przekazanej studentom, zaangażowanie i pomoc.

*tekst: Maja Cierniak, Małgorzata Jędrzejczak
zdjęcia: Wioletta Biel, Maja Cierniak*

XVII Zachodniopomorski Festiwal Nauki Spotkania z nauką w Pyrzycach

Zachodniopomorski Festiwal Nauki organizuje od wielu lat Szczecińskie Towarzystwo Naukowe w ośrodkach naukowych Szczecina i Koszalina. W Szczecinie ma on miejsce we wrześniu, natomiast w regionie w maju. W bieżącym roku w regionie odbył się w Pyrzycach na zaproszenie władz miejskich i różnych typów szkół. Miał on miejsce w dniach 25–27 maja. Program Festiwalu był bardzo bogaty i różnicowany.

W pierwszym dniu Festiwalu (25.05.2017 r.) odbyła się sesja plenarna, w której uczestniczyło społeczeństwo Pyrzyc oraz zaproszeni przedstawiciele władz miasta, naukowcy z różnych uczelni szczecińskich oraz osoby referujące. Sesję otworzył zastępca burmistrza

Pyrzyc Robert Betyna, spotkanie dalej poprowadził dr Tomasz Szutkowski. Na początku prezes Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego w Szczecinie prof. dr hab. Ewa Komorowska krótko przedstawiła historię powstania i zadania tej instytucji.

Następnie swoje referaty wygłosili naukowcy z różnych ośrodków naukowych Szczecina, a wśród nich prof. dr hab. Ewa Komorowska – referat O „językowych niewypałach” w komunikacji międzykulturowej słów kilka.

Na zakończenie głos zabrała burmistrz Pyrzyc Marzena Podzińska, dziękując wszystkim organizatorom i uczestnikom za zaangażowanie w przeprowadzenie tak ważnego dla miasta spotkania naukowego.

Młodzież poznaje ciekawe gatunki roślin w rezerwacie przyrody „Skalisty Jar Libberta”

O pracy dawnego młyna opowiada Tomasz Tymbarski

W drugim dniu festiwalu (26.05.2017 r.) naukowcy z różnych ośrodków Szczecina, w tym z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, z Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa dr hab. Wanda Bacieczko, prof. nadzw., i dr inż. Magdalena Ziarnek, uczestniczyli w spotkaniach z młodzieżą w różnego typu szkołach. Na tych spotkaniach zapoznawali młodzież z problemami z różnych dyscyplin naukowych. Referat z zakresu ochrony przyrody referat przedstawiła dr inż. Magdalena Ziarnek pt. „Ochrona przyrody w województwie zachodniopomorskim”, w Publicznym Gimnazjum im. Marii Skłodowskiej-Curie. Inny referat, w bardzo nowoczesnej Szkole Podstawowej im. M. Kopernika w Żabowie, z zakresu przyrody przedstawiła prof. dr hab. Wanda Bacieczko na temat „Krajobrazy, rośliny i zbiorowiska roślinne ziemi pyrzyckiej”. Kilka interesujących referatów przedstawił też naukowcy z Uniwersytetu Szczecińskiego nt. nauczania różnych języków i ich znaczenia w obecnych czasach, kiedy należymy do Unii Europejskiej.

W trzecim dniu (27.05.2017 r.) odbyły się warsztaty terenowe w Barlinecko-Gorzowskim Parku Krajobrazowym. Prowadziła je

prof. dr hab. Wanda Bacieczko, wraz z dr inż. Magdaleną Ziarnek. W warsztatach uczestniczyła młodzież (28 uczniów) z Publicznego Gimnazjum przy ul. Rejtana 6. Zwiedzając jeden z najciekawszych na ziemi barlineckiej rezerwat „Skalisty Jar Libberta”, poznała jego charakter, gatunki chronione, rzadkie, pomniki przyrody nieożywionej oraz zakazy i nakazy mówiące jak należy się w nim zachować, aby w takim samym stanie zachować przyrodę dla przyszłych pokoleń. Odwiedziliśmy też miasto Barlinek położone nad pięknym Jeziorem Barlineckim.

Następnie udaliśmy się do Muzeum „Młyn Papiernia”, gdzie mgr inż. arch. Krzysztof Tymbarski opowiedział na czym polegała praca dawnego młyna wykorzystującego nurt Płoni.

Na zakończenie warsztatów terenowych odbył się ekologiczny konkurs, pytania dotyczyły zagadnień z jakimi młodzież spotkała się w trakcie ekspedycji, w którym uczestniczyło 10 osób wybranych przez wychowawców.

tekst: Wanda Bacieczko
zdjęcia: Magdalena Ziarnek

ARIANTA – naukowe i branżowe polskie czasopisma elektroniczne

Naukowe czasopisma elektroniczne stanowią jedno z podstawowych źródeł informacji najchętniej wykorzystywanych przez studentów i pracowników naukowych. Przyczyną tej popularności jest niewątpliwie szybkość rozpowszechniania w internecie oraz możliwość ich przeszukiwania przez wielu użytkowników jednocześnie. Jednak pomimo tej łatwości dostępu zbieranie materiałów i ich opracowywanie jest procesem żmudnym i pracochłonnym, przy czym zgromadzona literatura decyduje o jakości naszej pracy. Jak zatem szybko i sprawnie wśród wielu informacji odnaleźć w zasobach internetu aktualne i wartościowe publikacje? Pomocne w tym mogą być naukowe bazy danych, które zostały stworzone po to, aby gromadzić dane o publikacjach w jednym miejscu, z możliwością ich szybkiego i łatwego przeszukiwania.

Okno wyszukiwania w bazie ARIANTA

Biblioteka Główna ZUT na swojej stronie internetowej udostępniła w zakładce „Bazy danych, e-źródła” odnośniki/linki do ponad 50 baz danych i źródeł elektronicznych, w których można znaleźć poszukiwaną literaturę. Wśród tych zasobów na uwagę zasługuje baza ARIANTA.

Pełna nazwa bazy to: ARIANTA. Naukowe i branżowe polskie czasopisma elektroniczne. Rejestruje ona informacje wyłącznie o polskich czasopismach elektronicznych, które spełniają warunek naukowości lub mają charakter branżowy. Baza istnieje od 1 września 2005 r. i tworzona jest niezmiennie do chwili obecnej przez Anetę Drabek i Arkadiusza Pulikowskiego. Baza gromadzi dane dotyczące 4402 polskich czasopism, spośród których 572 udostępniła pełne teksty².

¹ <http://www.bg.zut.edu.pl/>

² Dane ze strony: <http://www1.bg.us.edu.pl/bazy/czasopisma/>. Stan na dzień 23.08.2017.

Dostęp do pełnych tekstów jest w większości bezpłatny dla wszystkich użytkowników, jednak niektóre czasopisma wymagają darmowej rejestracji lub wykupienia prenumeraty.

Twórcy bazy deklarują bieżące uaktualnianie danych (około 25 czasopism dziennie). Każde czasopismo sprawdzane jest minimum 2 razy w roku, przede wszystkim pod kątem aktualności linków, dostępności spisów treści, abstraktów i pełnych tekstów, a wszystkie zgłoszone uwagi użytkowników są na bieżąco weryfikowane³. Dużą zaletą tego narzędzia jest możliwość zgłoszenia nowego periodyku elektronicznego, który posiada stronę WWW, a nie występuje jeszcze w bazie, dzięki formularzowi dodawania czasopism dostępnemu dla wszystkich użytkowników.

The image shows a web form titled 'ARIANTA' with the subtitle 'NAUKOWE I BRANŻOWE POLSKIE CZASOPISMA ELEKTRONICZNE'. The form is for adding a journal and includes fields for 'Nazwa czasopisma', 'Adres strony WWW', 'Zgłaszający', and 'Adres e-mail'. There is a 'Wyślij' button at the bottom.

Formularz dodawania czasopism w bazie ARIANTA

The image shows a screenshot of the ARIANTA database interface displaying a subject index. It lists various scientific fields and their corresponding journal titles, organized in a table format.

Widok indeksu dziedzinowego w bazie ARIANTA

Efektom wyszukiwania w bazie są przede wszystkim aktualne i kompletne dane o czasopiśmie. Struktura rekordu zawiera informacje podstawowe, takie jak: tytuł obecny i tytuły poprzednie, aktywny link do strony WWW, wydawca, forma dokumentu, do której mamy dostęp (spis treści, abstrakt czy pełny tekst). Dane szczegółowe uwzględniają przede wszystkim wskaźniki bibliometryczne (punktację MNiSW, Index Copernicus oraz Impact Factor), dziedzinę, do której jest zaklasyfikowane czasopismo, a także bazy, które je indeksują.

The image shows a detailed record for the 'Polish Journal of Chemical Technology'. It lists various metadata including the website URL, ISSN, Impact Factor, Index Copernicus, publication dates, publisher information, and searchability options.

Struktura rekordu w bazie ARIANTA

Kwerenda może odbywać się według wielu kryteriów, m.in.: na podstawie tytułu, numeru ISSN, rodzaju czasopisma lub częstotliwości jego ukazywania się. Na stronie widnieją również dwa indeksy:

- alfabetyczny, który umożliwia przeglądanie katalogu periodyków według tytułów;
- dziedzinowy, dzięki któremu sprawdzimy, do jakich dziedzin naukowych należą poszczególne czasopisma.

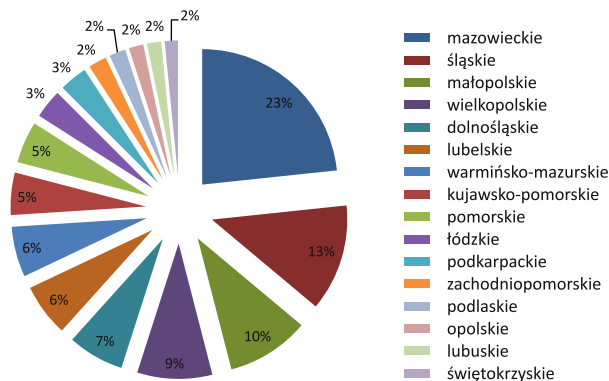
³ Źródło: <http://informacyjnyfrowa.wsb.edu.pl/pdfs/Arianta-A-Drabek.pdf>

Indeks dziedzinowy w ARIANCIE nie ogranicza się jedynie do podstawowych dziedzin nauki, obejmuje również dyscypliny naukowe, a nawet wąskie specjalizacje, które w sumie tworzą indeks systematyczny ze 171 sklasyfikowanych obszarów, dziedzin i dyscyplin naukowych. Indeks dziedzinowy może być przydatny przede wszystkim naukowcom, którzy mają problem z zakwalifikowaniem czasopisma do swojej dziedziny badawczej, a także może pomóc im w wyborze wartościowych czasopism, w których chcieliby publikować swoje artykuły naukowe. Baza zawiera również aktualne wskaźniki bibliometryczne.

Ciekawe jest to, iż na podstawie ARIANTY Firma EBSCO przygotowuje specjalną listę czasopism udostępnianych w całości lub

częściowo w wolnym dostępie. Jest to tzw. Full Text Finder⁴ znany dawniej jako lista A-to-Z. Informacje z bazy wykorzystywane są także w serwisach: Czasopismapunktowane.pl, SerialSolution i w multiwyszukiwarce PRIMO⁵. Świadczy to o tym, że ARIANTA jest rzetelną bazą, fachowo administrowaną przez profesjonalistów. O jej popularności może świadczyć ilość odwiedzin. Przez 12 lat swojego istnienia była ona odwiedzana przez użytkowników 1 029 599 razy, przy średniej w roku wynoszącej 85 799 odwiedzin⁶.

Doktor Aneta Drabek, wygenerowała dla nas dane z Google Analytics, z podziałem na poszczególne województwa⁷.

Wykorzystanie bazy ARIANTA z podziałem na województwa (1.01.2015–19.10.2016)

Województwo mazowieckie zajmuje pierwsze miejsce, a województwo zachodniopomorskie, niestety, dopiero 12 miejsce, z 2-procentowym wykorzystaniem bazy; szkoda, ponieważ jest ona darmowa, ogólnodostępna, a przede wszystkim jest jedynym w Polsce kompletnym zbiorem danych o polskich naukowych i fachowych czasopismach elektronicznych.

Marzena Sobańska, Justyna Skrodzka, Anna Narloch, Biblioteka Główna ZUT Oddział Informacji Naukowej

⁴ Subskrybenci Full Text Finder mogą włączyć go do swojej listy FTF.

⁵ Arkadiusz Pulikowski: Polskie czasopisma naukowe w Internecie. W: Informacja w świecie cyfrowym. Cyfrowy zasób dla nauki, Wyższa Szkoła Biznesu, Dąbrowa Górnicza, 23.04.2012. [25.08.2017].

⁶ Źródło: <http://www.arianta.pl/>. Stan na dzień 25.08.2017.

⁷ Marzena Sobańska: Dane dotyczące bazy ARIANTA na podstawie e-maila do Anety Drabek [20.10. 2016]. Korespondencja osobista.

„Sztuczna głowa” na koncercie

W ramach obchodów 70-lecia powojennych Międzyzdrojów 29 czerwca 2017 r. w kościele pw. św. Piotra Apostoła odbył się koncert solistów, chóru oraz orkiestry kameralnej z Berlina pod batutą Karola Borsuka. Tak zwanej binauralnej rejestracji dźwiękowej wykonania polskiej premiery kantaty koncertowej pt. „Quo vadis Domine?” dokonał naukowiec z Wydziału Elektrycznego dr inż. Eugeniusz Kornatowski, przy wsparciu doktoranta mgr. inż. Jarosława Fastowicza.

W nagraniu wykorzystano tzw. sztuczną głowę – stereofoniczny zestaw mikrofonowy w obudowie w kształcie ludzkiej głowy. Urządzenie to, zakupione w ramach grantu Unii Europejskiej dla Katedry Przetwarzania Sygnałów i Inżynierii Multimedialnej Wydziału Elektrycznego ZUT w Szczecinie, rejestruje identyczny dźwięk, jaki docierałoby do uszu słuchacza, gdyby znajdował się on w miejscu,

w którym umieszczona została „sztuczna głowa”. Urządzenie odzwierciedlające wyposażone w słuchawki umożliwia uzyskanie dźwięku, który daje złudzenie pełnej, naturalnej, przestrzeni akustycznej. Nagranie naszych naukowców zostało zrealizowane w ramach marketingu promocyjnego Gminy Międzyzdroje.

tekst: Aurelia Kołodziej
zdjęcia: Przemysław Mazurek, Jarosław Fastowicz

Open Access – spotkanie informacyjne

„Otwarty dostęp do publikacji – konieczność czy wybór? Czas na zmiany!” to temat spotkania, które 21 kwietnia 2017 r. odbyło się w Bibliotece Głównej ZUT w Szczecinie.

Spotkanie prowadzili przedstawiciele Koalicji Otwartej Edukacji: Bożena Bednarek-Michalska (z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu), Aleksandra Brzozowska (z Uniwersytetu Łódzkiego) oraz radca prawny Krzysztof Siewicz specjalizujący się w aspektach prawnych przetwarzania informacji. Uczestnikami spotkania byli naukowcy, bibliotekarze i pracownicy administracji wszystkich uczelni naszego regionu. Seminarium zorganizowało Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT oraz Biblioteka Główna ZUT w Szczecinie.

Uczestnicy spotkania zapoznali się z wytycznymi Komisji Europejskiej odnośnie do Open Access (OA) oraz z zaleceniami Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczącymi wdrażania instytucjonalnych polityk otwartości przez uczelnie w Polsce. Zaprezentowano

również podstawowe modele publikowania w Open Access (drogi „złota” i „zielona”) oraz wynikające z tego korzyści dla autorów publikacji oraz uczelni. Wielokrotnie podkreślano zauważalny wzrost liczby cytowań publikacji, które rozpowszechniane były w sposób otwarty, oraz związany z tym wzrost prestiżu uczelni na arenie krajowej i międzynarodowej. Wśród korzyści wynikających z wdrożenia OA wymieniano również możliwość lepszego zarządzania zasobami nauki, monitorowania i wspomagania oceny, zakresu oraz jakości badań prowadzonych na uczelni oraz oszczędności związanych z zakupem światowej literatury naukowej.

Głównym czynnikiem hamującym rozwój idei OA, poza kwestią ekonomiczną, jest prawo autorskie. Dlatego jedno z wystąpień poświęcone było omówieniu wolnych licencji, na których można publikować różnego typu dokumenty. Poruszono też problematykę umów wydawniczych.

Ewa Witoń-Morgiewicz
(RCITT ZUT)

Aleksandra Brzozowska
(Uniwersytet Łódzki)

Bożena Bednarek-Michalska
(UMK w Toruniu)

Krzysztof Siewicz
(prawnik)

Wniosek ze spotkania jest taki, że aby sprostać zaleceniom Komisji Europejskiej oraz MNiSW, wszystkie uczelnie w Polsce w najbliższym czasie będą musiały podjąć decyzje dotyczące wdrażania polityki OA we własnych instytucjach oraz rozważyć możliwość utworzenia samodzielnego lub wspólnego z innymi uczelniami repozytorium.

Niektóre uczelnie podeszły do tematu kompleksowo i uruchomiły w swoich jednostkach platformy, na których prezentowany jest jednocześnie dorobek publikacyjny i badawczy. Na platformie znalazły się moduły prezentujące: publikacje wraz z pełnymi tekstami,

profile naukowców, laboratoria, zespoły badawcze itp. Do takich rozwiązań należy uruchomiony ostatnio MOST Wiedzy Politechniki Gdańskiej (<https://mostwiedzy.pl/>), Baza Wiedzy Politechniki Warszawskiej (<http://repo.bg.pw.edu.pl/index.php/pl/>) czy będący w trakcie realizacji AZON (<http://pwr.edu.pl/uczelnia/aktualnosci/atlas-zasobow-otwartych-nauki-azon-10378.htm>) – projekt Politechniki Wrocławskiej.

*Anna Gryta
Biblioteka Główna ZUT*

Wypożyczalnie międzybiblioteczne – jaka przyszłość?

W Bibliotece Głównej ZUT w Szczecinie 25 września 2017 r. odbyło się ogólnopolskie seminarium na temat „Wypożyczalnie międzybiblioteczne – jaka przyszłość?”.

Zaproszenie do udziału w spotkaniu skierowano zarówno do bibliotek naukowych, jak i publicznych. Wzięli w nim udział przedstawiciele 30 bibliotek z kraju.

Podczas seminarium kontynuowano tematykę spotkania, które odbyło się we wrześniu ubiegłego roku w Bibliotece Politechniki Łódzkiej.

Uczestnicy tegorocznego spotkania dzielili się doświadczeniami dotyczącymi wypożyczeń międzybibliotecznych. Z zaprezentowanych przez prelegentów danych wynika, że w większości ośrodków liczba wypożyczanych w ten sposób materiałów się zmniejsza, jednak niektóre biblioteki odnotowały nieznaczny wzrost zainteresowania tą usługą. Okazało się też, że w bibliotekach na uczelniach humanistycznych tą drogą udostępnia się więcej książek niż innych publikacji, zaś w bibliotekach technicznych i medycznych przewagę w sprowadzanych czy wysyłanych materiałach stanowią artykuły.

Podczas spotkania w większości prezentacji analizowano ww. usługę pod względem liczby wypożyczeń. W jednym z referatów podjęto próbę przeanalizowania wypożyczeń międzybibliotecznych pod względem jakościowym, z uwzględnieniem wskaźników oceny czasopism (Impact Factor, Lista MNiSW). Zastanawiano się również nad determinantami popytu na tę usługę.

Pod koniec spotkania uczestnicy dyskutowali nad projektem Biblioteki Narodowej o nazwie „e-usługa OMNIS” oraz nad projektem Ministerstwa Cyfryzacji „KRONIK@”. Oba projekty będą miały w przyszłości istotny wpływ na pracę bibliotek, w tym na pracę wypożyczalni międzybibliotecznych.

Wszyscy uczestnicy spotkania byli zgodni, że usługa wypożyczeń międzybibliotecznych nie zaniknie, gdyż nie ma takich bibliotek, które są w stanie samodzielnie zaspokoić wszelkie potrzeby czytelnicze swoich użytkowników. Materiały ze spotkania dostępne są na stronie: <http://www.bg.zut.edu.pl/konferencje-i-spotkania-organizator-bgzut/517/>.

*Anna Gryta
Biblioteka Główna ZUT*

Biblioteka jako centrum kultury i edukacji

Biblioteki to ośrodki kultury i edukacji, które w rozumieniu tradycyjnym postrzegane są jako instytucje zajmujące się gromadzeniem i udostępnianiem zasobów dorobku naukowego i kulturowego ludzkości. Zmiany zachodzące w otaczającej nas rzeczywistości, szybki rozwój technik multimedialnych stawiają przed bibliotekami nowe zadania, których celem jest przygotowanie czytelników do pełnienia ich ról społecznych. Biblioteki odgrywają ogromną rolę w aktywnym uczestnictwie czytelników w społeczeństwie informacyjnym. Muszą szybko i kompetentnie dostosowywać się do wymagań czytelników, aby zaspokajać ich potrzeby zarówno czytelnicze, jak i kulturalne oraz edukacyjne. Funkcje kulturalne bibliotek należą w większej części do sfery życia społecznego, a edukacja i postęp informacyjny są również elementami życia kulturowego.

Oprócz udostępniania zbiorów biblioteki powinny być miejscem imprez kulturalnych i edukacyjnych oraz spotkań z interesującymi ludźmi reprezentującymi różne dziedziny. Docelowym modelem bibliotek XXI wieku są biblioteki organizujące przestrzeń do nauki, gdzie czytelnicy pod kierunkiem bibliotekarza korzystają z różnorodnych źródeł i narzędzi informacji. Czytelnictwo, książki są integralną częścią kultury, a ten, kto uczestniczy w kulturze, czyta. W związku z tym biblioteka powinna być tętniącym życiem centrum kultury.

Pomimo dużej popularności internetu, wbrew obawom, książki nie znikną z półek; są najdoskonalszym wytworem epoki, w której tym bardziej odczuwamy potrzebę pisania i czytania. Nie wszyscy współcześni użytkownicy mass mediów nadążają z przyswajaniem nowych kodów czy baz, ze zdobywaniem nowych umiejętności i z aktualizacją wiedzy. Współczesna wiedza opiera się na sztuce selekcji i weryfikacji informacji, a przewodnikiem w zdobywaniu takich umiejętności powinien być dzisiaj bibliotekarz. Misja współczesnej biblioteki powinna być ściśle związana z rozwojem nowoczesnej edukacji i kultury.

Niewątpliwie biblioteka odgrywa istotną rolę w budowaniu kontaktów międzyludzkich, jest miejscem dialogu. Wpływa na rozwój, pomaga w nauce, w zdobywaniu wiedzy i umiejętności, przekazuje wartości, o których dzisiejszy świat często zapomina. Książka i komputer to dziś dwa podstawowe dla młodych ludzi „okna” na świat. A zgodnie z powiedzeniem: „Im więcej okien, tym więcej światła”.

Biblioteki pełnią w coraz większym stopniu funkcję „trzeciego miejsca”, miejsca spotkań przyjaznego, otwartego dla wszystkich, łączącego zalety przestrzeni prywatnej i publicznej; stają się obszarami, które umożliwiają ludziom:

- samorealizację poprzez wykonywanie wszelkich czynności powiązanych z dostępem do kultury, z rozrywką czy rozwijaniem różnego rodzaju pasji, zainteresowań, talentów i hobby;
- kształtowanie kapitału intelektualnego poprzez naukę, przygotowanie referatów, prezentacji itp. Zarówno młodzież, jak i dorośli

uczą się w bibliotekach języków obcych, a seniorzy – obsługiwać komputery;

- budowanie kreatywności, poszerzanie horyzontów dzięki „przechowywaniu pomysłów”;
- wypełnienie „luki wychowawczej”, będąc miejscem bezpiecznym, w którym trzeba się dostosować do ustalonych zasad, w którym można odkryć swoje talenty;
- komunikowanie się w czasie i przestrzeni dzięki „przechowywaniu przeszłości”;
- integrację społeczną, komunikowanie się z innymi oraz budowanie i podtrzymywanie tożsamości lokalnej;
- spotkanie się z przyjaciółmi i uczestniczenie w wydarzeniach kulturalnych;
- załatwianie wielu codziennych spraw dzięki dostępności różnorodnych narzędzi, takich jak skaner, drukarka, ksero..

Biblioteki nie mogą dzisiaj ograniczać swojej roli do roli wyłącznie miejsca, gdzie pozyskuje się informacje czy ma się dostęp do dóbr kultury. Powinny być miejscem pełnym życia, przyciągającym nie tylko czytelników, gdzie zawiązać się może lokalna wspólnota. Żeby tak się stało, muszą być atrakcyjne.

Bardzo ważną wydaje się również organizacja przestrzeni. Klasyczny model, w którym do dyspozycji mamy wyłącznie stoły, krzesła i regały, z pewnością nie sprzyja budowaniu dobrej atmosfery. Nowoczesna biblioteka powinna składać się z rozmaitych stref, tworząc wiele możliwości. Z tradycyjną czytelnią sąsiadować powinna przestrzeń wyznaczona do spotkań towarzyskich, wydarzeń kulturalnych. Bardzo ważne jest również zapewnienie przestrzeni edukacyjnej, np. oferta poradników i podręczników z danych dziedzin, umożliwiająca rozwój i samokształcenie. Świetnym pomysłem na ożywienie bibliotek i zachęcenie czytelników do korzystania z ich usług jest organizacja wszelkiego rodzaju kursów, warsztatów artystycznych.

Edukacyjna rola bibliotek polega na stworzeniu zaplecza dla nowych form kształcenia i samokształcenia, takich jak edukacja elektroniczna na odległość (*distance learning*, *e-learning*), poprzez digitalizację potrzebnych dokumentów, tworzenie bibliotek cyfrowych, przygotowywanie własnych materiałów i narzędzi dydaktycznych, aktywną pomoc użytkownikom we współpracy z instytucjami edukacyjnymi różnego szczebla.

Przykładem biblioteki realizującej koncepcję „trzeciego miejsca” jest Biblioteka Główna Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Prezentuje się nie tylko jako instytucja edukacyjna, lecz jest również wspaniałym ośrodkiem kultury, w którym odbywają się liczne koncerty, wystawy, warsztaty, imprezy, oraz miejscem spotkań towarzyskich. Dzięki różnorodnej ofercie użytkownicy biblioteki mogą zdobywać wiedzę, spotykać się i relaksować w twórczy sposób.

*Ewelina Wdowiak
Biblioteka WTiCh*

Rozmowa z Iwoną Wiśniewską-Salamon

Dawid Dawidowicz: Iwona Wiśniewska-Salamon, absolwentka Akademii Muzycznej im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, w 1991 r. utworzyła Chór Kameralny przy byłej Akademii Rolniczej, w 2004 r. uzyskała stopień doktora, a w 2011 r. – stopień doktora habilitowanego sztuki muzycznej. Odznaczona brązowym medalem „Gloria Artis”, medalem US „Pro Publico Bono” oraz odznaką honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Iwona Wiśniewska-Salamon: Z czego jestem bardzo dumna.

DD: W 2016 r. Chór Kameralny ZUT obchodził 25-lecie istnienia, a Pani świętowała 30-lecie pracy artystycznej...

IWS: Tak. Do Szczecina przyjechałam „za mężem” w 1991 r. – tak się zaczęła moja przygoda z miastem i chóralską.

DD: Czym jest dla Pani muzyka?

IWS: Wszystkim. Zawsze udzielam prostych odpowiedzi i mówię, że wyprzedza mnie temperament przed umiejętnościami dyplomatycznymi (niestety!), ale za to jestem uczciwa i prawdziwa w reakcjach, więc ma Pan odpowiedź natychmiastową. Początki były niesamowite, bo... marzeniem ojca był syn; ja jako dziewczynka odziedziczyłam silny charakter i cechy przywódcze. Tata wkładał mi radio tranzystorowe do wózka, więc muzyka towarzyszy mi od zawsze, od samego początku. Mama śpiewająca, ojciec grający na akordeonie, brat na skrzypkach, a ja na pianinie. Rodzice popisywali się nami – każda wizyta rodziny lub znajomych kończyła się popisami, których jako dzieci nie lubiliśmy, ale umiejętność została. Nie wyobrażam sobie życia bez muzyki. Zaczynam dzień muzyką i nią dzień kończę. Czy to jest próba, koncerty czy płyty, których słucham wieczorem, ona jest po prostu treścią mojego życia.

DD: Które z wydarzeń 25 lat działalności Chóru zapamiętała Pani najbardziej?

IWS: To jest trudne pytanie. Prościej jest je raczej wskazać w życiu osobistym czy rodzinnym, bo człowiek bierze ślub, rodzą się dzieci, potem one zakładają rodziny – to sytuacje, które wzruszają, są namacalne, widoczne. Jeśli chodzi o chór, to nie mam jednoznacznej odpowiedzi. Oczywiście, wyjątkowym przeżyciem było spotkanie z Papieżem Janem Pawłem II, który w trakcie audyencji pobłogosławił moją córkę Ninę – pojechałam na koncerty w ciąży (koniecznie chciałam Go spotkać, bo był taki czas, że media bały się o Jego życie, a ja czułam, że muszę się z nim zobaczyć). Czy śpiewanie przy Jego grobie (koncert był emitowany przez Radio Watykan, a msza była celebrowana przez 100 księży). To robi wrażenie, zwłaszcza że po występie zwiedzaliśmy Bazylikę Świętego Piotra tylko my (zwykdemu turyście czy pielgrzymowi nie jest to dane). Więc to są niespotykane przeżycia i ogromne emocje, ale nie potrafię wskazać tego jednego – najważniejszego. Z takich wydarzeń artystycznych pamiętam też, jak kilkanaście lat uczestniczyliśmy w festiwalu w Chełmie i tam była niesamowita sytuacja, bo śpiewaliśmy w cerkwi. Uznaliśmy to za niedopatrzenie ze strony organizatorów, bo śpiewaliśmy muzykę sakralną europejskich twórców i byliśmy zestresowani faktem, że nie możemy wykonać żadnej pozycji z literatury cerkiewnej, ale Ojciec celebrujący mszę uspokoił nas mówiąc: „Pan Bóg jest jeden

i wysłucha każdego rodzaju muzyki”. Pamiętam, że zaśpiewaliśmy „Modlitwę o pokój” Norberta Blachy, podczas której popłakałam się w trakcie dyrygowania, a to się udzieliło zespołowi, więc ledwo dotrwaliśmy do końca utworu, szlochając i ocierając łzy. Dlatego, jeśli pyta mnie Pan o takie wspomnienia i doświadczenia, to trudno je wyselekcjonować, bo mieliśmy ich wiele – i wzruszających i śmiesznych... Kiedyś, podczas koncertu w Szwecji „palił” się chórzysta...

DD: Zapalił się...?

IWS: Tak. Stał przy choince, na której paliły się świece i nagle zajął się jego nowy sweter, który dostał na gwiazdkę. Chwila grozy była, ale i... salwa śmiechu. Z tej historii powstała anegdota – chórzysta nazywał się Kogut, więc od tego incydentu nazywaliśmy go Kogut z KFC.

Koncertom i miejscom, do których wchodzimy towarzyszą silne emocje.

Często powtarzam moim chórzystom: „Macie talent, który nie każdy ma, ale pamiętajcie,

że w życiu nie ma nic za darmo!”

Wasz śpiew nie przekłada się na finanse, gdyż to jest taka umiejętność, którą można i należy się dzielić nie dla zysków, a dla satysfakcji, spełnienia i rozwoju samego siebie. Za koncert nic się nie dostaje, a jednak reakcja publiczności, ich aplauz lub wzruszenie są nieocenione. Często jest tak, że po występie jesteśmy zapraszani na przyjęcia do restauracji, a nawet do prywatnych domów lub do miejsc niedostępnych dla zwiedzających, więc doświadczamy tego, czego nie można kupić za żadne pieniądze! Gdybym miała opowiadać, ile przez te 25 lat było takich miejsc i sytuacji, to zabrakłoby czasu.

Bardzo kocham swoich chórzystów, także za to, że oni siebie traktują jak rodzinę. Mamy kilkanaście małżeństw, które powstały dzięki wspólnemu uczęszczaniu na próby. I mamy niesamowitą ilość „chóralnych” dzieci, co mnie bardzo wzrusza i napawa dumą. Nie wiem, czy Pan wie, że mam troje dzieci i... po 25 latach okazało się, że większość moich chórzystek także ma troje dzieci, które podróżują z nami po świecie i... tak jak wcześniej moje, chodzą po krzesłach autobusu, biorą udział w próbach i koncertach – nie są przeszkodą, tylko częścią naszej chóralnej rodziny. Dlatego raz w roku robimy zgrupowanie dla aktualnych i byłych śpiewaków, na które przyjeżdżamy z rodzinami. To fantastyczne doświadczenie oglądać, jak byli chórzyci dojrzejewają, pracują, jakie stanowiska piastują i jaki mają stosunek do siebie, ale gdy zaczyna się próba, nie ma ról, pozycji i różnic wieku – jesteśmy chórzystami!

DD: Powiedziała Pani, że występujecie także za granicą. Z tego, co wiem, tych wyjazdów jest sporo.

IWS: I bardzo się z tego cieszę... Uwielbiam ludzi i uwielbiam świat, stąd taka ilość podróży.

DD: Jesteście państwo zapraszani czy sami szukacie kontaktów?

IWS: Różnie bywa. Przeważnie jeździmy na festiwale. Kiedyś nie byłam „konkursowa”, ale po doktoracie powiedziano mi, że jeśli myślę o habilitacji, to muszę częściej brać udział w konkursach (walczyć i wygrywać). I okazało się, że to był przyczynek do zwiększenia dorobku i ciekawa przygoda zdobywania laurów na scenach Polski

i świata. A jak konkursy, to chóry, a wraz z nimi kontakty, przyjaźnie i spotkania. Nasz zespół jest współorganizatorem Międzynarodowego Szczecińskiego Festiwalu Pasyjnego – piąta edycja przed nami. Nieskromnie powiem, że do Szczecina na 3 dni przyjeżdża około 30 chórów, czyli około 900 uczestników – organizujemy w tym czasie od 12 do 15 koncertów towarzyszących. Są też chóry, które przyjeżdżają na nasze zaproszenie, a potem dochodzi do rewizyty. Już wiemy, że w maju 2018 r. będziemy w Nancy we Francji, bo tam organizują festiwal, na który z każdego kraju Europy zapraszany jest chór; do kolejnej edycji wybrano nas. Spory wpływ na kontakty ma też fakt, iż jestem wykładownicą i jestem często zapraszana na konsultacje, warsztaty chóralne lub dyrygenckie do innych zespołów, a to owocuje propozycjami koncertowymi.

DD: Co jest najważniejsze w prowadzeniu chóru? Przygotowanie repertuaru?

IWS: Powiem tak: Bycie sobą mam od urodzenia (widocznie akceptowane, skoro przez moje ręce przeszło pokolenie), ale myślę, że przetrwanie zależy, pomimo zmieniającego się czasu i sporej grupy młodzieży (rzadko zdarzają się zespoły, w których przez 25 lat dyrygent jest ten sam), od ciekawych propozycji repertuarowo-koncertowych i atmosfery w zespole. Najtrudniejsze na początku było uświadomienie sobie tego, co wiem, co umiem, nabranie pewności. Popelniłam masę błędów na zespole i samej sobie, ale zawsze miałam chęć do nauki, stąd studia podyplomowe, doksztalcania, kursy, aż do dziś. Aktualnie mamy o wiele więcej możliwości, wiele ciekawych propozycji artystycznych i wyjazdowych, ale zmienił się zakres trudności wynikający z realizowanego repertuaru. Bo chcąc utrzymać pewien poziom, choćby konkursowy, muszę wymagać, a to nie zawsze „pasuje” młodemu człowiekowi. Jesteśmy chórem akademickim, a to zobowiązuje. Nasze zajęcia to ciągle i wytrwałe próby zainteresowania młodego człowieka inną formą spędzania czasu. Jak już wyjdzie z domu i przyjdzie do nas, to zostaje. Najtrudniej oderwać go od komputera, od wirtualnego świata. Ten nasz świat jest fajniejszy, także z tego powodu, że jesteśmy kameralni – zespół liczy 24 osoby, więc wiemy o sobie sporo, pomagamy sobie wzajemnie w życiu codziennym, kłopotach i nauce, ale i wspólnie bawimy. Myślę, że bycie w chórze daje szansę zbudowania prawdziwej życiowej relacji międzyludzkiej, oprócz uczestniczenia w koncertach i przeżywania artystycznych wydarzeń. Nasze koncerty nie nudzą. Uważam, że żyjemy w czasach, w których trzeba cenić publiczność (mamy ją wierną od lat). W związku z tym staram się dobrać taki repertuar, żeby słuchacze także bawili się z nami, klaskali, tańczyli, śpiewali i wrzuszali. Żeby to było wzajemne oddziaływanie, a nie tylko pokazywanie „my umiemy śpiewać, a Państwo teraz posłuchacie, czego się nauczyliśmy”.

DD: Właśnie, a jeżeli już w końcu uda się przyciągnąć studenta do chóru, to przychodzi żal, gdy kończy studia i musi zakończyć swoją działalność w chórze?

IWS: To jest, niestety, specyfika chórów akademickich. Nie mamy stałego składu, bo to nie jest chór zawodowy. Przychodzą do nas ci,

którzy chcą i którzy mają predyspozycje wokalne. I odchodzą, gdy kończą studia. Ale czasami zostają i śpiewają, bo z tego się nie wyrasta!.

DD: Państwo sami przygotowujecie repertuar. Ile czasu Wam to zajmuje?

IWS: To wszystko zależy od umiejętności młodych ludzi, a często są to osoby nieprzygotowane muzycznie, które musimy nauczyć zasadniczego repertuaru, podstaw emisji, oddychania i pracy głosem. Właśnie jesteśmy po warsztatach w Niechorzu, na których skupialiśmy się nad elementami techniki oddechowej, a bardziej zaawansowani chórzycy mieli indywidualne zajęcia z emisji głosu w celu rozwoju techniki wokalne.

DD: Ja najczęściej spotykam się z chórem podczas rozpoczęcia lub zakończenia roku akademickiego. Czy poza tym macie Państwo jeszcze inne stałe występy?

IWS: Udział w wielu festiwalach – ot, choćby organizowanych w Szczecinie, bo żyjemy w bardzo atrakcyjnym artystycznie mieście. Świetne radio, które powiadamia o wielu imprezach, wydawnictwa promocyjne i broszury informacyjne, dwa doskonałe teatry o zróżnicowanym repertuarze oraz filharmonia szczecińska – i do tego wszystkiego jest łatwy dostęp. Jesteśmy w czepku urodzeni! Jako chór organizujemy trzy festiwale. Chce Pan zobaczyć, jak bawią się dorośli? W dniach 7–8 października br. odbędą się IV Międzynarodowe Muzyczne Zmagania Seniorów. To nasza przyszłość! Ci dojrzałe ludzie nie mają żadnych oporów przed występami i zabawą, bo nie mają już nic do stracenia. Często powtarzam, że tu nie chodzi o wizerunek, że coś tracimy z własnego wyobrażenia o sobie. Ważne jest to, żebyś przeżył więcej, niż sam sobie wymyśliłeś i nauczył się wiele o sobie samym. Dystans!

DD: W sumie to była też odpowiedź na moje kolejne pytanie o plany na najbliższe miesiące.

IWS: W planach mamy festiwale, wyjazd na koncerty do Neapolu. Planujemy wyjazd do Emiratów Arabskich... Prosimy o trzymanie kciuków. W listopadzie br. zapraszamy na Festiwal Chórów Kameralnych i Zespołów Wokalnych „Sedina Cantat”, podczas którego będziemy wykonywali mszę gospel z fantastycznymi instrumentalistami z zespołu JACPOT i solistami, m.in. z Kasią Bują. Zapraszamy, bo wstęp na wszystkie koncerty jest nieodpłatny!

DD: Dziękuję bardzo, gratuluję wszystkich dokonań i życzę kolejnych sukcesów w przyszłości.

IWS: Dziękuję.

Rozmowa przeprowadzona 11 września 2017 r. z dr hab. Iwoną Wiśniewską-Salamon w związku z 30-leciem pracy artystycznej i 25-leciem istnienia Chóru Kameralnego ZUT.

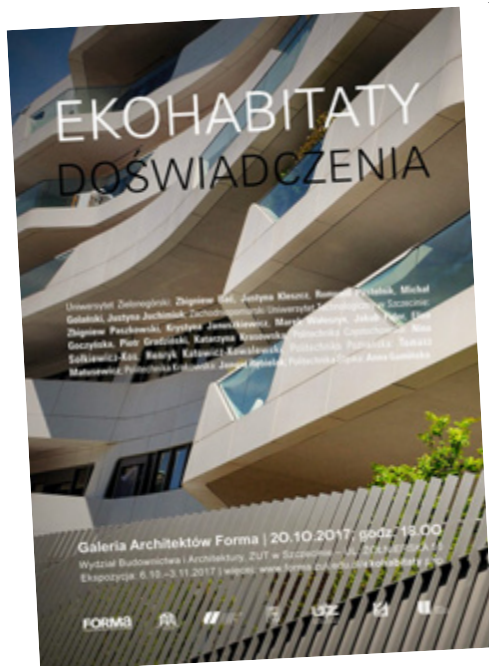
zdjęcie: Dawid Dawidowicz

Ekohabitaty – doświadczenia

Wystawa ta jest przedsięwzięciem wyjątkowym, jak to uważa w recenzji prof. dr hab. inż. arch. Waldemar Marzęcki, już choćby z tego powodu, że została stworzona przez 17 autorów. Przedsięwzięcie to jest dziełem pracowników naukowych aż z sześciu polskich uczelni wyższych. Na wystawie najwięcej jest fotografii wykonanych przez pracowników Wydziału Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Ich autorami są: dr hab. inż. arch. Krystyna Januszkiewicz, prof. ZUT,

prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Paszkowski, dr hab. inż. arch. Marek Wołoszyn, prof. ZUT, mgr inż. arch. Jakub Fidor, mgr inż. arch. E. Goczyńska, mgr inż. arch. Piotr Gradziński oraz mgr inż. arch. Katarzyna Krasowska. Pozostali autorzy reprezentowali Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, Wydział Budownictwa Politechniki Częstochowskiej, Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej oraz Wydział Architektury Politechniki Śląskiej.

Wystawa jest pokłosiem dwóch istotnych wydarzeń naukowych. Pierwsze z nich to Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Feeding the planet, energy for life”, która odbyła się w dniach 21–24 maja 2015 r. w czasie Mediolańskiego Expo 2015. Drugim wydarzeniem była, trwająca w dniach 3–7 września 2015 r., Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Natura – technologia – kultura, zrównoważone środowisko życia”. Z konferencją tą związany był wyjazd naukowo-studialny do Niemiec i Holandii. Galeria Forma jest kolejnym miejscem, w którym prezentowane są te prace fotograficzne. 30 maja 2016 r. w Galerii Architektury i Sztuki na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego odbył się wernisaż wystawy fotograficznej pt. „Zrównoważone środowisko życia. Włochy – Niemcy – Holandia”, na której można było podziwiać niektóre fotografie prezentowane obecnie w Galerii Forma. Przy tak dużej liczbie autorów wystawy nie dziwi liczba miejsc objętych

fotograficznymi zainteresowaniami. Źródłem inspiracji autorów fotografii były różne budowle we Włoszech, w Niemczech i Holandii. Autorzy wystawy odnaleźli w strukturach miejskich Mediolanu, Hamburga, Kolonii, Fryburga Bryzgowijskiego, Dusseldorfu oraz Amsterdamu obiekty godne fotograficznego udokumentowania. Tak jak zróżnicowana jest ludzka natura, tak wielowątkowa była ta ekspozycja. Jej autorzy obrazowym językiem fotografii starali się przedstawić

różnorodne podejścia do sposobów współczesnego kształtowania środowiska mieszkaniowego.

Poszczególne fotografie ukazują zmieniające się potrzeby życiowe mieszkańców współczesnych miast. Potrzeby te są wynikiem między innymi postępu technologicznego i ekologicznego, związanego zarówno z duchem ochrony środowiska, jaki i z wielowątkowo rozumianą tradycją. Od szklanych powłok, poprzez betonowe struktury, do tradycyjnych ceglanych murów. Od pozornie zaprzeczających grawitacji zwalistych brył do zwiewnych, ulatujących w niebo, konstrukcji. Od murów poprzerastanych bujną roślinnością do samotnych wypalonych słońcem brył. Od niemal wiktoriańskich budowli do obiektów prześmiewczo igracących z tradycyjną formą architektoniczną. Oto współczesny obraz środowiska miejskiego i form architektonicznych – zdają się mówić autorzy wystawy. Z przeglądu tego niezwykle bogatego zbioru fotografii można zapewne wysnuć wnioski, że świat urbanistyki i architektury coraz bardziej wymyka się stylistycznemu zaszufładowaniu. Trzeba zadać sobie pytanie, czy to jest zmierzch wspólnoty poglądów czy raczej „młodzieńcze rozbrzykanie” w czasie przechodzące w bezpieczną przewidywalność. Jakkolwiek byśmy próbowali zdefiniować ten problem, warto oddać cześć autorom wystawy za zadanie tego pytania, bo „qui rogat, non errat”.

Paweł Rubinowicz, Klara Czyńska

FORMY w FORMIE

19 maja 2017 r. w Galerii Architektów Forma odbył się wernisaż wystawy zbiorowej pod tytułem FORMY w FORMIE. Ośmioro twórców, reprezentujących cztery ośrodki akademickie w Polsce (Politechnikę Poznańską, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Uniwersytet Przyrodniczo-Technologiczny w Bydgoszczy oraz Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie), zaprezentowało prace

z różnych dyscyplin artystycznych: malarstwa, rzeźby, tkaniny, fotografii i grafiki, wykorzystując różną materię: drewno, włókno, glinę, farbę, światło. Wszystkie łączy dążenie do prostoty użycia narzędzi i materiałów. Naszą uczelnię reprezentowały prace dr hab. Renaty Jackowiak – pracownika naukowo-dydaktycznego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Zainteresowania autorki dotyczą tkaniny unikatowej, miniaturowej tkackiej i książki artystycznej.

*tekst: Paweł Rubinowicz
zdjęcia: Klara Czyńska*

Dzień Sportu

Studenci i pracownicy ZUT w Szczecinie aktywnie uczestniczyli w Dniu Sportu, który zorganizowano 25 maja 2017 r. w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. W turnieju piłki nożnej 6-osobowej brało udział 16 drużyn. Gościliśmy również drużyny zagranicznych studentów odbywających część kształcenia na ZUT. Było kolorowo i radośnie. Pracownicy i studenci rywalizowali w turniejach tenisa ziemnego, stołowego i w meczu piłki siatkowej. Sympatycy strzelania dynamicznego sprawdzali swoje umiejętności na strzelnicy. Dużym zainteresowaniem cieszył się wielobój „na wesoło”, a w nim – rzut beretem i oponą. Wyzwaniem okazały się wyścigi na ergometrze wiosłarskim. Zwolenniczki zumbi z wdziękiem odtańczyły swój taniec.

Dzień Sportu zakończył mecz władz uczelni. Nasz zespół pokonał po zaciętej walce ekipę Uniwersytetu Szczecińskiego. Drużyna ZUT, w składzie dr hab. inż. Arkadiusz Terman – kapitan, dr inż. Marcin Wardach – bramkarz, dr inż. Robert Pelech, dr inż. Paweł Sędkak, dr inż. Tomasz Stawicki, dr inż. Paweł Kochmański, dr inż. Roman Jędrzejewski, dr inż. Sebastian Fryska, dr inż. Paweł Figiel, dr inż. Grzegorz Tokarczyk, zwyciężyła w rzutach karnych (5 : 4). O sile naszego teamu zadecydował bramkarz, który skutecznie odparował ataki przeciwnika. Doktor Wardach wybronił rzut karny, co przesądziło o losach meczu. Ale gra całej drużyny ZUT była na medal!

Zwycięzcom, ale i wszystkim uczestnikom Dnia Sportu gratulujemy!

Turniej tenisa

Uczelniane święto sportu i rekreacji zgromadziło przy ul. Tenisowej wielu studentów i pracowników. Kolejny już raz, przy okazji Dnia Sportu, zorganizowano turniej tenisa dla pracowników Uczelni. Do zawodów zgłosiło się dziesięć osób. Niestety, kontuzje, urazy i inne czynniki już na samym wstępie wyeliminowały cztery osoby.

Optymalna temperatura i bezwietrzna pogoda sprzyjała zawodnikom w zmaganiach turniejowych. Rywalizacja była zacięta zarówno w fazie eliminacji grupowych, jak i w finałach.

Wielki sukces odniosła stała uczestniczka naszych turniejów Joanna Banaś (WI), która w finałowym meczu wygrała z ubiegłorocznym zwycięzcą Zbigniewem Pawlakiem (SWFiS). Dla uważnych obserwatorów i znawców gry w tenisa zwycięstwo Pani Joanny nie było niespodzianką – od samego początku imponuje dokładnością i finezją zagrań. Brawa dla Joanny Banaś! Trzecie miejsce po zaciętym meczu zajął Zbigniew Czech (WTiICH), pokonując Krzysztofa Potyrałę (SJO). Oprócz wymienionych w zawodach udział wzięli: Hanna Siwek (WKŚiR) i Henryk Maćkowiak (WIMiM).

Zawodnicy otrzymali specjalne dyplomy przygotowane przez Agnieszkę Parol (SWFiS) i upominki przygotowane przez Dział Promocji. Odpowiedzialnym za przeprowadzenie turnieju był Józef Lemke (SWFiS).

Tenis stołowy pracowników i studentów

Zwycięzcy juvenaliowego turnieju tenisa stołowego studentów i pracowników: 1. Szymon Wieromiejczyk, 2. Krzysztof Iwan, 3. Lilianna Wołoszczuk.

Tenis ziemny studentów

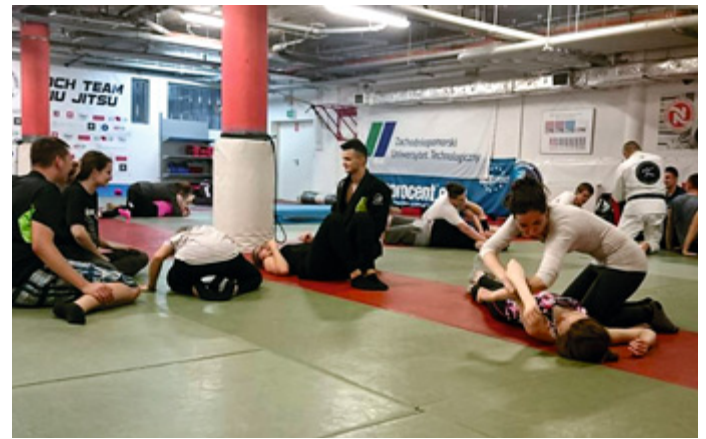
W kategorii kobiet zwyciężyły: 1. Maja Jaworska, 2. Monika Fengler. Zwycięzcy w kategorii mężczyzn: 1. Tomasz Samborowski, 2. Wojciech Czajkowski, 3. Kacper Lipiński, 4. Marcin Siewierski.

Wielobój „na wesoło”

Lista zwycięzców: panie – 1. Patrycja Śrubka, 2. Aleksandra Kaczmarczyk, 3. Nina Miłośławska, 3. Zofia Konopelko; panowie – 1. Michał Matera, 2. Mateusz Pihan, 3. Michał Rychlik, 3. Josef Goettken.

tekst i zdjęcia: Agnieszka Parol

Nasze sukcesy w karate

Miło nam poinformować o sukcesach na Akademickich Mistrzostwach Polski w Karate, które odbywały się od 19 do 20 maja 2017 r. w Opolu. Reprezentacja ZUT w trzysobowym składzie (Zbigniew Kowalski, IV rok, WIMiM; Adam Steczuk, II rok, WIMiM; Radomir Markunowicz, III rok, WKSiR) zdobyła trzecie miejsce w ogólnej klasyfikacji uczelni technicznych w kumite drużynowym mężczyzn.

Indywidualne sukcesy:

Radomir Markunowicz – trzecie miejsce w kumite indywidualnym mężczyzn – 84 kg, pierwsze miejsce wśród uczelni technicznych;

Adam Steczuk – drugie miejsce w kumite indywidualnym mężczyzn – 67 kg, pierwsze miejsce wśród uczelni technicznych.

Grażyna Romeyko

Obronę się! Kurs samoobrony dla studentów ZUT

Dzięki współpracy z Klubem Sportowym „Judo Koch” Stowarzyszenie Kultury Fizycznej – studenci ZUT uczestniczyli w kursie wyrabiającym prawidłowe reakcje i odruchy na atak, a także umiejętności wykorzystania siły przeciwnika – zamiast przeciwstawiania się jej. Mistrzowie sztuk walki z Klubu Sportowego Koch JiuJitsuTeam skutecznie i profesjonalnie przeszkolili naszych studentów. Dziękujemy Klubowi Sportowemu „Judo Koch” za udaną współpracę i niezwykle przydatne szkolenie, w bardzo przyjaznej atmosferze.

tekst i zdjęcia: Agnieszka Parol

Sylwia Peryt-Stawiarska

W lipcu 2017 r. z wielkim żalem i bólem pożegnaliśmy naszą koleżankę śp. Sylwią Peryt-Stawiarską.

Doktor inż. Sylwia Peryt-Stawiarska urodziła się w Świnoujściu, w latach szkolnych mieszkała w Międzyzdrojach. Liceum Ogólnokształcące im. Mieszka I w Świnoujściu ukończyła w 1994 r. W latach 1994–1999 studiowała na kierunku inżynieria chemiczna i procesowa na Politechnice Szczecińskiej. W 2004 r. obroniła pracę doktorską, realizowaną pod kierunkiem profesora Zdzisława Jaworskiego, uzyskując stopień doktora inżyniera nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria chemiczna. Następnie odbyła 15-miesięczny staż u profesora Matthiasa Kraume na Uniwersytecie Technicznym w Berlinie, gdzie poznała swojego przyszłego męża. W latach 2009–2010 odbyła uzupełniające studia magisterskie w Zachodniopomorskiej Szkole Biznesu w Szczecinie na kierunku ekonomia, co znacznie wzbogaciło prowadzone przez nią zajęcia dydaktyczne z pogranicza inżynierii chemicznej i ekonomii.

Pracę nauczyciela akademickiego rozpoczęła 1 października 2004 r. Była osobą nieprzeciętną, bardzo lubianą przez studentów. Jej sposób prowadzenia zajęć był doceniany, o czym świadczą wysokie oceny w okresowych ankietach przeprowadzanych wśród studentów. Cechowała się wysoką kulturą osobistą. Była obdarzona ogromną elokwencją, jej łatwość wystawiania się zjednywała słuchaczy i wzbudzała zainteresowanie tematem. Trudne tematy zawsze przedstawiała w sposób przystępny. Zależało jej bardzo na tym, aby zainteresować studentów zgłębianiem tajników inżynierii chemicznej i procesowej. Dlatego też niejednokrotnie organizowała wyjazdy studenckie do zakładów przetwórstwa chemicznego i pokrewnych. Studenti doceniali jej zaangażowanie w prowadzenie prac dyplomowych. Była opiekunem 27 prac magisterskich i inżynierskich na kierunkach inżynieria chemiczna i procesowa oraz ochrona środowiska. Często zwieńczeniem takiej pracy ze studentami były publikacje naukowe. Wielokrotnie uczestniczyła w komisjach egzaminów dyplomowych jako promotor i recenzent.

Doktor inż. Sylwia Peryt-Stawiarska miała również duże osiągnięcia w działalności organizacyjnej Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT oraz Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony

Środowiska. Była przedstawicielem niesamodzielnego nauczyciela akademickiego w Senacie ZUT w kadencji 2016–2020, członkiem Rady Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej w kadencjach 2012–2016, 2016–2020 oraz członkiem Rady Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska. Weszła w skład zespołu przygotowującego raport samooceny na potrzeby akredytacji kierunku IChIP w 2008 r. Pracowała w komitetach organizacyjnych cyklicznych spotkań: XII Ogólnopolskiego Seminarium „Mieszanie” (Międzyzdroje, 2011 r.) oraz XXI Ogólnopolskiej Konferencji Inżynierii Chemicznej i Procesowej (Kołobrzeg, 2013 r.). Dbała o swój rozwój naukowy. Była członkiem Polskiego Towarzystwa Reologii Technicznej. Współpracowała z ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą. Wyniki swoich prac naukowych prezentowała na licznych konferencjach o zasięgu międzynarodowym i krajowym oraz publikowała je w czasopiśmie naukowych. W ostatnich latach interesowała się zagadnieniami medycznymi. Szukała możliwości stosowania metod inżynierii chemicznej w kardiologii. Współpracowała z zespołem kardiochirurgów z Gliwic (Zabrza). Owocem tej współpracy były publikacje naukowe wiążące obie dziedziny. Jej prace związane z habilitacją były zaawansowane. Niestety, jej świetnie zapowiadająca się kariera naukowa została przerwana.

Miała wiele sukcesów zarówno na płaszczyźnie zawodowej, jak i prywatnej. Była miłośniczką wędrówek górskich, „zdeptała” polskie góry – od Karkonoszy po Bieszczady. Lubiła również podróżować i zwiedzać polskie miasta. Kochała teatr. Uwielbiała czytać książki, zwłaszcza biograficzne, była fanką gier planszowych. Fascynowała się rekonstrukcjami wydarzeń historycznych. Te pasje dzieliła z mężem. W obszarze jej zainteresowań była medycyna niekonwencjonalna, szczególnie ziołarstwo. Dbała o swój rozwój osobisty.

14 lipca 2017 r. ciężka choroba przedwcześnie przerwała jej piękne i barwne życie. Nasza droga koleżanka została pochowana w piękny słoneczny dzień na Cmentarzu Komunalnym w Międzyzdrojach.

Droga Sylwio, bardzo nam Ciebie brakuje. Dzisiaj żegnamy Cię i mówimy: Do zobaczenia.

koleżanki i koledzy

Doktor inż. Lech Tołkacz

(1945–2016)

28 listopada 2016 r. odszedł na wieczny spoczynek dr inż. Lech Tołkacz – długoletni i zasłużony pracownik Wydziału Techniki Morskiej i Transportu ZUT w Szczecinie.

Lech Tołkacz urodził się w Szymierzu na Litwie. Był absolwentem Wydziału Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej. Pracę zawodową rozpoczął w Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Warskiego w 1968 r. Zajmował się planowaniem produkcji i wdrażaniem systemów wspomagania komputerowego produkcji w czasie, gdy komputeryzacja w przemyśle stoczniowym była w początkowej fazie rozwoju. Był też opiekunem grupy młodych inżynierów przybywających do Stoczni w latach 1973–1974 po ukończeniu studiów okrętowych na Politechnice Gdańskiej.

Pracę na Politechnice Szczecińskiej, w ówczesnym Instytucie Okrętowym, rozpoczął w 1978 r. na stanowisku adiunkta w Zakładzie Technologii Okrętów kierowanym przez docenta dr. inż. Eugeniusza Skrzymowskiego.

Od 1981 r. pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Okrętowego, a następnie – od 1992 r. – dyrektora Instytutu Oceanotechniki i Okrętownictwa Wydziału Techniki Morskiej. W latach 1999–2005 był prodziekanem ds. organizacyjno-finansowych Wydziału Techniki Morskiej. Aktywnie uczestniczył w pracach badawczych i dydaktycznych Wydziału. Zaprojektował system wydobywania konkrecji polimetalicznych z dna Pacyfiku. Zbudował system monitoringu środowiska wodnego wykorzystującego boje rozmieszczone na jeziorach. Zajmował się także energetyką ekologiczną. Kierował Pracownią Techniki Śródlądowej oraz Pracownią

Systemów Transportowych. Jego główne zainteresowania badawcze dotyczyły przywrócenia żeglugi na Odrze, odbudowy portów rzecznych, skomunikowania Odry z dorzeczem Łaby i Dunaju, a także wodnej turystyki rekreacyjnej. W latach 2001–2004 pełnił funkcję dyrektora Biura Technologiczno-Projektowego firmy PROMOR.

Lech Tołkacz był stanowczym w swoich poglądach, a przy tym pogodnym i przyjaznym człowiekiem, przychylnym studentom i współpracownikom.

Poza pracą oddawał się żeglarsztwu na swoim jachcie „Jil”, który wciąż udoskonalał i który traktował jako prywatne laboratorium okrętowe, wprowadzając wiele usprawnień i nowatorskich pomysłów dotyczących właściwości manewrowych, zasilania i wyposażenia. Był członkiem Jachtklubu Akademickiego Związku Sportowego w Szczecinie. Należał do Klubu Narciarstwa Biegowego Szczecin Ski. Czas wolny poświęcał także rzeźbiarstwu.

Był niezapomnianym kompanem w uroczystościach patriotycznych i biesiadach w gronie najbliższych kolegów.

Mija rok od Jego śmierci, rok bez Jego przyjaznej obecności na Wydziale, bez uważnego i twórczego zainteresowania problemami żeglugi, transportu, okrętownictwa, bez koleżeńkiego wsparcia w rozwiązywaniu trudnych problemów.

To wielka strata dla środowiska okrętowców Szczecina.

*dr hab. inż. Tadeusz Graczyk, prof. nadzw. ZUT
prof. dr hab. inż. Iouri Semenov*

Wspomnienie o profesorze Janie Dudczaku (1943–2017)

We wtorek, 15 sierpnia 2017 r., odszedł od nas wspomniały kolega dr hab. inż. Jan Dudczak, prof. ZUT.

Od lutego 1965 r. pełnił obowiązki pracownika dydaktycznego – najpierw na Politechnice Szczecińskiej, a następnie na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Zajmował kolejno stanowiska od asystenta stażysty do docenta (od marca 1987 r.) oraz profesora nadzwyczajnego (od lipca 2008 r.). Cały czas zatrudniony był w tej samej jednostce, obecnie pod nazwą Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej.

Od września 1987 r. pełnił przez 15 lat funkcję zastępcy dyrektora Instytutu, a w latach 1996–2005 był kierownikiem Zakładu Projektowania Systemów i Optymalizacji Procesowej. Na emeryturę przeszedł we wrześniu 2010 r. po 45 latach bardzo owocnej pracy dydaktycznej i badawczej.

Jan Dudczak urodził się 30 września 1943 r. w miejscowości Brody w okręgu lwowskim. W 1959 r. ukończył liceum ogólnokształcące w Walczu i rozpoczął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Szczecińskiej. Po trzecim roku studiów w Szczecinie kontynuował je na Wydziale Chemicznym Moskiewskiego Instytutu Przemysłu Przeróbki Ropy Naftowej i Gazu. Tam uzyskał dyplom ukończenia studiów w grudniu 1964 r. Po powrocie do Szczecina 22 lutego 1965 r. został zatrudniony na Politechnice Szczecińskiej jako asystent stażysta.

W latach od 1965 do 1972 prowadził pod opieką prof. Fryderyka Stręka eksperymentalne badania, dotyczące suszenia materiałów ziarnistych pod próżnią, które przedstawił w dysertacji doktorskiej pt. „Kontaktowe suszenie próżniowe materiałów ziarnistych”, zakończonej uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk technicznych w październiku 1972 r. Następnie w latach 1973–1986 prowadził badania nad optymalizacją parametryczną i strukturalną urządzeń oraz instalacji do oczyszczania gazów. W tym okresie odbył dwa zagraniczne staże naukowe – dwutygodniowy w Instytucie Wymiany Ciepła i Masy Akademii Nauk ZSSR w Mińsku oraz półroczny na Wydziale Inżynierii Chemicznej w Teesside Polytechnic, Middlesbrough,

UK. W uznaniu osiągnięć badawczych i dydaktycznych był tam zapraszany jeszcze dwukrotnie, w latach 1992–1997, w celu wygłoszenia wykładów z inżynierii systemów procesowych i ochrony powietrza.

W ramach podnoszenia kwalifikacji zawodowych ukończył roczne studium dyplomowe w zakresie zastosowań elektronicznej techniki obliczeniowej w projektowaniu, a także odbył dwa trzymiesięczne staże w Biurze Projektów Ochrony Atmosfery „Proat” i jeden dwutygodniowy staż w Instytucie Badań Systemowych PAN w Warszawie. Stopień doktora habilitowanego uzyskał w styczniu 1986 r. na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej na podstawie pracy habilitacyjnej pt. „Synteza optymalnej instalacji oczyszczania gazów”. Od roku 1987 realizował badania nad optymalizacją parametryczną kolumn rektyfikacyjnych z wypełnieniem i absorpcyjnymi oraz systemów reakcyjno-rektyfikacyjnych, następnie nad optymalizacją strukturalną urządzeń i instalacji do krystalizacji soli z rozтворów. Praktycznie jako pierwszy z grona przedstawicieli inżynierii chemicznej w Polsce zajął się trudną nowatorską tematyką inżynierii systemów procesowych. Był w tym obszarze badań prekursorem, nawet w skali światowej. Dodatkowo od roku 2000 pracował nad zastosowaniem sztucznych sieci neuronowych w symulacji kolumn rektyfikacyjnych. W okresie po habilitacji opublikował kilkanaście artykułów w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Był także współautorem trzech udzielonych patentów i dwóch prac naukowo-badawczych zastosowanych w przemyśle.

Równie owocna była Jego działalność dydaktyczna i dotycząca rozwoju kadry naukowej. W całym okresie pracy zawodowej dr hab. Jan Dudczak, prof. ZUT, był zaangażowany w realizację i doskonalenie oferty dydaktycznej dotyczącej kształcenia studentów i doktorantów wydziału macierzystego i innych jednostek krajowych – Politechniki Warszawskiej, Poznańskiej i Instytutu Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach. Był bardzo wnikliwym, rzetelnym i życzliwym recenzentem 11 prac doktorskich, 4 rozpraw habilitacyjnych oraz 5 monografii. Opiekował się też jako promotor ponad 20 magisterskimi pracami dyplomowymi. Sprawował

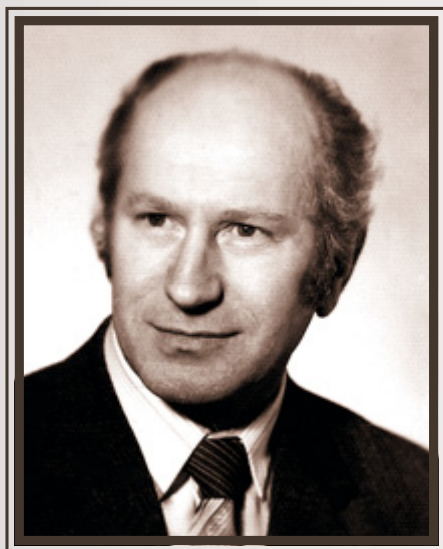

również opiekę nad dwoma miesięcznymi praktykami studenckimi za granicą i nad jedną praktyką krajową. Po uzyskaniu statusu samodzielnego pracownika naukowego ewoluowała tematyka Jego działalności dydaktycznej. Prowadził wykłady z przedmiotów poświęconych modelowaniu matematycznemu, symulacji komputerowej i optymalizacji urządzeń oraz instalacji procesowych. W 1987 r. wydał skrypt „Podstawy analizy obiektów przemysłu chemicznego” – pierwszy krajowy skrypt poruszający tę tematykę. Poza pełnieniem kierowniczych funkcji w Zakładzie i Instytucie był przewodniczącym Wydziałowej Komisji Programowej w latach 1999–2005, a także członkiem czterech senackich komisji, jednej komisji rektorskiej oraz członkiem komitetu organizacyjnego Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Inżynierii Chemicznej i Procesowej.

Bardzo owocna działalność zawodowa Jana Dudczaka została uhonorowana czterema indywidualnymi nagrodami III stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – dwiema dydaktyczno-wychowawczymi (w latach 1971 i 1979) oraz dwiema naukowymi (w latach 1973 i 1987). Ponadto uzyskał 20 nagród JM Rektora Politechniki Szczecińskiej za działalność naukową, współpracę z przemysłem i za pracę dydaktyczno-wychowawczą. Uznanie Jego osiągnięć w krajowym środowisku naukowym inżynierii chemicznej i procesowej zostało wyrażone w wybraniu Go na członka Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN w kolejnych kadencjach w latach 1993–2006 i w powołaniu na członka Sekcji Inżynierii Procesowej w Zespole Chemii, Technologii Chemicznej oraz Inżynierii Procesowej i Ochrony Środowiska Komitetu Badań Naukowych w 13 konkursach. Jego uznanie międzynarodowe zostało wyrażone zaproszeniem do członkostwa w Europejskim Komitecie ds. Zastosowania Komputerów w Kształceniu Inżynierów Chemików (EURECHA) w latach 1980–1992. Wyrazem tych wyróżnień było przyznanie Janowi Dudczakowi Złotego Krzyża Zasługi w 1985 r. i Medalu Komisji Edukacji Narodowej w 1997 r.

Stanisław Orłowski

– wspomnienie

Stanisław Orłowski – starszy kustosz dyplomowany, nauczyciel akademicki w Bibliotece Głównej Politechniki Szczecińskiej. Po ukończeniu historii na Wydziale Humanistycznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego rozpoczął pracę jako instruktor w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Policach.

Do Jego obowiązków na tym stanowisku należało – poza sprawami bibliotecznymi – szkolenie pracowników, prowadzenie praktyk wakacyjnych oraz rozwijanie działalności oświatowo-kulturalnej. Był też prelegentem i członkiem Zarządów: Towarzystwa Rozwoju Ziemi Zachodnich, Towarzystwa Wiedzy Powszechnej oraz przewodniczącym Komisji Historycznej Powiatowego Oddziału Szczecińskiego Towarzystwa Kultury. W 1973 r. rozpoczął pracę w Bibliotece Głównej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Szczecinie na stanowisku kierownika Oddziału Opracowania Zbiorów. Zajmował się równocześnie dydaktyką biblioteczną. Od marca 1981 r. do lutego 1982 r. był dyrektorem Biblioteki Głównej na tej uczelni. W 1982 r. ukończył podyplomowe studium bibliotekoznawcze na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, a w październiku tego roku związał się z Biblioteką Główną Politechniki Szczecińskiej; w 2002 r. przeszedł na emeryturę. W tej bibliotece pełnił początkowo

obowiązki zastępcy kierownika Oddziału Opracowania Zbiorów.

W 1987 r. został mianowany na stanowisko kustosza dyplomowanego, a dwa lata później – na stanowisko starszego kustosza dyplomowanego. W Bibliotece Politechniki Szczecińskiej kontynuował pracę dydaktyczną, a następnie z dużym zaangażowaniem włączył się w prace związane z komputeryzacją Biblioteki. Aktywnie uczestniczył we wdrażaniu kolejnych komputerowych systemów bibliecznych, począwszy od APIS-ZB aż do systemu ALEPH. Kierował pracą jednostek, które na potrzeby komputeryzacji zostały utworzone w ramach struktury organizacyjnej Biblioteki Głównej – były to Samodzielna Sekcja ds. Komputeryzacji Biblioteki, a następnie Ośrodek Komputeryzacji i Usług Bibliecznych.

Cechowały Go duża wiedza i ogromne doświadczenie bibliotekarskie, zamiłowanie do pracy dydaktycznej oraz talent organizatorski. W pracy był bardzo dociekliwy, dokładny, z dużą sumiennością wywiązując się z powierzonych obowiązków. Był wielokrotnie nagradzany nagrodami dyrektora Biblioteki oraz JM Rektora Uczelni.

Praca zawodowa Stanisława Orłowskiego to nie jedyne Jego zajęcie – był również radnym Gminy i Miasta Police. W 1994 r. został wybrany na członka Zarządu Gminy.

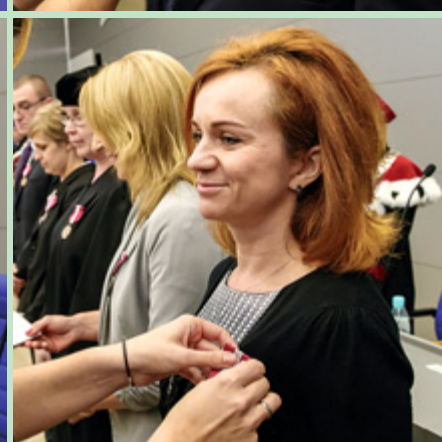
Będąc już na emeryturze, po śmierci żony, zgłosił się do proboszcza bazyliki archikatedralnej św. Jakuba w Szczecinie z chęcią pomocy w bieżących pracach administracyjnych. Po odbyciu odpowiednich kursów i szkole został nadzwyczajnym szafarzem Eucharystii. Niósł pomoc duchową chorym i cierpiącym.

Zmarł 19 listopada 2017 r. po długiej chorobie. W deszczowy listopadowy dzień na Cmentarzu Komunalnym w Policach 25 listopada 2017 r. w ostatniej drodze towarzyszyło Mu liczne grono bliskich przyjaciół i znajomych, w tym pamiętający Go bibliotekarze.

Odznaczeni pracownicy ZUT

Anna Kołek dyrektor generalny Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie wręczyła 27 października 2017 r. odznaczenia przyznane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz ministrów edukacji narodowej, nauki i szkolnictwa wyższego oraz rolnictwa.

Wydawnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technicznego w Szczecinie

